

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

62. gadagājums
2019. gada 15. aprīlis

Saturs

IV *Paziņojumi*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2019/C 139/01 Eiropas Savienības Tiesasjaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 1

Vispārējā tiesa

2019/C 139/02 Tiesnešu darbība palātās 2

V *Atzīnumi*

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2019/C 139/03 Apvienotās lietas C-115/16, C-118/16, C-119/16 un C-299/16: Tiesas (virs palāta) 2019. gada 26. februāra spriedums (Østre Landsret, Vestre Landsret (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — N Luxembourg 1 (C-115/16), X Denmark A/S (C-118/16), C Danmark I (C-119/16), Z Denmark ApS (C-299/16)/Skateministeriet (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesību aktu tuvināšana — Kopīga nodokļu sistēma, ko piemēro procentu un honorāru maksājumiem, kurus veic dažādu dalībvalstu asociētas sabiedrības — Direktīva 2003/49/EK — Procentu un honorāru īpašuma beneficiārs — 5. pants — Tiesību ļaunprātīga izmantošana — Sabiedrība, kas ir reģistrēta dalībvalstī un citā dalībvalstī reģistrētai asociētai sabiedrībai maksā procentus, kuri pēc tam pilnībā vai gandrīz pilnībā tiek pārskaitīti ārpus Eiropas Savienības teritorijas — Meitasuzņēmums, kuram ir pienākums ieturēt nodokli par procentiem ienākumu gūšanas vietā) 5

LV

Personas datu aizsardzības un/vai konfidencialitātes nolūkā daļa šajā izdevumā ietvertās informācijas vairs nevar tikt izpausta, un tādēļ ir publicēta jauna autentiska versija.

2019/C 139/04	Apvienotās lietas C-116/16 un C-117/16: Tiesas (virspalāta) 2019. gada 26. februāra spriedums (Østre Landsret (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Skatteministeriet/T Danmark (C-116/16), Y Denmark Aps (C-117/16) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesību aktu tuvināšana — Kopīga nodokļu sistēma, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kuri atrodas dažādās dalībvalstīs — Direktīva 90/435/EEK — Tādas peļņas atbrīvošana no nodokļa, ko vienas dalībvalsts sabiedrības sadala citu dalībvalstu sabiedrībām — Sadalītās peļņas īpašuma beneficiārs — Tiesību ļaunprātīga izmantošana — Sabiedrība, kura reģistrēta dalībvalstī un citā dalībvalstī reģistrētai asociētai sabiedrībai izmaksā dividendes, kuras pilnībā vai gandrīz pilnībā pēc tam tiek pārskaitītas ārpus Eiropas Savienības teritorijas — Meitasuzņēmums, kuram ir pienākums ieturēt peļņas nodokli tās gūšanas vietā)	7
2019/C 139/05	Lieta C-465/16 P: Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 28. februāra spriedums — Eiropas Savienības Padome/Growth Energy, Renewable Fuels Association, Eiropas Komisija, ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (Apelācija — Dempings — Īstenošanas regula (ES) Nr. 157/2013 — Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes bioetanola imports — Galīgais antidempinga maksājums — Valsts līmenī noteikta dempinga starpība — Prasība atcelt tiesību aktu — Ražotājus, kas nav eksportētāji, un tirgotājus/maisījumu izgatavotājus pārstāvošas apvienības — “Locus standi” — Tiešs skārums — Individuāls skārums)	8
2019/C 139/06	Lieta C-466/16 P: Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 28. februāra spriedums — Eiropas Savienības Padome/Marquis Energy LLC, Eiropas Komisija, ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (Apelācija — Dempings — Īstenošanas regula (ES) Nr. 157/2013 — Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes bioetanola imports — Galīgais antidempinga maksājums — Valsts līmenī noteikta dempinga starpība — Prasība atcelt tiesību aktu — Ražotājs, kas nav eksportētājs — “Locus standi” — Tiešs skārums)	9
2019/C 139/07	Lieta C-135/17: Tiesas (virspalāta) 2019. gada 26. februāra spriedums (Bundesfinanzhof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — X-GmbH/Finanzamt Stuttgart — Körperschaften (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kapitāla brīva aprīte — Kapitāla aprīte starp dalībvalstīm un trešajām valstīm — Standstill klauzula — Dalībvalsts tiesiskais regulējums attiecībā uz trešajā valstī reģistrētām starpnieksabiedrībām — Šī tiesiskā regulējuma grozījumi, kam seko iepriekšējā tiesiskā regulējuma atjaunošana — Trešajā valstī reģistrētas sabiedrības ienākumi, kuri radušies no parādu turēšanas dalībvalstī reģistrētā sabiedrībā — Šādu ienākumu iekļaušana nodokļu maksātāja ar nodokļu rezidenci dalībvalstī nodokļa bāzē — Kapitāla brīvas aprītes ierobežojums — Pamatojums) .	10
2019/C 139/08	Lieta C-388/17: Tiesas (devītā palāta) 2019. gada 28. februāra spriedums (Högsta förvaltningsdomstolen (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Konkurrensverket/SJ AB (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Iepirkuma procedūras transporta nozarēs — Direktīva 2004/17/EK — Piemērošanas joma — 5. pants — Darbības tīklu nodrošināšanai un ekspluatācijai, kas ir paredzēti dzelzceļa transporta pakalpojumu sniegšanai iedzīvotājiem — Valsts publiska dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma, kurš sniedz transporta pakalpojumus, piešķirtas līgumslēgšanas tiesības šai sabiedrībai piederošu vilcienu uzkopšanas pakalpojumu sniegšanai — Iepriekšēja paziņojuma neesamība)	11
2019/C 139/09	Lieta C-497/17: Tiesas (virspalāta) 2019. gada 26. februāra spriedums (Cour administrative d'appel de Versailles (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Oeuvre d'assistance aux bêtes d'abattoirs (OABA)/Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Bioonor, Ecocert France, Institut national de l'origine et de la qualité (INAO) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 13. pants — Dzīvnieku labturība — Regula (EK) Nr. 1099/2009 — Dzīvnieku aizsardzība nonāvēšanas laikā — Īpašas kaušanas metodes, ko nosaka reliģiski rituāli — Regula (EK) Nr. 834/2007 — 3. pants un 14. panta 1. punkta b) apakšpunkta viii) punkts — Saderība ar bioloģisko ražošanu — Regula (EK) Nr. 889/2008 — 57. panta pirmā daļa — Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotips)	12

2019/C 139/10	Lieta C-505/17 P: Tiesas (devītā palāta) 2019. gada 28. februāra spriedums — Groupe Léa Nature/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO), Debonair Trading Internacional Lda (Apelācija — Eiropas Savienības preču zīme — Regula (EK) Nr. 207/2009 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts — Grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “SO’BiO ētic” — Kopienas un valsts vārdiskas un grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdisku elementu “SO... ?” — Īpašnieka iebildumi — Reģistrācijas atteikums).....	13
2019/C 139/11	Lieta C-563/17: Tiesas (otrā palāta) 2019. gada 27. februāra spriedums (Supremo Tribunal Administrativo (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Associação Peço a Palavra u.c./Conselho de Ministros (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Regula (EK) Nr. 1008/2008 — Aviokompānija — Reprivatizācijas process — Akciju, kas veido līdz 61 % no pamatkapitāla, pārdošana — Nosacījumi — Pienākums saglabāt juridisko adresi un faktisko vadības centru kādā dalībvalstī — Sabiedrisko pakalpojumu saistības — Pienākums saglabāt un attīstīt esošo valsts mēroga tranzītmegzlu (hub)).....	13
2019/C 139/12	Lieta C-567/17: Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 28. februāra spriedums (Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lietuva) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — “Bene Factum” UAB/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Noteikumi par nodokļiem — Akcīzes nodoklis — Direktīva 92/83/EEK — 27. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Atbrīvojumi — Jēdziens “produkti, kas nav paredzēti lietošanai pārtikā” — Vērtējuma kritēriji).....	14
2019/C 139/13	Lieta C-579/17: Tiesas (otrā palāta) 2019. gada 28. februāra spriedums (Arbeits- und Sozialgericht Wien (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — BUAK Bauarbeiter-Urlaubs- u. Abfertigungskasse/Gradbeništvo Korana d.o.o. (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (ES) Nr. 1215/2012 — 1. panta 1. punkts — Piemērošanas joma — Civillietas un komercietas — 1. panta 2. punkts — Izslēgtie jautājumi — Sociālais nodrošinājums — 53. pants — Lūgums izdot apliecību, kas apliecina, ka izcelsmes tiesas nolēmums ir izpildāms — Spriedums par tādu sociālā nodrošinājuma iestādes prasījumu pret darba devēju, ko veido apmaksātā atvaļinājuma samaksai paredzētās piemaksas saistībā ar darba ņēmēju norīkošanu darbā — Tiesas, kurā celta prasība, tiesas spriešanas darbības istenošana).....	15
2019/C 139/14	Lieta C-581/17: Tiesas (virspalāta) 2019. gada 26. februāra spriedums (Finanzgericht Baden-Württemberg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Martin Wächtler/Finanzamt Konstanz (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas nolīgums par personu brīvu pārvietošanos — Fiziskas personas dzīvesvietas pārcelšana no dalībvalsts uz Šveici — Nerealizētā kapitāla pieauguma no sabiedrības kapitāldaļām aplikšana ar nodokli — Tiešie nodokļi — Pašnodarbināto personu brīva pārvietošanās — Vienlīdzīga attieksme).....	16
2019/C 139/15	Lieta C-670/17 P: Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 27. februāra spriedums — Grieķijas Republika/Eiropas Komisija (Apelācija — Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonds (ELVGF) — Virzības nodaļa — Finanšu atbalsta samazināšana — Regula (EK) Nr. 1260/1999 — Darbības programma — Finanšu korekcijas — 39. pants — Juridiskais pamats — Pārejas noteikumi).....	17
2019/C 139/16	Lieta C-9/18: Tiesas (septītā palāta) 2019. gada 28. februāra spriedums (Oberlandesgericht Karlsruhe (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — kriminālprocess pret Detlef Meyn (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Transports — Direktīva 2006/126/EK — Vadītāja apliecību savstarpēja atzīšana — Citā dalībvalstī izdotas vadītāja apliecības atzīšanas atteikums — Pamatojoties uz vadītāja apliecību, pierādītas vadīšanas tiesības).....	18
2019/C 139/17	Lieta C-14/18 P: Tiesas (sestā palāta) 2019. gada 28. februāra spriedums — Alfamicro — Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda./Eiropas Komisija (Apelācija — Šķēršļklauzula — LESD 272. pants — “Prasības par fakta konstatēšanu” jēdziens — LESD 263. pants — “Administratīva lēmuma” jēdziens — Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammas (CIP) (2007. līdz 2013. gads) ietvaros noslēgts nolīgums par subsīdiju — Revīzijas ziņojumi, kuros konstatēta atsevišķu deklarēto izdevumu nepieļaujāmība).....	18

2019/C 139/18	Apvienotās lietas C-202/18 un C-238/18: Tiesas (virspalāta) 2019. gada 26. februāra spriedums — Ilmārs Rimševičs (C-202/18), Eiropas Centrālā Banka (ECB) (C-238/18)/Latvijas Republika (Eiropas Centrālo banku sistēma — Prasība, kas pamatota ar Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas statūtu 14.2. panta otrās daļas pārkāpumu — Valsts iestādes lēmums, ar kuru valsts centrālās bankas vadītājs ir atstādināts no amata).....	19
2019/C 139/19	Lieta C-278/18: Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 28. februāra spriedums (Supremo Tribunal Administrativo (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Manuel Jorge Sequeira Mesquita/Fazenda Pública (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Sestā direktīva 77/388/EEK — Atbrīvojums — 13. panta B daļas b) punkts — Nekustamā īpašuma iznomāšanas un izīrēšana — Jēdziens — Lūgums par lauku saimniecības īpašumu, uz kuriem atrodas vīnogulāji, nodošanu).....	20
2019/C 139/20	Lieta C-771/18: Prasība, kas celta 2018. gada 7. decembrī — Eiropas Komisija/Ungārija.....	20
2019/C 139/21	Lieta C-777/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 11. decembrī iesniedza Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) — WO/Vas Megyei Kormányhivatal.....	22
2019/C 139/22	Lieta C-807/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 20. decembrī iesniedza Fővárosi Törvényszék (Ungārija) — Telenor Magyarország Zrt./Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke.....	23
2019/C 139/23	Lieta C-811/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 21. decembrī iesniedza Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Spānija) — KA/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) un Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS).....	24
2019/C 139/24	Lieta C-836/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 28. decembrī iesniedza Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spānija) — Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real/RH.....	25
2019/C 139/25	Lieta C-23/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 15. janvārī iesniedza Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Nīderlande) — kriminālprocess pret XN.....	26
2019/C 139/26	Lieta C-22/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 15. janvārī iesniedza Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Arnhem (Nīderlande) — kriminālprocess pret YO.....	27
2019/C 139/27	Lieta C-23/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 15. janvārī iesniedza Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Arnhem (Nīderlande) — kriminālprocess pret P.F. Kamstra Recycling BV.....	28
2019/C 139/28	Lieta C-24/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 15. janvārī iesniedza Raad voor Vergunningsbetwistingen (Beļģija) — A, B, C, D, E/Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen.....	29

2019/C 139/29	Lieta C-39/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 23. janvārī iesniedza Fővárosi Törvényszék (Ungārija) — Telenor Magyarország Zrt./Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke	31
2019/C 139/30	Lieta C-40/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 23. janvārī iesniedza Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) — EY/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal	32
2019/C 139/31	Lieta C-42/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 24. janvārī iesniedza Supremo Tribunal Administrativo (Portugāle) — SONAECOM, SGPS, SA/Autoridade Tributária e Aduaneira	33
2019/C 139/32	Lieta C-43/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 24. janvārī iesniedza Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugāle) — Vodafone Portugal — Comunicações Pessoais, SA/Autoridade Tributária e Aduaneira	34
2019/C 139/33	Lieta C-66/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 29. janvārī iesniedza Landgericht Saarbrücken (Vācija) — JC/Kreissparkasse Saarlouis	35
2019/C 139/34	Lieta C-67/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 30. janvārī iesniedza Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) — KD/Bevándorlási Menekültügyi Hivatal	36
2019/C 139/35	Lieta C-73/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 31. janvārī iesniedza Hof van beroep te Antwerpen (Nīderlande) — Belgische Staat vertegenwoordigd door de Minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse handel, Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Directeur-Generaal van de Algemene Directie Economische Inspectie, Directeur-Generaal van de Algemene Directie Economische Inspectie/Movic BV, Events Belgium BV, Leisure Tickets & Activities International BV	36
2019/C 139/36	Lieta C-176/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 22. februārī Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta paplašinātā sastāvā) 2018. gada 12. decembra spriedumu lietā T-691/14 Servier u.c./Komisija	37
2019/C 139/37	Lieta C-201/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 28. februārī Servier SAS, Servier Laboratories Ltd, Les Laboratoires Servier SA iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta paplašinātā sastāvā) 2018. gada 12. decembra spriedumu lietā T-691/14 Servier u.c./Komisija	39
2019/C 139/38	Lieta C-207/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 28. februārī Biogaran iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2018. gada 12. decembra spriedumu lietā T-677/14 Biogaran/Komisija	40

Vispārējā tiesa

2019/C 139/39	Lieta T-289/15: Vispārējās tiesas 2019. gada 6. marta spriedums — Hamas/Padome (Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām — Līdzekļu iesaldēšana — Trešās valsts iestādes iespēja tikt kvalificētai kā kompetentai iestādei Kopējās nostājas 2001/931/KĀDP izpratnē — Lēmumu par līdzekļu iesaldēšanu faktiskais pamats — Pienākums norādīt pamatojumu — Kļūda vērtējumā — Tiesības uz īpašumu)	42
2019/C 139/40	Lieta T-69/16: Vispārējās tiesas 2019. gada 28. februāra spriedums — Ateknea Solutions Catalonia/Komisija (Šķīrējklauzula — Līgumi, kas noslēgti saistībā ar Sesto pamatprogrammu pētniecības un tehnoloģiju attīstības pasākumiem (2002. — 2006. gads) — Prasītājas izdevumu, kam pieskaitīti procenti, atlīdzināšana — Pieļaujamās izmaksas — Līgumiskā atbildība)	43
2019/C 139/41	Lieta T-414/16: Vispārējās tiesas 2019. gada 28. februāra spriedums — Drex Technologies/Padome (Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret Sīriju — Līdzekļu iesaldēšana — Tiesības uz aizstāvību — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā — Pienākums norādīt pamatojumu — Kļūda vērtējumā — Tiesības uz godu un reputāciju — Tiesības uz īpašumu — Nevainīguma prezumpcija — Samērīgums)	43
2019/C 139/42	Lieta T-415/16: Vispārējās tiesas 2019. gada 28. februāra spriedums — Almashreq Investment Fund/Padome (Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret Sīriju — Līdzekļu iesaldēšana — Tiesības uz aizstāvību — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā — Pienākums norādīt pamatojumu — Kļūda vērtējumā — Tiesības uz godu un reputāciju — Tiesības uz īpašumu — Nevainīguma prezumpcija — Samērīgums)	44
2019/C 139/43	Lieta T-440/16: Vispārējās tiesas 2019. gada 28. februāra spriedums — Souruh/Padome (Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret Sīriju — Līdzekļu iesaldēšana — Tiesības uz aizstāvību — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā — Pienākums norādīt pamatojumu — Kļūda vērtējumā — Tiesības uz godu un reputāciju — Tiesības uz īpašumu — Nevainīguma prezumpcija — Samērīgums)	45
2019/C 139/44	Lieta T-865/16: Vispārējās tiesas 2019. gada 26. februāra spriedums — Fútbol Club Barcelona/Komisija (Valsts atbalsts — Atbalsts, ko Spānijas iestādes piešķirušas atsevišķiem profesionālā futbola klubiem — Preferenciāla ienākumu nodokļa likme, ko piemēro klubiem, kuriem ir atļauts izmantot bezpeļņas organizācijas statusu — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Priekšrocība) ..	46
2019/C 139/45	Lieta T-169/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 5. marta spriedums — Pethke/EUIPO (Civildienests — Ierēdņi — Iecelšana amatā — Dienesta vadītāja pārcelšana galvenā administratora amatā — Civildienesta noteikumu 7. panta 1. punkts — Dienesta intereses — Darba līdzvērtība — Diskriminācija dzimuma dēļ — Samērīgums — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Nepieņemamība — Pirmstiesas procedūras neievērošana)	46
2019/C 139/46	Lieta T-439/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 5. marta spriedums — Yellow Window/EIGE (Publiski pakalpojumu līgumi — Iepirkuma procedūra — Pakalpojumu sniegšana pētījumu par sieviešu dzimumorgānu kroplšanu veikšanai — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana — Pienākums norādīt pamatojumu — Konsekvence starp komentāriem un skaitlisko vērtējumu — Ārpuslīgumiskā atbildība)	47
2019/C 139/47	Lieta T-450/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 5. marta spriedums — Eurosupport — Fineurop support/EIGE (Publiski pakalpojumu līgumi — Iepirkuma procedūra — Pakalpojumu sniegšana pētījumu par sieviešu dzimumorgānu kroplšanu veikšanai — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana — Pienākums norādīt pamatojumu — Konsekvence starp komentāriem un skaitlisko vērtējumu)	48

2019/C 139/48	Lieta T-107/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 27. februāra spriedums — Aytekin/EUIPO — Dienne Salotti (“Dienne”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Dienne” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “ENNE”— Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts).....	49
2019/C 139/49	Lieta T-216/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 28. februāra spriedums — Pozza/Parlaments (Civildienests — Ierēdņi — Atalgojums — Ekspatriācijas pabalsts — Civildienesta noteikumu VII pielikuma 4. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Galvenā profesionālās darbības veikšanas vieta — Starpiestāžu pārcelšana — Lēmums vairs nepiešķirt ekspatriācijas pabalstu — Kompetence — Tiesiskā palāvība)	50
2019/C 139/50	Lieta T-263/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 5. marta spriedums — Meblo Trade/EUIPO — Meblo Int (“MEBLO”) (Eiropas Savienības preču zīme — Atcelšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “MEBLO”— Preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas (ES) 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Faktiskas izmantošanas pierādījums)	50
2019/C 139/51	Lieta T-321/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 6. marta spriedums — Serenity Pharmaceuticals/EUIPO — Gebro Holding (“NOCUVANT”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “NOCUVANT” reģistrācijas pieteikums — Agrākas vārdiskas preču zīmes “NOCUTIL”— Faktiskas izmantošanas pierādījums — Regulas (ES) 2017/1001 47. panta 2. punkts — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts).....	51
2019/C 139/52	Lieta T-459/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 28. februāra spriedums — Lotte/EUIPO — Générale Biscuit-Glico France (“PEPERO original”) (Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiskā preču zīme “PEPERO original”— Agrāka valsts trīsdimensiju preču zīme — Iegarena cepuma, kas daļēji pārklāts ar šokolādi, forma — Atzīšana par spēkā neesošu — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 5. punkts — Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Agrākā preču zīme, ko veido preces forma — Lietošana kā preču zīmi — Atšķirtspējas izmaiņas neesamība)	52
2019/C 139/53	Lieta T-870/16: Vispārējās tiesas 2019. gada 27. februāra rīkojums — Miserini Johansson/EIB (Civildienests — EIB personāls — Ilgstoša vai atkārtota prombūtne slimības vai nelaimes gadījuma dēļ, kas nav arodslimības vai nelaimes gadījumi darbā — Samazināts atalgojums pēc 12 mēnešus ilgas prombūtnes — EIB Personāla reglamenta 33. pants — Procedūra slimības atzīšanai par arodslimību)	53
2019/C 139/54	Lieta T-836/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 27. februāra rīkojums — Sports Group Denmark/EUIPO — K&L (“WHISTLER”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Iebildumu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	53
2019/C 139/55	Lieta T-25/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 27. februāra rīkojums — PAN Europe/Komisija (Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Regula (EK) Nr. 1367/2006 — Dokumenti par endokrīnās sistēmas traucējumus izraisošām vielām — Lēmuma par piekļuves atteikumu atsaukšana — Izpaušana pēc prasības celšanas — Zudis strīda priekšmets — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	54
2019/C 139/56	Lieta T-178/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 28. februāra rīkojums — Région de Bruxelles-Capitale/Komisija (Prasība atcelt tiesību aktu — Augu aizsardzības līdzekļi — Darbīgā viela glifosāts — Iekļaušanas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikumā atjaunošana — Tieša skārums neesamība — Nepieņemamība).....	55

2019/C 139/57	Lieta T-375/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 28. februāra rīkojums — Gollnisch/Parlaments (Prasība atcelt tiesību aktu un prasība atlīdzināt zaudējumus — Institucionālās tiesības — Eiropas Parlaments — Deleģācijas darbs ārpus Savienības — Deleģācijas attiecībām ar Japānu priekšsēdētāja lēmums — Personu, kurām ir atļauts piedalīties starpparlamentārā sanāksmē Japānā, saraksts, kurā nav iekļauts prasītāja uzvārds — Termins prasības celšanai — Nokavējums — Nepārsūdzams akts — Formas prasību neievērošana — Nepieņemamība)	56
2019/C 139/58	Lieta T-401/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 27. februāra rīkojums — SFIE-PE/Parlaments (Prasība atcelt tiesību aktu — Institucionālās tiesības — Tulku streiks — Eiropas Parlamenta veiktie tulku pieprasīšanas pasākumi — Nepārsūdzams akts — Individuāla skārums neesamība — Nepieņemamība).....	57
2019/C 139/59	Lieta T-460/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 28. februāra rīkojums — eSlovensko Bratislava/Komisija (Prasība atcelt tiesību aktu — Publiskais iepirkums — Prasījumu ieskaits — Zudis strīda priekšmets — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	57
2019/C 139/60	Lieta T-581/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 27. februāra rīkojums — ND (*) un OE (*)/Komisija (Prasība atcelt tiesību aktu — Apgalvota diskriminācija starp Savienības ierēdņiem un citiem valsts rezidentiem attiecībā uz kārtību, kādā tiek aprēķināts neto atalgojums, kas nosaka atsevišķu sociālo pakalpojumu tarifus — Sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinācija — Sūdzības izskatīšanas izbeigšana — Procedūras sakarā ar pienākumu neizpildi neuzsākšana — Nepieņemamība).....	58
2019/C 139/61	Lieta T-675/18 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 5. februāra rīkojums — Trifolio-M u.c./EFSA (Pieteikums par pagaidu noregulējumu — Augu aizsardzības līdzekļi — Darbīgās vielas azadiraktīna apstiprinājuma pārskatīšanas procedūra — Pieteikuma par konfidencialitātes ievērošanu noraidīšana — Fumus boni juris neesamība)	59
2019/C 139/62	Lieta T-55/19: Prasība, kas celta 2019. gada 30. janvārī — Cham Holding un Bena Properties/Padome	60
2019/C 139/63	Lieta T-56/19: Prasība, kas celta 2019. gada 30. janvārī — Syriatel Mobile Telecom/Padome	61
2019/C 139/64	Lieta T-57/19: Prasība, kas celta 2019. gada 31. janvārī — Makhlof/Padome	61
2019/C 139/65	Lieta T-58/19: Prasība, kas celta 2019. gada 31. janvārī — Othman/Padome	62
2019/C 139/66	Lieta T-59/19: Prasība, kas celta 2019. gada 31. janvārī — Makhlof/Padome	63
2019/C 139/67	Lieta T-61/19: Prasība, kas celta 2019. gada 3. februārī — Drex Technologies/Padome	64
2019/C 139/68	Lieta T-62/19: Prasība, kas celta 2019. gada 3. februārī — Almashreq Investment Fund/Padome	65
2019/C 139/69	Lieta T-72/19: Prasība, kas celta 2019. gada 5. februārī — CRIA un CCCMC/Komisija.....	66
2019/C 139/70	Lieta T-84/19: Prasība, kas celta 2019. gada 12. februārī — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (“We IntelliGence the World”).....	67
2019/C 139/71	Lieta T-87/19: Prasība, kas celta 2019. gada 15. februārī — Broughton/Eurojust.....	68
2019/C 139/72	Lieta T-88/19: Prasība, kas celta 2019. gada 13. februārī — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (“currencymachineassistant”)	69

2019/C 139/73	Lieta T-89/19: Prasība, kas celta 2019. gada 13. februārī — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (“robodealer”)	70
2019/C 139/74	Lieta T-90/19: Prasība, kas celta 2019. gada 13. februārī — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (“currencyassistant”)	72
2019/C 139/75	Lieta T-91/19: Prasība, kas celta 2019. gada 13. februārī — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (“tradingcurrencyassistant”).....	73
2019/C 139/76	Lieta T-92/19: Prasība, kas celta 2019. gada 13. februārī — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (“CKPL”)	74
2019/C 139/77	Lieta T-93/19: Prasība, kas celta 2019. gada 13. februārī — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (“AI moneypersonalassistant”)	75
2019/C 139/78	Lieta T-94/19: Prasība, kas celta 2019. gada 13. februārī — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (“moneyassistant”)	76
2019/C 139/79	Lieta T-95/19: Prasība, kas celta 2019. gada 13. februārī — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (“AI currencypersonalassistant”).....	77
2019/C 139/80	Lieta T-96/19: Prasība, kas celta 2019. gada 14. februārī — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (“CNTX Trading”).....	78
2019/C 139/81	Lieta T-97/19: Prasība, kas celta 2019. gada 13. februārī — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (“AIdealer”).....	79
2019/C 139/82	Lieta T-98/19: Prasība, kas celta 2019. gada 13. februārī — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (“CNTX”).....	81
2019/C 139/83	Lieta T-100/19: Prasība, kas celta 2019. gada 19. februārī — L. Oliva Torras/EUIPO — Mecánica del Frío (Sakabes ierīces transportlīdzekļiem)	82
2019/C 139/84	Lieta T-102/19: Prasība, kas celta 2019. gada 19. februārī — Garriga Polledo u.c./Parlaments	83
2019/C 139/85	Lieta T-103/19: Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — Mende Omalanga/Padome.....	84
2019/C 139/86	Lieta T-104/19: Prasība, kas celta 2019. gada 19. februārī — Dermavita/EUIPO — Allergan Holdings France (“JUVÉDERM”)	85
2019/C 139/87	Lieta T-105/19: Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — Louis Vuitton Malletier/EUIPO — Wisniewski (Dambretes raksta attēls)	86

2019/C 139/88	Lieta T-107/19: Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — ACRE/Parlaments.....	87
2019/C 139/89	Lieta T-108/19: Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī – Kerry Luxembourg/EUIPO – Döhler (“TasteSense By Kerry”).....	90
2019/C 139/90	Lieta T-109/19: Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — Kerry Luxembourg/EUIPO — Döhler (“TasteSense”)..	91
2019/C 139/91	Lieta T-110/19: Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — Kazembe Musonda/Padome	92
2019/C 139/92	Lieta T-111/19: Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — Boshab/Padome	92
2019/C 139/93	Lieta T-112/19: Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — Kibelisa Ngambasai/Padome	93
2019/C 139/94	Lieta T-113/19: Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — Kampete/Padome.....	94
2019/C 139/95	Lieta T-115/19: Prasība, kas celta 2019. gada 19. februārī — Bacardi/EUIPO — La Fée (“ANGEL’S ENVY”)	95
2019/C 139/96	Lieta T-116/19: Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — Kande Mupompa/Padome	96
2019/C 139/97	Lieta T-117/19: Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — Kahimbi Kasagwe/Padome.....	96
2019/C 139/98	Lieta T-118/19: Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — Amisi Kumba/Padome	97
2019/C 139/99	Lieta T-119/19: Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — Mutondo/Padome	98
2019/C 139/100	Lieta T-120/19: Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — Numbi/Padome.....	99
2019/C 139/101	Lieta T-121/19: Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — Ruhorimbere/Padome.....	99
2019/C 139/102	Lieta T-122/19: Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — Ramazani Shadary/Padome.....	100

2019/C 139/103	Lieta T-123/19: Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — Kanyama/Padome	101
2019/C 139/104	Lieta T-124/19: Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — Ilunga Luyoyo/Padome.....	102
2019/C 139/105	Lieta T-127/19: Prasība, kas celta 2019. gada 21. februārī — Dyson u.c./Komisija.....	102
2019/C 139/106	Lieta T-130/19: Prasība, kas celta 2019. gada 26. februārī — Spadafora/Komisija	104
2019/C 139/107	Lieta T-133/19: Prasība, kas celta 2019. gada 28. februārī — Off-White/EUIPO (“OFF-WHITE”)	105
2019/C 139/108	Lieta T-139/19: Prasība, kas celta 2019. gada 4. martā — Pilatus Bank/ECB	106
2019/C 139/109	Lieta T-144/19: Prasība, kas celta 2019. gada 7. martā — Kludi/EUIPO — Adlon Brand (“ADLON”)	107
2019/C 139/110	Lieta T-674/16: Vispārējās tiesas 2019. gada 27. februāra rīkojums — Seigneur/ECB.....	108
2019/C 139/111	Lieta T-677/16: Vispārējās tiesas 2019. gada 27. februāra rīkojums — Bowles/ECB	108
2019/C 139/112	Lieta T-783/16: Vispārējās tiesas 2019. gada 27. februāra rīkojums — Government of Gibraltar/Komisija.....	109

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2019/C 139/01)

Jaunākā publikācija

OVC 131, 8.4.2019.

Iepriekšējās publikācijas

OVC 122, 1.4.2019.

OVC 112, 25.3.2019.

OVC 103, 18.3.2019.

OVC 93, 11.3.2019.

OVC 82, 4.3.2019.

OVC 72, 25.2.2019.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

VISPĀRĒJĀ TIESA

Tiesnešu darbība palātās

(2019/C 139/02)

Vispārējās tiesas plēnums 2019. gada 20. martā, ņemot vērā tiesneses R. *Frendo* stāšanos amatā, pēc priekšsēdētāja priekšlikuma, kas tika iesniegts saskaņā ar Reglamenta 13. panta 2. punktu, attiecībā uz laikposmu no 2019. gada 20. marta līdz 2019. gada 31. augustam nolēma grozīt 2016. gada 21. septembra ⁽¹⁾ lēmumu par palātu izveidi un tiesnešu darbību palātās, kas ir grozīts 2017. gada 8. jūnijā ⁽²⁾, 2017. gada 4. oktobrī ⁽³⁾ un 2018. gada 11. oktobrī ⁽⁴⁾, un tiesnešu darbību palātās noteikt šādi:

I paplašinātā palāta, kas izskata lietas piecu tiesnešu sastāvā:

palātas priekšsēdētāja *I. Pelikánová*, tiesneši *V. Valančius*, *P. Nihoul*, *J. Svenningsen* un *U. C. Öberg*.

1. palāta, kas izskata lietas trīs tiesnešu sastāvā:

I. Pelikánová, palātas priekšsēdētāja;

a) *P. Nihoul* un *J. Svenningsen*, tiesneši;

b) *V. Valančius* un *U. C. Öberg*, tiesneši.

II paplašinātā palāta, kas izskata lietas piecu tiesnešu sastāvā:

palātas priekšsēdētājs *M. Prek*, tiesneši *E. Buttigieg*, *F. Schalin*, *B. Berke* un *J. Costeira*.

2. palāta, kas izskata lietas trīs tiesnešu sastāvā:

M. Prek, palātas priekšsēdētājs;

a) *F. Schalin* un *J. Costeira*, tiesneši;

b) *E. Buttigieg* un *B. Berke*, tiesneši.

III paplašinātā palāta, kas izskata lietas piecu tiesnešu sastāvā:

palātas priekšsēdētājs *S. Frimodt Nielsen*, tiesneši *V. Kreuzhitz*, *I. S. Forrester*, *N. Póltorak* un *E. Perillo*.

3. palāta, kas izskata lietas trīs tiesnešu sastāvā :

S. Frimodt Nielsen, palātas priekšsēdētājs;

a) *I. S. Forrester* un *E. Perillo*, tiesneši;

b) *V. Kreuzhitz* un *N. Póltorak*, tiesneši.

IV paplašinātā palāta, kas izskata lietas piecu tiesnešu sastāvā:

palātas priekšsēdētājs *H. Kanninen*, tiesneši *J. Schwarcz*, *C. Iliopoulos*, *L. Calvo-Sotelo Ibáñez–Martín* un *I. Reine*.

⁽¹⁾ OV 2016, C 392, 2. lpp.

⁽²⁾ OV 2017, C 213, 2. lpp.

⁽³⁾ OV 2017, C 382, 2. lpp.

⁽⁴⁾ OV 2018, C 408, 2. lpp.

4. palāta, kas izskata lietas trīs tiesnešu sastāvā:

H. Kanninen, palātas priekšsēdētājs;

- a) J. Schwarcz un C. Iliopoulos, tiesneši;
- b) L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín un I. Reine, tiesneši.

V paplašinātā palāta, kas izskata lietas piecu tiesnešu sastāvā:

palātas priekšsēdētājs D. Gratsias, tiesneši I. Labucka, A. Dittrich, I. Ulloa Rubio un R. Frendo.

5. palāta, kas izskata lietas trīs tiesnešu sastāvā:

D. Gratsias, palātas priekšsēdētājs;

- a) A. Dittrich un R. Frendo, tiesneši;
- b) I. Labucka un I. Ulloa Rubio, tiesneši.

VI paplašinātā palāta, kas izskata lietas piecu tiesnešu sastāvā:

palātas priekšsēdētājs G. Berardis, tiesneši S. Papasavvas, D. Spielmann, Z. Csehi un O. Spineanu-Matei.

6. palāta, kas izskata lietas trīs tiesnešu sastāvā:

G. Berardis, palātas priekšsēdētājs;

- a) S. Papasavvas un O. Spineanu-Matei, tiesneši;
- b) D. Spielmann un Z. Csehi, tiesneši.

VII paplašinātā palāta, kas izskata lietas piecu tiesnešu sastāvā:

palātas priekšsēdētāja V. Tomljenović, tiesneši E. Bieliūnas, A. Marcoulli, J. Passer un A. Kornezov.

7. palāta, kas izskata lietas trīs tiesnešu sastāvā:

V. Tomljenović, palātas priekšsēdētāja;

- a) E. Bieliūnas un A. Kornezov, tiesneši;
- b) E. Bieliūnas un A. Marcoulli, tiesneši;
- c) A. Marcoulli un A. Kornezov, tiesneši.

VIII paplašinātā palāta, kas izskata lietas piecu tiesnešu sastāvā:

A. Collins, palātas priekšsēdētājs, tiesneši M. Kancheva, R. Barents, J. Passer un G. De Baere.

8. palāta, kas izskata lietas trīs tiesnešu sastāvā:

A. Collins, palātas priekšsēdētājs;

- a) R. Barents un J. Passer, tiesneši;
- b) M. Kancheva un G. De Baere, tiesneši.

IX paplašinātā palāta, kas izskata lietas piecu tiesnešu sastāvā:

palātas priekšsēdētājs *S. Gervasoni*, tiesneši *L. Madise*, *R. da Silva Passos*, *K. Kowalik-Bańczyk* un *C. Mac Eochaidh*.

9. palāta, kas izskata lietas trīs tiesnešu sastāvā:

S. Gervasoni, palātas priekšsēdētājs;

a) *L. Madise* un *R. da Silva Passos*, tiesneši;

b) *K. Kowalik-Bańczyk* un *C. Mac Eochaidh*, tiesneši.

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (virs palāta) 2019. gada 26. februāra spriedums (Østre Landsret, Vestre Landsret (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — N Luxembourg 1 (C-115/16), X Denmark A/S (C-118/16), C Danmark I (C-119/16), Z Denmark ApS (C-299/16)/Skatteministeriet

(Apvienotās lietas C-115/16, C-118/16, C-119/16 un C-299/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesību aktu tuvināšana — Kopīga nodokļu sistēma, ko piemēro procentu un honorāru maksājumiem, kurus veic dažādu dalībvalstu asociētas sabiedrības — Direktīva 2003/49/EK — Procentu un honorāru īpašuma beneficiārs — 5. pants — Tiesību ļaunprātīga izmantošana — Sabiedrība, kas ir reģistrēta dalībvalstī un citā dalībvalstī reģistrētai asociētai sabiedrībai maksā procentus, kuri pēc tam pilnībā vai gandrīz pilnībā tiek pārskaitīti ārpus Eiropas Savienības teritorijas — Meitasuzņēmums, kuram ir pienākums ieturēt nodokli par procentiem ienākumu gūšanas vietā)

(2019/C 139/03)

Tiesvedības valoda — dāņu

Iesniedzējtiesa

Østre Landsret, Vestre Landsret

Pamatlietas puses

Prasītāji: N Luxembourg 1 (C-115/16), X Denmark A/S (C-118/16), C Danmark I (C-119/16), Z Denmark ApS (C-299/16)

Atbildētāja: Skatteministeriet

Rezolutīvā daļa

- 1) Apvienot lietas C-115/16, C-118/16, C-119/16 un C-299/16 sprieduma taisīšanai.
- 2) Padomes Direktīvas 2003/49 (2003. gada 3. jūnijs) par kopīgu nodokļu sistēmu, ko piemēro procentu un honorāru maksājumiem, kurus veic asociēti uzņēmumi dažādās dalībvalstīs, 1. panta 1. punkts, kas lasīts kopsakarā ar šīs direktīvas 1. panta 4. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka jebkāds tajā paredzēts atbrīvojums no procentu maksājuma aplikšanas ar nodokli attiecas tikai uz šo procentu īpašuma beneficiāriem, proti, subjektiem, kuri patiesi gūst labumu no šiem procentiem ekonomiskā ziņā un kuriem tādējādi ir pilnvaras brīvi noteikt to izmantojumu.

Vispārējais Savienības tiesību princips, saskaņā ar kuru personas nevar krāpnieciski vai ļaunprātīgi atsaukties uz Savienības tiesību normām, ir jāinterpretē tādējādi, ka Direktīvas 2003/49 1. panta 1. punktā paredzētais procentu maksājuma atbrīvojums no jebkāda nodokļa valsts iestādēm un tiesām krāpnieciskas vai ļaunprātīgas rīcības gadījumā nodokļu maksātājam būtu jāatsaka, pat ja nepastāv valsts noteikums vai līgumā ietverts noteikums, kurā šāds atteikums būtu paredzēts.

- 3) Ļaunprātīgas rīcības pierādīšanai ir nepieciešams, pirmkārt, objektīvu apstākļu kopums, no kuriem izriet, ka, lai gan Savienības tiesiskajā regulējumā paredzētie nosacījumi formāli ir ievēroti, šā regulējuma mērķis nav sasniegts, un, otrkārt, subjektīvs elements, ko veido vēlme iegūt no Savienības tiesiskā regulējuma izrietošu priekšrocību, mākslīgi radot tās iegūšanai vajadzīgos nosacījumus. Virknes norāžu esamība var apliecināt tiesību ļaunprātīgas izmantošanas esamību, ja šīs norādes ir objektīvas un saskanīgas. Šādas norādes tostarp var veidot arī tādu starpnieksabiedrību pastāvēšana, kam nav saimnieciska pamatojuma, kā arī sabiedrību grupas, finanšu shēmas un aizdevumu tīri formālais raksturs. Apstākļi, ka dalībvalsts, no kuras procenti tiek maksāti, ir noslēgusi konvenciju ar trešo valsti, kuras rezidente ir sabiedrība, kas ir īpašuma beneficiāre, neietekmē iespējamās tiesību ļaunprātīgas izmantošanas konstatāciju.
- 4) Lai atteiktos atzīt, ka sabiedrībai ir procentu īpašuma beneficiāres statuss, vai pierādītu tiesību ļaunprātīgu izmantošanu, valsts ies-tādei nav jāidentificē subjekts vai subjekti, kurus tā uzskata par šo procentu īpašuma beneficiāriem.
- 5) Direktīvas 2003/49 3. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka *société en commandite par actions* (SCA), kurai ir piešķirta atļauja kā *société d'investissement en capital à risque* (SICAR) atbilstoši Luksemburgas tiesībām, nevar tikt kvalificēta kā dalībvalsts sabiedrība minētās direktīvas izpratnē, uz kuru var tikt attiecināts tās 1. panta 1. punktā minētais atbrīvojums — par ko ir jāpār-liecinās iesniedzējtiesai —, ja tādā situācijā kā pamatlīdētā aplūkotā no minētās SICAR saņemtie procenti Luksemburgā tiek atbrīvoti no uzņēmumu ienākuma nodokļa.
- 6) Tādā situācijā, kurā Direktīvā 2003/49 paredzētais regulējums par atbrīvojumu no nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā par procentiem, kurus sabiedrība, kas ir rezidente kādā dalībvalstī, ir samaksājusi sabiedrībai, kas ir rezidente citā dalībvalstī, nav piemērojams tādēļ, ka ir konstatēta krāpšana vai ļaunprātīga izmantošana šīs direktīvas 5. panta izpratnē, nevar atsaukties uz LESD atzīto brīvību piemērošanu, lai apšaubītu pirmās dalībvalsts tiesisko regulējumu, kas reglamentē šo procentu aplikšanu ar nodokli.

Ārpus šādas situācijas LESD 63. pants ir interpretējams tādējādi, ka:

- tam principā nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram sabiedrībai rezidentei, kas maksā procentus sabiedrībai nerezidentei, ir jāveic nodokļa ieturējums ienākumu gūšanas vietā no šiem procentiem, savukārt šāds pienākums šai sabiedrībai rezidentei nav uzlikts, ja procentus saņemošā sabiedrība arī ir sabiedrība rezidente, taču tam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts šāds nodokļa ieturējums ienākumu gūšanas vietā, sabiedrībai rezidentei maksājot procentus sabiedrībai nerezidentei, savukārt uz sabiedrību rezidenti, kas saņem procentus no citas sabiedrības rezidentes, neat-tiecas pienākums veikt uzņēmumu ienākuma nodokļa avansa maksājumu pirmajos divos taksācijas gados un tādējādi tai šis nodoklis saistībā ar šiem procentiem ir jāmaksā tikai termiņā, kurš ir krietni vēlāks nekā nodokļa ieturēšanai ienākumu gūša-nas vietā piemērojamais termiņš;
- tam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, ar ko sabiedrībai rezidentei, uz kuru attiecas pienākums veikt nodokļa ieturē-jumu ienākumu gūšanas vietā par procentiem, kurus tā ir samaksājusi nerezidentei sabiedrībai, ir uzlikts pienākums šā ieturētā nodokļa novēlotas samaksas gadījumā maksāt nokavējuma procentus, kuru likme ir augstāka nekā likme, kas ir piemērojama tāda uzņēmumu ienākuma nodokļa novēlotai samaksai, kas attiecas tostarp uz procentiem, kurus sabiedrība rezidente ir saņē-musi no citas sabiedrības rezidentes;
- tam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts, ka, ja uz sabiedrību rezidenti attiecas pienākums veikt nodokļa ieturējumu ienākumu gūšanas vietā par procentiem, kurus tā maksā sabiedrībai nerezidentei, netiek ņemti vērā izde-vumi procentu formā, kuri ir tieši saistīti ar attiecīgā aizdevuma darbību un ir radušies pēdējai minētajai sabiedrībai, lai gan atbilstoši šim valsts tiesiskajam regulējumam šādus izdevumus ar nodokli aplikamā ienākuma aprēķināšanas nolūkos var atskaitīt sabiedrība rezidente, kura saņem procentus no citas sabiedrības rezidentes.

(¹) OVC 270, 25.7.2016.

OVC 279, 1.8.2016.

Tiesas (virspalāta) 2019. gada 26. februāra spriedums (Østre Landsret (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Skatteministeriet/T Danmark (C-116/16), Y Denmark Aps (C-117/16)

(Apvienotās lietas C-116/16 un C-117/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesību aktu tuvināšana — Kopīga nodokļu sistēma, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kuri atrodas dažādās dalībvalstīs — Direktīva 90/435/EEK — Tādas peļņas atbrīvošana no nodokļa, ko vienas dalībvalsts sabiedrības sadala citu dalībvalstu sabiedrībām — Sadalītās peļņas īpašuma beneficiārs — Tiesību ļaunprātīga izmantošana — Sabiedrība, kura reģistrēta dalībvalstī un citā dalībvalstī reģistrētai asociētai sabiedrībai izmaksā dividendes, kuras pilnībā vai gandrīz pilnībā pēc tam tiek pārskaitītas ārpus Eiropas Savienības teritorijas — Meitasuzņēmums, kuram ir pienākums ieturēt peļņas nodokli tās gūšanas vietā)

(2019/C 139/04)

Tiesvedības valoda — dāņu

Iesniedzējtiesa

Østre Landsret

Pamatlietas puses

Prasītāja: Skatteministeriet

Atbildētāja: T Danmark (C-116/16), Y Denmark Aps (C-117/16)

Rezolutīvā daļa

- 1) Lietas C-116/16 un C-117/16 apvienot sprieduma taisīšanai.
- 2) Vispārējais Savienības tiesību princips, saskaņā ar kuru personas nevar krāpnieciski vai ļaunprātīgi atsaukties uz Savienības tiesību normām, ir jāinterpretē tādējādi, ka Direktīvas 90/435/EEK (1990. gada 23. jūlijs) par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kas atrodas dažādās dalībvalstīs, kura grozīta ar Padomes Direktīvu 2003/123/EK (2003. gada 22. decembris), 5. pantā paredzētais atbrīvojums no ienākumu gūšanas vietā ieturamā nodokļa attiecībā uz tādu peļņu, kuru meitasuzņēmums izmaksā savam mātesuzņēmumam, valsts iestādēm un tiesām krāpnieciskas vai ļaunprātīgas rīcības gadījumā nodokļu maksātājam ir jāatsaka, pat ja nepastāv valsts noteikums vai līgumā ietverts noteikums, kurā šāds atteikums būtu paredzēts.
- 3) Ļaunprātīgas rīcības pierādīšanai ir nepieciešams, pirmkārt, objektīvu apstākļu kopums, no kuriem izriet, ka, lai gan Savienības tiesiskajā regulējumā paredzētie nosacījumi formāli ir ievēroti, šā regulējuma mērķis nav sasniegts, un, otrkārt, subjektīvs elements, ko veido vēlme iegūt no Savienības tiesiskā regulējuma izrietošu priekšrocību, maksīgi radot tās iegūšanai vajadzīgos nosacījumus. Virknes norāžu esamība var apliecināt tiesību ļaunprātīgas izmantošanas esamību, ja šīs norādes ir objektīvas un saskanīgas. Šādas norādes tostarp var veidot arī starpnieksabiedrību pastāvēšana, kam nav saimnieciska pamatojuma, kā arī sabiedrību grupas, finanšu shēmas un aizdevumu tīri formālais raksturs.

- 4) Lai atteiktos atzīt, ka sabiedrībai ir dividendžu īpašuma beneficiāres statuss, vai pierādītu tiesību ļaunprātīgu izmantošanu, valsts iestādei nav jāidentificē subjekts vai subjekti, kurus tā uzskata par šo dividendžu īpašuma beneficiāriem.
- 5) Tādā situācijā, kurā Direktīvā 90/435, kura grozīta ar Direktīvu 2003/123, paredzētais regulējums par atbrīvojumu no nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā attiecībā uz dividendēm, kuras sabiedrība, kas ir rezidente kādā dalībvalstī, ir izmaksājusi sabiedrībai, kas ir rezidente citā dalībvalstī, nav piemērojams tādēļ, ka ir konstatēta krāpšana vai ļaunprātīga izmantošana šīs direktīvas 1. panta 2. punkta izpratnē, nevar atsaukties uz LESD atzīto brīvību piemērošanu, lai apšaubītu pirmās dalībvalsts tiesisko regulējumu, kas reglamentē šo dividendžu aplikšanu ar nodokli.

(¹) OV C 270, 25.7.2016.

Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 28. februāra spriedums — Eiropas Savienības Padome/Growth Energy, Renewable Fuels Association, Eiropas Komisija, ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol

(Lieta C-465/16 P) (¹)

(Apelācija — Dempings — Īstenošanas regula (ES) Nr. 157/2013 — Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes bioetanolā imports — Galīgais antidempinga maksājums — Valsts līmenī noteikta dempinga starpība — Prasība atcelt tiesību aktu — Ražotājus, kas nav eksportētāji, un tirgotājus/maisījumu izgatavotājus pārstāvošas apvienības — “Locus standi” — Tiešs skārums — Individuāls skārums)

(2019/C 139/05)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: S. Boelaert, pārstāve, kurai palīdz N. Tuominen, avokatā)

Pārējie lietas dalībnieki: Growth Energy, Renewable Fuels Association (pārstāvji: P. Vander Schueren, advocaat, kuram palīdz N. Mizulin un M. Peristeraki, advokāti), Eiropas Komisija (pārstāvji: T. Maxian Rusche un M. França), ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (pārstāvji: O. Prost un A. Massot, advokāti)

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2016. gada 9. jūnija spriedumu Growth Energy un Renewable Fuels Association/Padome (T-276/13, EU:T:2016:340), izņemot daļā, kurā tā noraidīja prasību, ko Growth Energy un Renewable Fuels Association ir cēlušas individuāli kā procedūrā ieinteresētās personas.
- 2) Growth Energy un Renewable Fuels Association prasību noraidīt kā nepieņemamu, ciktāl tās šo prasību ir cēlušas izlasē iekļauto Amerikas bioetanolā ražotāju interešu pārstāvju statusā.

- 3) Nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai nolēmuma pieņemšanai par Growth Energy un Renewable Fuels Association prasības pieņemamību, ciktāl tās šo prasību ir cēlušas tirgotāju/maisījumu izgatavotāju Murex un CHS interešu pārstāvju statusā.
- 4) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

(¹) OV C 402, 31.10.2016.

Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 28. februāra spriedums — Eiropas Savienības Padome/Marquis Energy LLC, Eiropas Komisija, ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol

(Lieta C-466/16 P) (¹)

(Apelācija — Dampings — Īstenošanas regula (ES) Nr. 157/2013 — Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes bioetanolā imports — Galīgais antidempinga maksājums — Valsts līmenī noteikta dempinga starpība — Prasība atcelt tiesību aktu — Ražotājs, kas nav eksportētājs — “Locus standi” — Tiešs skārums)

(2019/C 139/06)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: S. Boelaert, pārstāve, kurai palīdz N. Tuominen, avokatā)

Pārejie lietas dalībnieki: Marquis Energy LLC (pārstāvji: P. Vander Schueren, advocaat, kam palīdz N. Mizulin un M. Peristeraki, advokāti), Eiropas Komisija (pārstāvji: T. Maxian Rusche un M. França), ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (pārstāvji: O. Prost un A. Massot, advokāti)

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2016. gada 9. jūnija spriedumu Marquis Energy/Padome (T-277/13, nav publicēts, EU:T:2016:343).
- 2) Marquis Energy LLC celto prasību atcelt tiesību aktu noraidīt kā nepieņemamu.
- 3) Marquis Energy LLC sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus tiesvedībā pirmajā instancē un apelācijas tiesvedībā.
- 4) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus tiesvedībā pirmajā instancē un apelācijas tiesvedībā pati.

(¹) OV C 402, 31.10.2016.

Tiesas (virspalāta) 2019. gada 26. februāra spriedums (Bundesfinanzhof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — X-GmbH/Finanzamt Stuttgart — Körperschaften

(Lieta C-135/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kapitāla brīva aprīte — Kapitāla aprīte starp dalībvalstīm un trešajām valstīm — Standstill klauzula — Dalībvalsts tiesiskais regulējums attiecībā uz trešajā valstī reģistrētām starpnieksabiedrībām — Šī tiesiskā regulējuma grozījumi, kam seko iepriekšējā tiesiskā regulējuma atjaunošana — Trešajā valstī reģistrētas sabiedrības ienākumi, kuri radušies no parādu turēšanas dalībvalstī reģistrētā sabiedrībā — Šādu ienākumu iekļaušana nodokļu maksātāja ar nodokļu rezidenci dalībvalstī nodokļa bāzē — Kapitāla brīvas aprītes ierobežojums — Pamatojums)

(2019/C 139/07)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāja: X-GmbH

Atbildētāja: Finanzamt Stuttgart — Körperschaften

Rezolutīvā daļa

- 1) LESD 64. panta 1. punktā paredzētā standstill klauzula ir jāinterpretē tādējādi, ka LESD 63. panta 1. punkts neliedz piemērot ierobežojumu brīvai kapitāla aprītei starp dalībvalstīm un trešajām valstīm, kas ir saistīts ar tiešiem ieguldījumiem un kas būtībā pastāvēja 1993. gada 31. decembrī saskaņā ar dalībvalsts tiesisko regulējumu, lai gan šī ierobežojuma piemērojamība pēc šī datuma ir tikusi paplašināta, attiecinot to uz līdzdalību, kas neietver tiešu ieguldījumu.
- 2) LESD 64. panta 1. punktā paredzētā standstill klauzula ir jāinterpretē tādējādi, ka LESD 63. panta 1. punktā paredzētais aizliegums ir piemērojams kapitāla aprītes ierobežojumam starp dalībvalstīm un trešajām valstīm, ja šī ierobežojuma pamatā esošie valsts nodokļu tiesību akti pēc 1993. gada 31. decembra ir būtiski grozīti, jo tika pieņemts likums, kas stājās spēkā, bet kas tika aizstāts vēl pirms tā piemērošanas praksē, ar būtībā identisku tiesisko regulējumu tam, kurš bija piemērojams 1993. gada 31. decembrī, ja vien šī likuma piemērošana nav atlikta saskaņā ar valsts tiesībām tādējādi, ka, neraugoties uz tā stāšanos spēkā, tas nebija piemērojams attiecībā uz LESD 64. panta 1. punktā minēto kapitāla pārrobežu aprīti, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.
- 3) LESD 63. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neaizliedz tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru ienākumi, ko gūst trešajā valstī reģistrēta sabiedrība un kas nav radušies no pašas šīs sabiedrības darbības, piemēram, "starpposma ienākumi no kapitālieguldījumiem" šī tiesiskā regulējuma izpratnē, proporcionāli kapitāldaļu īpašuma daļai tiek iekļauti šīs dalībvalsts rezidenta nodokļu maksātāja nodokļa bāzē, ja šim nodokļa maksātājam ir vismaz 1 % kapitāldaļu minētajā sabiedrībā un ja šie ienākumi tiek aplikti šajā trešajā valstī ar zemāku nodokļu likmi nekā tā, kas ir spēkā attiecīgajā dalībvalstī, ja vien nepastāv tiesiskais regulējums, kurā paredzēti tostarp līgumiski pienākumi, kas ļauj šīs dalībvalsts nodokļu iestādēm vajadzības gadījumā

pārbaudīt tās informācijas patiesumu attiecībā uz šo pašu sabiedrību, kura sniegta nolūkā pierādīt, ka minētā nodokļu maksātāja līdzdalība šajā sabiedrībā nebalstās uz mākslīgām struktūrām.

(¹) OVC 221, 10.7.2017.

**Tiesas (devītā palāta) 2019. gada 28. februāra spriedums (Högsta förvaltningsdomstolen (Zviedrija) lūgums
sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Konkurrensverket/SJ AB**

(Lieta C-388/17) (¹)

**(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Iepirkuma procedūras transporta nozarēs — Direktīva 2004/17/EK —
Piemērošanas joma — 5. pants — Darbības tādu tīklu nodrošināšanai un ekspluatācijai, kas ir paredzēti dzelzceļa
transporta pakalpojumu sniegšanai iedzīvotājiem — Valsts publiska dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma, kurš
sniedz transporta pakalpojumus, piešķirtas līgumslēgšanas tiesības šai sabiedrībai piederošu vilcienu uzkopšanas
pakalpojumu sniegšanai — Iepriekšēja paziņojuma neesamība)**

(2019/C 139/08)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Högsta förvaltningsdomstolen

Pamatlietas puses

Prasītāja: Konkurrensverket

Atbildētāja: SJ AB

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/17/EK (2004. gada 31. marts), ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, 5. panta 1. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka dzelzceļa transporta tīkls šīs tiesību normas izpratnē pastāv tad, ja transporta pakalpojumi saskaņā ar valsts tiesisko regulējumu, ar kuru ir transponēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/34/ES (2012. gada 21. novembris), ar ko izveido vienotu Eiropas dzelzceļa telpu, tiek nodrošināti dzelzceļa struktūrā, ko pārvalda valsts iestāde, kura sadala šīs infrastruktūras jaudu un kurai ir pienākums apmierināt dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu pieprasījumus, ja vien nav sasniegts šīs jaudas limits.

- 2) Direktīvas 2004/17 5. panta 1. punkta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka darbība, ko veic dzelzceļa pārvadājumu uzņēmums un kas izpaužas kā transporta pakalpojumu sniegšana iedzīvotājiem dzelzceļa tīklā, šim uzņēmumam īstenojot tiesības izmantot dzelzceļa tīklu, ir "tīklu ekspluatācija" šīs direktīvas izpratnē.

⁽¹⁾ OVC 293, 4.9.2017.

Tiesas (virspalāta) 2019. gada 26. februāra spriedums (Cour administrative d'appel de Versailles (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Oeuvre d'assistance aux bêtes d'abattoirs (OABA)/Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Bionoor, Ecocert France, Institut national de l'origine et de la qualité (INAO)

(Lieta C-497/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 13. pants — Dzīvnieku labturība — Regula (EK) Nr. 1099/2009 — Dzīvnieku aizsardzība nonāvēšanas laikā — Īpašas kaušanas metodes, ko nosaka reliģiski rituāli — Regula (EK) Nr. 834/2007 — 3. pants un 14. panta 1. punkta b) apakšpunkta viii) punkts — Saderība ar bioloģisko ražošanu — Regula (EK) Nr. 889/2008 — 57. panta pirmā daļa — Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotips)

(2019/C 139/09)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour administrative d'appel de Versailles

Pamatlietas puses

Prasītāja: Oeuvre d'assistance aux bêtes d'abattoirs (OABA)

Atbildētāji: Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Bionoor, Ecocert France, Institut national de l'origine et de la qualité (INAO)

Rezolutīvā daļa

Padomes Regula (EK) Nr. 834/2007 (2007. gada 28. jūnijs) par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un par Regulas (EEK) Nr. 2092/91 atcelšanu, it īpaši tās 3. pants un 14. panta 1. punkta b) apakšpunkta viii) punkts, lasot to LESD 13. panta gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tā neatļauj Eiropas Savienības bioloģiskās ražošanas logotipu, kāds ir paredzēts Komisijas Regulas (EK) Nr. 889/2008 (2008. gada 5. septembris), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Regulu Nr. 834/2007, kura grozīta ar Regulu (ES) Nr. 271/2010 (2010. gada 24. marts), 57. panta pirmajā daļā, piestiprināt tādu dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas bez iepriekšējas apdullināšanas rituāli nokauti saskaņā ar Padomes Regulā (EK) Nr. 1099/2009 (2009. gada 24. septembris) par dzīvnieku aizsardzību nonāvēšanas laikā, jo īpaši tās 4. panta 4. punktā, paredzētajiem nosacījumiem.

⁽¹⁾ OVC 347, 16.10.2017.

Tiesas (devītā palāta) 2019. gada 28. februāra spriedums — *Groupe Léa Nature*/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO), *Debonair Trading Internacional Lda*

(Lieta C-505/17 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Eiropas Savienības preču zīme — Regula (EK) Nr. 207/2009 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts — Grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “SO’BiO étic” — Kopienas un valsts vārdiskas un grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdisku elementu “SO... ?” — Īpašnieka iebildumi — Reģistrācijas atteikums)

(2019/C 139/10)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Groupe Léa Nature* (pārstāvis: E. Baud, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvji: K. Markakis un D. Botis), *Debonair Trading Internacional Lda* (pārstāvis: T. Alkin, Barrister)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) *Groupe Léa Nature SA* sedz savus, kā arī atlīdzina *Debonair Trading Internacional Lda* un Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 437, 18.12.2017.

Tiesas (otrā palāta) 2019. gada 27. februāra spriedums (Supremo Tribunal Administrativo (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Associação Peço a Palavra u.c./Conselho de Ministros*

(Lieta C-563/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Regula (EK) Nr. 1008/2008 — Aviokompānija — Reprivatizācijas process — Akciju, kas veido līdz 61 % no pamatkapitāla, pārdošana — Nosacījumi — Pienākums saglabāt juridisko adresi un faktisko vadības centru kādā dalībvalstī — Sabiedrisko pakalpojumu saistības — Pienākums saglabāt un attīstīt esošo valsts mēroga tranzītmezglu (hub))

(2019/C 139/11)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Supremo Tribunal Administrativo

Pamatlietas puses

Prasītāji: Associação Peço a Palavra, João Carlos Constantino Pereira Osório, Maria Clara Marques Pires Sarmento Franco, Sofia da Silva Santos Arauz, Maria João Galhardas Fitas

Atbildētāja: Conselho de Ministros

Piedaloties: Parpública — Participações Públicas SGPS SA, TAP — Transportes Aéreos Portugueses SGPS SA

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū ir interpretējama tādējādi, ka, pārbaudot, vai Savienības tiesībām atbilst noteiktas prasības, kas attiecas uz aviokompānijas darbībām un kas ir izvirzītas būtiskas līdzdalības šīs sabiedrības pamatkapitālā ieguvējam, it īpaši prasība, saskaņā ar kuru tam ir jāpilda sabiedrisko pakalpojumu saistības, kā arī jāsauglabā un jāattīsta šīs sabiedrības valsts mēroga tranzītmegzls (hub), minētajai direktīvai nav nozīmes.
- 2) LESD 49. pants ir interpretējams tādējādi, ka tas neliedz specifikācijās, kas reglamentē aviokompānijas reprivatizācijas procesa nosacījumus, iekļaut:
 - prasību, ka līdzdalības, kas ir minētā reprivatizācijas procesa priekšmets, ieguvējam ir jābūt spējai nodrošināt šīs aviokompānijas sabiedrisko pakalpojumu saistību pildīšanu, un
 - prasību, kas minētajam ieguvējam liek saglabāt šīs aviokompānijas juridisko adresi un faktisko vadības centru attiecīgajā dalībvalstī, ja šīs sabiedrības galvenās uzņēmējdarbības vietas pārcelšana ārpus šīs dalībvalsts izraisītu to, ka tā zaudētu satiksmes tiesības, kuras tai piešķirtas saskaņā ar divpusējiem nolīgumiem, kurus minētā dalībvalsts noslēgusi ar trešajām valstīm, ar kurām to vieno īpašas vēsturiskās, kultūras un sociālās saites, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.
 - LESD 49. pants interpretējams tādējādi, ka tas neļauj šajās specifikācijās iekļaut prasību, kas līdzdalības ieguvējam liktu nodrošināt esošā valsts mēroga tranzītmegzla (hub) saglabāšanu un attīstīšanu.

(¹) OV C 424, 11.12.2017.

Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 28. februāra spriedums (Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lietuva) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — “Bene Factum” UAB/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Lieta C-567/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Noteikumi par nodokļiem — Akcīzes nodoklis — Direktīva 92/83/EEK — 27. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Atbrīvojumi — Jēdziens “produkti, kas nav paredzēti lietošanai pārtikā” — Vērtējuma kritēriji)

(2019/C 139/12)

Tiesvedības valoda — lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Pamatlietas puses

Prasītāja: "Bene Factum" UAB

Atbildētāja: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 92/83/EEK (1992. gada 19. oktobris) par to, kā saskaņojams akcīzes nodoklis spirtam un alkoholiskajiem dzērieniem, 27. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka tas attiecas uz etilspirtu, kurš ir denaturēts saskaņā ar kādas dalībvalsts prasībām un kurš ir kosmētikas līdzekļos vai mutes un zobu higiēnas produktos, ko — lai gan tie paši par sevi nav paredzēti lietošanai pārtikā — atsevišķas personas tomēr lieto kā alkoholiskos dzērienus.
- 2) Direktīvas 92/83 27. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka tas attiecas uz etilspirtu, kurš ir denaturēts saskaņā ar kādas dalībvalsts prasībām un kurš ir kosmētikas līdzekļos vai zobu higiēnas produktos, ko — lai gan tie paši par sevi nav paredzēti lietošanai pārtikā — atsevišķas personas tomēr lieto kā alkoholiskos dzērienus, ja persona, kura importē šos produktus no dalībvalsts, lai citas personas izplatītu tos galapatērētājiem galamērķa dalībvalstī, zinādama, ka šie produkti tiek lietoti arī kā alkoholiskie dzērieni, liek tos ražot un marķēt, ņemdama šo apstākli vērā, lai palielinātu to pārdošanas apjomu.

(¹) OVC 402, 27.11.2017.

Tiesas (otrā palāta) 2019. gada 28. februāra spriedums (Arbeits- und Sozialgericht Wien (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — BUAK Bauarbeiter-Urlaubs- u. Abfertigungskasse/Gradbeništvo Korana d.o.o.

(Lieta C-579/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (ES) Nr. 1215/2012 — 1. panta 1. punkts — Piemērošanas joma — Civillietas un komercietas — 1. panta 2. punkts — Izslēgtie jautājumi — Sociālais nodrošinājums — 53. pants — Lūgums izdot apliecību, kas apliecina, ka izcelsmes tiesas nolēmums ir izpildāms — Spriedums par tādu sociālā nodrošinājuma iestādes prasījumu pret darba devēju, ko veido apmaksātā atvaļinājuma samaksai paredzētās piemaksas saistībā ar darba ņēmēju norīkošanu darbā — Tiesas, kurā celta prasība, tiesas spriešanas darbības īstenošana)

(2019/C 139/13)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Arbeits- und Sozialgericht Wien

Pamatlietas puses

Prasītāja: BUAk Bauarbeiter-Urlaubs- u. Abfertigungskasse

Atbildētāja: Gradbeništvo Korana d.o.o.

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 1. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka publisko tiesību subjekta prasība pret darba devēju samaksāt parādu, ko veido apmaksātā atvaļinājuma samaksai paredzētās piemaksas saistībā ar darba ņēmēju norīkošanu darbā dalībvalstī, kurā nav viņu pastāvīgā darba vieta, vai saistībā ar darbaspēka nodrošināšanu šajā dalībvalstī, vai pret darba devēju, kura juridiskā adrese nav minētajā dalībvalstī, saistībā ar darba ņēmēju nodarbināšanu, kuru pastāvīgā darba vieta ir šajā dalībvalstī, ietilpst šīs regulas piemērošanas jomā ar nosacījumu, ka prasības celšanas kārtība neietver atkāpes no vispārējo tiesību noteikumiem un it īpaši tiesai, kurā celta prasība, netiek liegta iespēja pārbaudīt, cik pamatota ir informācija, uz ko ir balstīta šī prasījuma konstatēšana; tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

⁽¹⁾ OVC 424, 11.12.2017.

Tiesas (virspalāta) 2019. gada 26. februāra spriedums (Finanzgericht Baden-Württemberg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Martin Wächtler/Finanzamt Konstanz

(Lieta C-581/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas nolīgums par personu brīvu pārvietošanos — Fiziskas personas dzīvesvietas pārceļšana no dalībvalsts uz Šveici — Nerealizētā kapitāla pieauguma no sabiedrības kapitāldaļām aplikšana ar nodokli — Tiešie nodokļi — Pašnodarbināto personu brīva pārvietošanās — Vienlīdzīga attieksme)

(2019/C 139/14)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Baden-Württemberg

Pamatlietas puses

Prasītājs: Martin Wächtler

Atbildētāja: Finanzamt Konstanz

Rezolutīvā daļa

Nolīguma starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos, kurš parakstīts Luksemburgā 1999. gada 21. jūnijā, noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem netiek pieļauts dalībvalsts nodokļu režīms, kurā ir paredzēts — ja dalībvalsts valstspiederīgais, kurš ir fiziska persona un kurš veic saimniecisko darbību Šveices Konfederācijas teritorijā, pārceļ savu dzīvesvietu no dalībvalsts, kuras nodokļu režīms ir aplūkots šajā lietā, uz Šveici, tad viņam šis pārceļšanas brīdī ir jāmaksā nodoklis par kapitāla pieaugumu no kapitāldaļām, kuras šim valstspiederīgajam pieder, savukārt, ja dzīvesvieta tiek saglabāta tajā pašā dalībvalstī, nodoklis ir jāmaksā tikai kapitāla pieauguma realizēšanās brīdī, proti, atsavinot attiecīgās sabiedrības kapitāldaļas.

(¹) OVC 13, 15.1.2018.

Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 27. februāra spriedums — Grieķijas Republika/Eiropas Komisija

(Lieta C-670/17 P) (¹)

(Apelācija — Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonds (ELVGF) — Virzības nodaļa — Finanšu atbalsta samazināšana — Regula (EK) Nr. 1260/1999 — Darbības programma — Finanšu korekcijas — 39. pants — Juridiskais pamats — Pārejas noteikumi)

(2019/C 139/15)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Grieķijas Republika (pārstāvji: G. Kanellopoulos, A. Vasilopoulou un I. Pachi)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija (pārstāvji: D. Triantafyllou un J. Aquilina)

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Vispārējās tiesas 2017. gada 19. septembra spriedumu Grieķija/Komisija (T-327/15, nav publicēts, EU:T:2017:631).
- 2) Atcelt Komisijas Īstenošanas lēmumu C(2015) 1936 final (2015. gada 25. marts) par finanšu korekciju piemērošanu ELVGF Virzības nodaļas finansējumam, kas piešķirts darbības programmai CCI 2000GR061PO021 (Grieķija — Mērķis Nr. 1 — Lauku vides rekonstrukcija).
- 3) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina Grieķijas Republikas tiesāšanās izdevumus gan tiesvedībā pirmajā instancē, gan apelācijas tiesvedībā.

(¹) OVC 42, 5.2.2018.

Tiesas (septītā palāta) 2019. gada 28. februāra spriedums (Oberlandesgericht Karlsruhe (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — kriminālprocess pret Detlef Meyn

(Lieta C-9/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Transports — Direktīva 2006/126/EK — Vadītāja apliecību savstarpēja atzīšana — Citā dalībvalstī izdotas vadītāja apliecības atzīšanas atteikums — Pamatojoties uz vadītāja apliecību, pierādītas vadīšanas tiesības)

(2019/C 139/16)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Karlsruhe

Pamata kriminālprocesa dalībnieks

Detlef Meyn

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/126/EK (2006. gada 20. decembris) par vadītāju apliecībām noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā, ka dalībvalsts atsakās atzīt vadītāja apliecību, kuras turētāja pastāvīgā dzīvesvieta ir tās teritorijā un kuru, nepārbaudot transportlīdzekļa vadīšanas prasmes, ir izdevusi cita dalībvalsts, pamatojoties uz citas dalībvalsts izdotu vadītāja apliecību, kura savukārt tikusi apmainīta pret trešās valsts izdotu vadītāja apliecību.

⁽¹⁾ OVC 134, 16.4.2018.

Tiesas (sestā palāta) 2019. gada 28. februāra spriedums — Alfamicro — Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda./Eiropas Komisija

(Lieta C-14/18 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Šķērējklauzula — LESD 272. pants — “Prasības par fakta konstatēšanu” jēdziens — LESD 263. pants — “Administratīva lēmuma” jēdziens — Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammas (CIP) (2007. līdz 2013. gads) ietvaros noslēgts nolīgums par subsīdiju — Revīzijas ziņojumi, kuros konstatēta atsevišķu deklarēto izdevumu nepieļaujamība)

(2019/C 139/17)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Alfamicro — Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda. (pārstāvji: G. Gentil Anastácio un D. Pirra Xarepe, advogados)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji: J. Estrada de Solà un M. M. Farrajota)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Alfamicro — Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 72, 26.2.2018.

Tiesas (virspalāta) 2019. gada 26. februāra spriedums — Ilmārs Rimšēvičs (C-202/18), Eiropas Centrālā Banka (ECB) (C-238/18)/Latvijas Republika

(Apvienotās lietas C-202/18 un C-238/18) (¹)

(Eiropas Centrālo banku sistēma — Prasība, kas pamatota ar Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas statūtu 14.2. panta otrās daļas pārkāpumu — Valsts iestādes lēmums, ar kuru valsts centrālās bankas vadītājs ir atstādināts no amata)

(2019/C 139/18)

Tiesvedības valoda — latviešu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Ilmārs Rimšēvičs (pārstāvji: S. Vārpiņš, M. Kvēps, I. Pazare, advokāti) (C-202/18), Eiropas Centrālā Banka (ECB) (pārstāvji: C. Zilioli, K. Kaiser un C. Kroppenstedt, pārstāvji, kuriem palīdz D. Sarmiento Ramírez-Escudero, abogado, un V. Čuske-Jurjeva, advokāte) (C-238/18)

Atbildētāja: Latvijas Republika (pārstāvji: I. Kucina un J. Davidoviča)

Rezolutīvā daļa

- 1) Lietas C-202/18 un C-238/18 apvienot sprieduma taisīšanai.
- 2) Atcelt Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja (Latvija) 2018. gada 19. februāra lēmumu, ciktāl ar to Ilmāram Rimšēvičam ir aizliegts pildīt Latvijas Bankas prezidenta pienākumus.
- 3) Latvijas Republika sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Centrālās bankas (ECB) tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 161, 7.5.2018.

Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 28. februāra spriedums (Supremo Tribunal Administrativo (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Manuel Jorge Sequeira Mesquita/Fazenda Pública

(Lieta C-278/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Sestā direktīva 77/388/EEK — Atbrīvojums — 13. panta B daļas b) punkts — Nekustamā īpašuma iznomāšanas un izīrēšana — Jēdziens — Līgums par lauku saimniecības īpašumu, uz kuriem atrodas vīnogulāji, nodošanu)

(2019/C 139/19)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Supremo Tribunal Administrativo

Pamatlietas puses

Prasītājs: Manuel Jorge Sequeira Mesquita

Atbildētāja: Fazenda Pública

Rezolutīvā daļa

Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 13. panta B daļas b) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētais atbrīvojums no PVN nekustamā īpašuma iznomāšanai un izīrēšanai ir piemērojams tādām līgumam par lauku saimniecības īpašumu, uz kuriem atrodas vīnogulāji, nodošanu sabiedrībai, kas veic darbību vīnkopības nozarē, kurš noslēgts uz vienu gadu un ir automātiski pagarināms, par to saņemot nomas maksu, kas pārskaitāma katra gada laikposma beigās.

⁽¹⁾ OV C 259, 23.7.2018.

Prasība, kas celta 2018. gada 7. decembrī — Eiropas Komisija/Ungārija

(Lieta C-771/18)

(2019/C 139/20)

Tiesvedības valoda — ungāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: O. Beynet un K. Talabér-Ritz)

Atbildētāja: Ungārija

Prasītājas prasījumi

Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atzīt, ka Ungārija nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir noteikti 14. panta 1. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 714/2009 (2009. gada 13. jūlijs) par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi tīklam elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecībā un par Regulas (EK) Nr. 1228/2003 atcelšanu ⁽¹⁾ un 13. panta 1. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 715/2009 (2009. gada 13. jūlijs) par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi dabasgāzes pārvades tīkliem un par Regulas (EK) Nr. 1775/2005 atcelšanu ⁽²⁾, jo nav ņēmusi vērā izmaksas, ko faktiski seguši tīklu pārvaldītāji.
- atzīt, ka Ungārija nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir noteikti 37. panta 17. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/72/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu ⁽³⁾ un 41. panta 17. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/73/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/55/EK atcelšanu ⁽⁴⁾, jo nav izveidojusi atbilstošu mehānismu, kas garantē tiesības pārsūdzēt valsts regulatīvās iestādes lēmumus saskaņā ar minētajiem Direktīvas 2009/72/EK un Direktīvas 2009/73/EK noteikumiem.
- piespriest Ungārijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Regulas (EK) Nr. 714/2009 14. panta 1. punktā un Regulas (EK) Nr. 715/2009 13. panta 1. punktā ir ietverts princips par tarifu noteikšanu par tīklu lietošanu atkarībā no izmaksām.

Tomēr Likums par elektroenerģiju un Likums par dabasgāzi, kas ir spēkā Ungārijā, nepieļauj, ka, nosakot tarifus par tīklu lietošanu, valsts regulatīvā iestāde ņem vērā visas izmaksas, kuras faktiski ir seguši tīklu pārvaldītāji, piemēram, īpašo nodokli par enerģijas sadales tīkliem un izmaksas, kas ir saistītas ar komisijas maksām par bankas darījumiem.

Komisija uzskata, ka nav neviena objektīva iemesla, kas izskaidrotu to, ka valsts regulatīvajai iestādei, nosakot tarifus par tīklu lietošanu, tiek liegts ņemt vērā minētās izmaksas.

Turklāt saskaņā ar Direktīvas 2009/72/EK 37. panta 17. punktu un Direktīvas 2009/73/EK 41. panta 17. punktu dalībvalstis nodrošina piemērotus valsts līmeņa mehānismus, lai puse, kuru skar regulatīvās iestādes lēmums, varētu šo lēmumu pārsūdzēt no iesaistītajām pusēm un valdībām neatkarīgā struktūrā.

Komisija uzskata, ka Ungārija nav izveidojusi piemērotu mehānismu, kas garantētu tiesības pārsūdzēt valsts regulatīvās iestādes lēmumus.

⁽¹⁾ OV 2009, L 211, 15. lpp.

⁽²⁾ OV 2009, L 211, 36. lpp.

⁽³⁾ OV 2009, L 211, 55. lpp.

⁽⁴⁾ OV 2009, L 211, 94. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 11. decembrī iesniedza Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) — WO/Vas Megyei Kormányhivatal

(Lieta C-777/18)

(2019/C 139/21)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītājs: WO

Atbildētājs: Vas Megyei Kormányhivatal

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai valsts tiesiskais regulējums, kāds ir pamata lietā, kas saistībā ar pārrobežu veselības aprūpes izmaksu atlīdzināšanu izslēdz iespēju *a posteriori* atļaut veselības aprūpi, kas ir sniegta citā dalībvalstī bez iepriekšējas atļaujas, tostarp tad, ja, gaidot iepriekšēju atļauju, pastāv risks, ka pacienta veselība pasliktinātos neatgriezeniski, ir ierobežojums, kas ir pretrunā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 56. pantam?
- 2) Vai dalībvalsts atļauju sistēma, kas saistībā ar pārrobežu veselības aprūpes izmaksu atlīdzināšanu izslēdz iespēju *a posteriori* atļaut veselības aprūpi, kas ir sniegta citā dalībvalstī bez iepriekšējas atļaujas, tostarp tad, ja, gaidot iepriekšēju atļauju, pastāv risks, ka pacienta veselība pasliktinātos neatgriezeniski, atbilst nepieciešamības un samērīguma principiem, kas ir noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/ES (2011. gada 9. marts) par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē ⁽¹⁾ 8. panta 1. punktā, kā arī pacientu brīvas pārvietošanās principam?
- 3) Vai valsts tiesiskais regulējums, kas, neņemot vērā pacienta, kas iesniedz pieprasījumu, veselības stāvokli, nosaka kompetentajai iestādei 31 dienas procesuālo termiņu iepriekšējas atļaujas piešķiršanai un 23 dienas atļaujas atteikumam, atbilst saprātīgam procesuālajam termiņam, kurā tiek ņemts vērā konkrētais veselības stāvoklis un neatliekamība un individuāli apstākļi, kas ir noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/ES (2011. gada 9. marts) par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē 9. panta 3. punktā? Iestāde attiecībā uz pieprasījumu var pārbaudīt, vai aprūpes pakalpojumu sedz sociālais nodrošinājums, un, ja tā ir, — vai šo pakalpojumu medicīniski pamatotā laikposmā var sniegt valsts finansēts veselības aprūpes sniedzējs, bet, ja tā nav, tā pārbauda aprūpes, ko sniedz pacienta norādītais pakalpojuma sniedzējs, kvalitāti, drošību un aprūpes izmaksu lietderību.
- 4) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordināciju ⁽²⁾ 20. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka pārrobežu veselības aprūpes izmaksu atlīdzināšanu var prasīt tikai tad, ja pacients iesniedz iepriekšējas atļaujas pieprasījumu kompetentajai iestādei? Vai arī 20. panta 1. punkts pats par sevi šādā gadījumā neizslēdz iespēju *a posteriori* iesniegt atļaujas pieprasījumu izmaksu atlīdzināšanai?

- 5) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu 20. panta 1. punkta piemērošanas jomā ietilpst gadījums, kurā pacients dodas uz citu dalībvalsti, iepriekš norunājis konkrētu apmeklējumu medicīniskajai apskatei un provizorisku apmeklējumu iespējama operācijas vai medicīniskas iejaukšanās veikšanai nākamajā dienā pēc medicīniskās apskates, un pacienta veselības stāvokļa dēļ operācija vai medicīniska iejaukšanās tiek faktiski veikta? Vai šajā gadījumā ir iespējams saskaņā ar 20. panta 1. punktu *a posteriori* iesniegt atļaujas pieprasījumu izmaksu atlīdzināšanai?
- 6) Vai gadījums, kurā pacients dodas uz citu dalībvalsti, iepriekš norunājis konkrētu apmeklējumu medicīniskajai apskatei un provizorisku apmeklējumu iespējama operācijas vai medicīniskas iejaukšanās veikšanai nākamajā dienā pēc medicīniskās apskates, un pacienta veselības stāvokļa dēļ operācija vai medicīniska iejaukšanās tiek faktiski veikta, ietilpst plānotas aprūpes jēdzienā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 987/2009 (2009. gada 16. septembris), ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu⁽¹⁾, 26. panta izpratnē? Vai šajā gadījumā ir iespējams saskaņā ar 26. pantu *a posteriori* iesniegt atļaujas pieprasījumu izmaksu atlīdzināšanai? Vai steidzamas vai vitāli svarīgas aprūpes gadījumā, kas ir minēta 26. panta 3. punktā, tiesiskajā regulējumā ir prasīta arī iepriekšēja atļauja 26. panta 1. punkta gadījumam?

⁽¹⁾ OV 2011, L 88, 45. lpp.

⁽²⁾ OV 2004, L 166, 1. lpp.

⁽³⁾ OV 2009, L 284, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 20. decembrī iesniedza Fővárosi Törvényszék (Ungārija) — Telenor Magyarország Zrt./Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke

(Lieta C-807/18)

(2019/C 139/22)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Törvényszék

Pamatlietas puses

Prasītāja: Telenor Magyarország Zrt.

Atbildētāja: Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai komerciāla vienošanās starp interneta piekļuves pakalpojumu sniedzēju un tiešo lietotāju, saskaņā ar kuru pakalpojumu sniedzējs tiešajam lietotājam piemēro nulles tarifu par datplūsmu, kas tiek nodrošināta saistībā ar atsevišķām lietojumprogrammām (proti, ar konkrētām lietojumprogrammām nodrošinātā datplūsmas netiek ņemta vērā datu patēriņa uzskaites nolūkā un tās ātrums netiek samazināts, ja ir patērēts datu apjoms, par kuru ir noslēgts līgums), un saskaņā ar kuru šis pakalpojumu sniedzējs, piemērojot ar tiešo lietotāju noslēgtās komerciālās vienošanās noteikumus, pieļauj diskrimināciju, kas ir vērsta tikai pret tādu tiešo lietotāju, kas ir šī vienošanās slēdzēja puse, un nevis pret tiešo lietotāju, kas nav tās slēdzēja puse, ir jāinterpretē atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/2120 (2015. gada 25. novembris), ar ko nosaka pasākumus sakarā ar piekļuvi atvērta internetam un groza Direktīvu 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem un Regulu (ES) Nr. 531/2012 par viesabonēšanu publiskajos mobilo sakaru tīklos Savienībā⁽¹⁾ (turpmāk tekstā — “regula”), 3. panta 2. punktam?

- 2) Ja uz pirmo jautājumu ir sniedzama noraidoša atbilde, vai regulas 3. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai konstatētu pārkāpuma esamību, ņemot vērā arī regulas 7. apsvērumu, ir jāveic ietekmes un tirgus novērtējums, kurā ir jānoskaidro, vai interneta piekļuves pakalpojumu sniedzēja noteiktie pasākumi faktiski ierobežo — un attiecīgā gadījumā cik lielā mērā — tiesības, kas tiešam lietotājam ir atzītas regulas 3. panta 1. punktā?
- 3) Neskarot pirmo un otro prejudiciālo jautājumu, vai regulas 3. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā noteiktais aizliegums ir vispārīgs un objektīvs, tāpēc ar to ir aizliegts jebkurš datplūsmas pārvaldības pasākums, ar ko tiek noteikta atšķirīga [attieksme pret] konkrētu interneta saturu, neatkarīgi no tā, vai interneta piekļuves pakalpojumu sniedzējs to ir paredzējis līgumā, izmantojot komercpraksi vai kādu citu rīcību?
- 4) Ja atbilde uz trešo jautājumu ir apstiprinoša, vai regulas 3. panta 3. punkta pārkāpuma esamību var konstatēt arī tikai diskriminācijas pastāvēšanas dēļ, nerodoties nepieciešamībai papildus veikt tirgus un ietekmes novērtējumu, no kā izriet, ka šajā gadījumā novērtējums saskaņā ar regulas 3. panta 1. un 2. punktu nav jāveic?

(¹) OV 2015, L 310, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 21. decembrī iesniedza Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Spānija) — KA/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) un Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Lieta C-811/18)

(2019/C 139/23)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Canarias

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: KA

Atbildētājas apelācijas instancē: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) un Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 157. pants jāinterpretē tādējādi, ka tāda “maternitātes piemaksa” pie uz iemaksām balstītas vecuma pensijas, pārdzīvojušā laulātā pensijas vai pastāvīgas darbnespējas pensijas, no kuras saņēmēju loka — kā tas noticis pamatlietā aplūkotās piemaksas gadījumā — pilnībā un kategoriski tiek izslēgti pensionējušies tēvi, kuri var pierādīt, ka ir uzņēmušies savu bērnu aprūpi, rada diskrimināciju darba samaksas jomā starp darba ņēmējam mātēm un darba ņēmējiem tēviem?
- 2) Vai Padomes Direktīvas 79/7/EEK (1978. gada 19. decembris) par pakāpenisku vienlīdzīgas attieksmes principa pret vīriešiem un sievietēm īstenošanu sociālā nodrošinājuma jautājumos (¹) 4. panta 1. punktā noteiktais diskriminācijas dzimuma dēļ aizliegums ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir tāds valsts tiesiskais regulējums kā ar Karaļa 2015. gada 30. oktobra leģislatīvo dekrētu Nr. 8/2015 apstiprinātās Vispārējā sociālā nodrošinājuma likuma pārstrādātās redakcijas 60. pants, kas no piemaksas, kura jāpiešķir uz iemaksām balstītai vecuma pensijai, pārdzīvojušā laulātā pensijai vai pastāvīgas darbnespējas pensijai, saņēmēju loka pilnībā un kategoriski tiek izslēgti pensionējušies tēvi, kuri var pierādīt, ka ir uzņēmušies savu bērnu aprūpi?

- 3) Vai Padomes Direktīvas 76/207/EEK (1976. gada 9. februāris) par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba, profesionālās izglītības un izaugsmes iespējām un darba apstākļiem ⁽¹⁾, 2. pants (2., 3. un 4. punkts) un 5. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir tāds pasākums, kas — kā pamatlietā aplūkots — no piemaksas, kura jāpierēķina uz iemaksām balstītai vecuma pensijai, pārdzīvojušā laulātā pensijai vai pastāvīgas darbnespējas pensijai, saņēmēju loka pilnībā un kategoriski tiek izslēgti pensionējušies tēvi, kuri var pierādīt, ka ir uzņēmušies savu bērnu aprūpi?
- 4) Vai apstākļi, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs ir izslēgts no Spānijas “maternitātes piemaksas” saņēmēju loka, ir pretrunā ES Pamatiesību hartas (2000/C 364/01) 21. panta 1. punktā ietvertajam diskriminācijas aizliegumam?

⁽¹⁾ OV 1979, L 6, 24. lpp.

⁽²⁾ OV 1976, L 39, 40. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 28. decembrī iesniedza Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spānija) — Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real/RH

(Lieta C-836/18)

(2019/C 139/24)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Pamatlietas puses

Prasītājs: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Atbildētājs: RH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai prasība, ka Spānijas pilsonim, kas nav īstenojis savas pārvietošanās tiesības, ir jāizpilda *Real Decreto 240/2007* 7. panta 1. punkta nosacījumi kā obligāts priekšnoteikums, lai tiktu atzītas viņa laulātā, kas ir trešās valsts valstspiederīgais, uzturēšanās tiesības saskaņā ar šī *Real Decreto* 7. panta 2. punktu, šo nosacījumu neizpildes gadījumā var nozīmēt Līguma par Eiropas Savienības darbību 20. panta pārkāpumu, ja šo [uzturēšanās] tiesību atteikuma rezultātā Spānijas pilsonis ir spiests pilnībā izceļot no Savienības teritorijas?

Jautājuma kontekstā ir ņemts vērā, ka Spānijas *Código Civil* [Civilkodeksa] 68. pantā ir noteikts laulāto pienākums dzīvot kopā.

- 2) Vai katrā ziņā — neskarot iepriekš minēto un ja iepriekš minētais neīstenojas —, ar Spānijas valsts *Real Decreto 240/2007* 7. panta automātisku piemērošanas praksi ir pārkāpts LESD 20. pants iepriekš minētajos apstākļos, kad, atsakot uzturēšanās atļauju Savienības pilsoņa, kurš nekad nav īstenojis brīvas pārvietošanās tiesības, ģimenes loceklim tā iemesla dēļ vien, ka Savienības pilsonis nav izpildījis šajā tiesību normā paredzētos nosacījumus, un konkrēti un individuāli nepārbaudot, vai starp šo Savienības pilsoni un trešās valsts valstspiederīgo pastāv tādas atkarības attiecības, kuru ietekmē jebkāda iemesla dēļ un, ņemot vērā attiecīgos apstākļus, gadījumā, ja trešās valsts valstspiederīgajam tiek atteiktas uzturēšanās tiesības, Savienības pilsonis nevarētu šķirties no ģimenes locekļa, no kura viņš ir atkarīgs, un viņam būtu jāizceļo no Savienības?

Jautājuma kontekstā ir ņemta vērā Eiropas Savienības Tiesas judikatūra, tostarp 2018. gada 8. maija spriedums C-82/16 K.A. u.c. pret *Belgische Staat* ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Spriedums, 2018. gada 8. maijs, K.A. u.c. (Ģimenes atkalapvienošanās Beļģijā) (C-82/16, EU:C:2018:308).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 15. janvārī iesniedza Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Nīderlande) — kriminālprocess pret XN

(Lieta C-23/19)

(2019/C 139/25)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Arnhem

Pamata kriminālprocesa dalībnieks

XN

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai viela, kas nav blakusprodukts Direktīvas 2008/98/EK ⁽¹⁾– Atkritumu pamatdirektīvas — nozīmē, *per definitionem* nav arī dzīvnieku izcelsmes blakusprodukts 2009. gada Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regulas nozīmē, tādēļ šī viela saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1013/2006 ⁽²⁾ 1. panta 3. punktu netiek izslēgta no pēdējās minētās regulas piemērošanas jomas? Vai arī ir iespējams, ka, ja šī viela neatbilst Direktīvas 2009/98/EK 5. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, uz to attiecas dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu definīcija 2009. gada Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regulas nozīmē, tādēļ šai vielai nav automātiski piemērojama Regula (EK) Nr. 1013/2006?
- 2) Kā Regulas (EK) Nr. 1013/2006 1. panta 3. punkta nozīmē ir jāinterpretē atkritumu sūtījumi, uz kuriem attiecas Regulā (EK) Nr. 1774/2002 ⁽³⁾– tagad 2009. gada Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula ⁽⁴⁾– paredzētās apstiprināšanas prasības: Vai ar to ir domāta dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu pārvadāšana (no vienas valsts uz citu valsti), neatkarīgi no tā, kurā kategorijā attiecīgais materiāls ietilpst? Vai arī ar to ir domāta 2009. gada Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regulas 48. pantā (iepriekš — Regulas [EK] Nr. 1774/2002 8. pants) minētā materiāla pārvadāšana, kas attiecas vien uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātiem produktiem, tātad pirmās kategorijas materiālu, otrās kategorijas materiālu un konkrētiem atvasinātiem produktiem, tostarp, pārstrādātām dzīvnieku olbaltumvielām, kas atvasinātas no trešās kategorijas materiāla?

- 3) Ja Regulas (EK) Nr. 1013/2006 1. panta 3. punkta d) apakšpunkta nozīmē ar atkritumu sūtījumiem, uz kuriem attiecas Regulā (EK) Nr. 1774/2002 — tagad 2009. gada Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula — paredzētās apstiprināšanas prasības, ir jāsaprot dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu pārvadāšana (no vienas valsts uz citu valsti), neatkarīgi no tā, kurā kategorijā attiecīgais materiāls ietilpst, vai šādā gadījumā Regulas (EK) Nr. 1013/2006 1. panta 3. punkta d) apakšpunkts vēl ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to ir domāti dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un citu vielu maisījumu sūtījumi, un, ja tā, vai nozīmē ir dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un pārējo vielu proporcijai maisījumā? Vai arī dzīvnieku izcelsmes blakusprodukts zaudē savu raksturu kā dzīvnieku izcelsmes blakusprodukts 2009. gada Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regulas nozīmē un maisījuma ar citu vielu rezultātā ir uzskatāms par atkritumiem Regulas (EK) Nr. 1013/2006 nozīmē?

- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV 2008, L 312, 3. lpp.).
- (²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem (OV 2006, L 190, 1. lpp.).
- (³) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1774/2002 (2002. gada 3. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam (OV 2002, L 273, 1. lpp.).
- (⁴) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1069/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (OV 2009, L 300, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 15. janvārī iesniedza Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Arnhem (Nīderlande) — kriminālprocess pret YO

(Lieta C-22/19)

(2019/C 139/26)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Arnhem

Pamata kriminālprocesa dalībnieks

YO

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai viela, kas nav blakusprodukts Direktīvas 2008/98/EK (¹)– Atkritumu pamatdirektīvas — nozīmē, *per definitionem* nav arī dzīvnieku izcelsmes blakusprodukts 2009. gada Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regulas nozīmē, tādēļ šī viela saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1013/2006 (²) 1. panta 3. punktu netiek izslēgta no pēdējās minētās regulas piemērošanas jomas? Vai arī ir iespējams, ka, ja šī viela neatbilst Direktīvas 2009/98/EK 5. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, uz to attiecas dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu definīcija 2009. gada Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regulas nozīmē, tādēļ šai vielai nav automātiski piemērojama Regula (EK) Nr. 1013/2006?
- 2) Kā Regulas (EK) Nr. 1013/2006 1. panta 3. punkta nozīmē ir jāinterpretē atkritumu sūtījumi, uz kuriem attiecas Regulā (EK) Nr. 1774/2002 (³)– tagad 2009. gada Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula (⁴)– paredzētās apstiprināšanas prasības: Vai ar to ir domāta dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu pārvadāšana (no vienas valsts uz citu valsti), neatkarīgi no tā, kurā kategorijā attiecīgais materiāls ietilpst? Vai arī ar to ir domāta 2009. gada Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regulas 48. pantā (iepriekš — Regulas [EK] Nr. 1774/2002 8. pants) minētā materiāla pārvadāšana, kas attiecas vien uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātiem produktiem, tātad pirmās kategorijas materiālu, otrās kategorijas materiālu un konkrētiem atvasinātiem produktiem, tostarp, pārstrādātām dzīvnieku olbaltumvielām, kas atvasinātas no trešās kategorijas materiāla?

- 3) Ja Regulas (EK) Nr. 1013/2006 1. panta 3. punkta d) apakšpunkta nozīmē ar atkritumu sūtījumiem, uz kuriem attiecas Regulā (EK) Nr. 1774/2002 — tagad 2009. gada Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula — paredzētās apstiprināšanas prasības, ir jāsaprot dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu pārvadāšana (no vienas valsts uz citu valsti), neatkarīgi no tā, kurā kategorijā attiecīgais materiāls ietilpst, vai šādā gadījumā Regulas (EK) Nr. 1013/2006 1. panta 3. punkta d) apakšpunkts vēl ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to ir domāti dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un citu vielu maisījumu sūtījumi, un, ja tā, vai nozīmē ir dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un pārējo vielu proporcijai maisījumā? Vai arī dzīvnieku izcelsmes blakusprodukts zaudē savu raksturu kā dzīvnieku izcelsmes blakusprodukts 2009. gada Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regulas nozīmē un maisījuma ar citu vielu rezultātā ir uzskatāms par atkritumiem Regulas (EK) Nr. 1013/2006 nozīmē?

-
- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV 2008, L 312, 3. lpp.).
- (²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem (OV 2006, L 190, 1. lpp.).
- (³) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1774/2002 (2002. gada 3. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam (OV 2002, L 273, 1. lpp.).
- (⁴) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1069/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (OV 2009, L 300, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 15. janvārī iesniedza Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Arnhem (Nīderlande) — kriminālprocess pret P.F. Kamstra Recycling BV

(Lieta C-23/19)

(2019/C 139/27)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Arnhem

Pamata kriminālprocesa dalībnieks

P.F. Kamstra Recycling BV

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai viela, kas nav blakusprodukts Direktīvas 2008/98/EK (¹)– Atkritumu pamatdirektīvas — nozīmē, *per definitionem* nav arī dzīvnieku izcelsmes blakusprodukts 2009. gada Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regulas nozīmē, tādēļ šī viela saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1013/2006 (²) 1. panta 3. punktu netiek izslēgta no pēdējās minētās regulas piemērošanas jomas? Vai arī ir iespējams, ka, ja šī viela neatbilst Direktīvas 2009/98/EK 5. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, uz to attiecas dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu definīcija 2009. gada Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regulas nozīmē, tādēļ šai vielai nav automātiski piemērojama Regula (EK) Nr. 1013/2006?
- 2) Kā Regulas (EK) Nr. 1013/2006 1. panta 3. punkta nozīmē ir jāinterpretē atkritumu sūtījumi, uz kuriem attiecas Regulā (EK) Nr. 1774/2002 (³)– tagad 2009. gada Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula (⁴)– paredzētās apstiprināšanas prasības: Vai ar to ir domāta dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu pārvadāšana (no vienas valsts uz citu valsti), neatkarīgi no tā, kurā kategorijā attiecīgais materiāls ietilpst? Vai arī ar to ir domāta 2009. gada Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regulas 48. pantā (iepriekš — Regulas [EK] Nr. 1774/2002 8. pants) minētā materiāla pārvadāšana, kas attiecas vien uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātiem produktiem, tātad pirmās kategorijas materiālu, otrās kategorijas materiālu un konkrētiem atvasinātiem produktiem, tostarp, pārstrādātām dzīvnieku olbaltumvielām, kas atvasinātas no trešās kategorijas materiāla?

- 3) Ja Regulas (EK) Nr. 1013/2006 1. panta 3. punkta d) apakšpunkta nozīmē ar atkritumu sūtījumiem, uz kuriem attiecas Regulā (EK) Nr. 1774/2002 — tagad 2009. gada Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula — paredzētās apstiprināšanas prasības, ir jāsaprot dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu pārvadāšana (no vienas valsts uz citu valsti), neatkarīgi no tā, kurā kategorijā attiecīgais materiāls ietilpst, vai šādā gadījumā Regulas (EK) Nr. 1013/2006 1. panta 3. punkta d) apakšpunkts vēl ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to ir domāti dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un citu vielu maisījumu sūtījumi, un, ja tā, vai nozīmē ir dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu un pārējo vielu proporcijai maisījumā? Vai arī dzīvnieku izcelsmes blakusprodukts zaudē savu raksturu kā dzīvnieku izcelsmes blakusprodukts 2009. gada Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regulas nozīmē un maisījuma ar citu vielu rezultātā ir uzskatāms par atkritumiem Regulas (EK) Nr. 1013/2006 nozīmē?

-
- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV 2008, L 312, 3. lpp.).
- (²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem (OV 2006, L 190, 1. lpp.).
- (³) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1774/2002 (2002. gada 3. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam (OV 2002, L 273, 1. lpp.).
- (⁴) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1069/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (OV 2009, L 300, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 15. janvārī iesniedza Raad voor Vergunningsbetwistingen (Belģija) — A, B, C, D, E/Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen

(Lieta C-24/19)

(2019/C 139/28)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad voor Vergunningsbetwistingen

Pamatlietas puses

Prasītāji: A, B, C, D, E

Atbildētājs: Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen

Prejudiciālie jautājumi

Vai SVN direktīvas (¹) 2. panta a) punkts un 3. panta 2. punkta a) apakšpunkts izraisa to, ka *Besluit van de Vlaamse regering van 23 december 2011 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende de vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning en van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiene* (Flandrijas valdības 2011. gada 23. decembra Rīkojums, ar ko groza Flandrijas valdības 1991. gada 6. februāra Rīkojumu, ar ko nosaka Flandrijas noteikumus par vides atļauju, un Flandrijas valdības 1995. gada 1. jūnija Rīkojumu, ar ko nosaka vispārīgus un nozares noteikumus vides veselības jomā, turpmāk tekstā — “2011. gada 23. decembra Rīkojums”) 99. pants, ar kuru, lai šos rīkojumus pielāgotu tehnoloģijas attīstībai, VLAREM II tiek ieviesta 5.20.6. apakšdaļa par iekārtām elektroenerģijas ražošanai, izmantojot vēja

enerģiju, un 2006. gada *Omzendbrief "Afwegingskader en randvoorwaarden voor de implanting van windturbines"* (Apkārtraksts "Pamatapsvērumi un robežnosacījumi vēja ģeneratoru uzstādīšanai", turpmāk tekstā — "Apkārtraksts") (turpmāk tekstā kopā arī — "lietā aplūkoti instrumenti"), kuros abos ir ietverti dažādi noteikumi par vēja ģeneratoru uzstādīšanu, tostarp arī drošības pasākumi un atkarībā no plānošanas teritorijas definēti ēnojuma un trokšņa līmeņa standarti, ir uzskatāmi par "plānu vai programmu" minēto direktīvas normu izpratnē? Ja izrādīsies, ka pirms lietā aplūkoto instrumentu pieņemšanas būtu bijis jāveic vides novērtējums, vai iesniedzējtiesa drīkst pagaidām saglabāt šo — šādā gadījumā prettiesisko — instrumentu tiesiskās sekas? Šajā saistībā ir jāuzdod daži apakšjautājumi:

- 1) Vai tādu politikas pasākumu kā lietā aplūkoto Apkārtrakstu, kura izstrādes pilnvaras izriet no attiecīgās iestādes rīcības brīvības un politikas veidošanas brīvības, kā rezultātā par "plānu un programmu" sagatavošanu kompetentā iestāde faktiski nav pieņēmusi nekādus noteikumus, un kuram arī nav paredzēta nekāda formāla sagatavošanas procedūra, var uzskatīt par "plānu vai programmu" SVN direktīvas 2. panta a) punkta izpratnē?
- 2) Vai pietiek ar to, ka tāds politikas pasākums vai vispārīgs regulējums kā lietā aplūkoti instrumenti daļēji ierobežo par atļauju izsniegšanu kompetentās iestādes rīcības brīvību, lai to uzskatītu par "plānu vai programmu" SVN direktīvas 2. panta a) punkta izpratnē, pat ja tas nav prasība vai priekšnoteikums, kas vajadzīgs atļaujas izsniegšanai, vai tajā nav paredzēts noteikt pamatprincipus turpmākām atļaujām, lai gan Savienības likumdevēja skatījumā šis mērķis ir daļa no jēdziena "plāni un programmas"?
- 3) Vai tādu politikas pasākumu kā lietā aplūkoto Apkārtrakstu, kas tiek sagatavots, ņemot vērā tiesiskās drošības apsvērumus un līdz ar to pilnīgi brīvprātīgi, var uzskatīt par "plānu vai programmu" SVN direktīvas 2. panta a) punkta izpratnē un vai šāda interpretācija, iespējams, nav pretrunā Tiesas judikatūrai, saskaņā ar kuru direktīvas teleoloģiska interpretācija nedrīkst būtiski atšķirties no Savienības likumdevēja nepārprotami izteiktās gribas?
- 4) Vai VLAREM II 5.20.6. apakšsadaļu ar noteikumiem, kuru pieņemšana nebija prasīta, var uzskatīt par "plānu vai programmu" SVN direktīvas 2. panta a) punkta izpratnē un vai šāda interpretācija, iespējams, nav pretrunā Tiesas judikatūrai, saskaņā ar kuru direktīvas teleoloģiska interpretācija nedrīkst būtiski atšķirties no Savienības likumdevēja nepārprotami izteiktās gribas?
- 5) Vai tādu politikas pasākumu un normatīvu valdības rīkojumu kā lietā aplūkoti instrumenti, kuriem ir ierobežots indikatīvs raksturs vai kuros vismaz nav noteikti pamatprincipi, no kā var izrietēt tiesības īstenot projektu, un kuri nedod tiesības noteikt pamatprincipus, kas ļauj apstiprināt projektus, var uzskatīt par "plānu vai programmu" SVN direktīvas 2. panta a) punkta un 3. panta 2. punkta izpratnē, "[kurā] noteikti pamatprincipi turpmākās attīstības saskaņošanai", un vai šāda interpretācija, iespējams, nav pretrunā Tiesas judikatūrai, saskaņā ar kuru direktīvas teleoloģiska interpretācija nedrīkst būtiski atšķirties no Savienības likumdevēja nepārprotami izteiktās gribas?
- 6) Vai tādu politikas pasākumu kā Apkārtraksts EME/2006/01-RO/2006/02, kuram ir vienīgi indikatīvs raksturs, un/vai tādu normatīvu valdības rīkojumu kā VLAREM II 5.20.6. apakšsadaļu, kurā vienkārši ir noteiktas atļauju izsniegšanas minimālās robežas un kurš arī ir spēkā pilnīgi autonomi kā vispārīgs regulējums, turklāt abos šajos instrumentos ir ietverts tikai ierobežots kritēriju un detalizētu darbību skaits un ne šis pasākums, ne šis valdības rīkojums nav vienīgais noteicošais faktors par labu kādam kritērijam vai kādai detalizētai darbībai, kā rezultātā varētu argumentēt, ka, ņemot vērā objektīvos apstākļus, var izslēgt, ka tiem var būt būtiska ietekme uz vidi, var uzskatīt par "plānu vai programmu" SVN direktīvas 2. panta a) punkta un 3. panta 1. un 2. punkta izpratnē un tāpēc par tiesību aktu, kurā, nosakot attiecīgajā jomā piemērojamus noteikumus un kontroles procedūras, ir paredzēts būtisks kritēriju un detalizētu darbību kopums viena vai vairāku tādu projektu apstiprināšanai un īstenošanai, kuriem var būt būtiska ietekme uz vidi?
- 7) Ja uz iepriekšējo jautājumu tiek sniegta noliedzoša atbilde, vai tiesa pati var to konstatēt pēc rīkojuma vai neīstu tiesību aktu (kā lietā aplūkoto VLAREM normu un Apkārtraksta) pieņemšanas?

- 8) Vai tiesa, ja tās kompetencē tikai netieši ietilpst izskatīt iebildi, kas ir piemērojama *inter partes*, un ja no atbildēm uz prejudiciālajiem jautājumiem izriet, ka lietā aplūkoti instrumenti ir prettiesiski, var noteikt, ka tiek saglabātas prettiesiskā Rīkojuma un/vai Apkārtraksta tiesiskās sekas, ja šie prettiesiskie instrumenti palīdz sasniegt vides aizsardzības mērķi, kāds ir arī direktīvai LESD 288. panta izpratnē, un ir ievēroti šādai saglabāšanai vajadzīgie Savienības tiesību nosacījumi (kā spriedumā, 2016. gada 28. jūlijs, *Association France Nature Environnement*, [C-379/15])?
- 9) Ja uz astoto jautājumu tiek sniegta noliedzoša atbilde, vai tiesa var noteikt, ka tiek saglabātas apstrīdētā projekta tiesiskās sekas, lai tādējādi netieši ievērotu Savienības tiesību nosacījumus ar SVN direktīvu nesaderīga plāna vai programmas tiesisko seku saglabāšanai (kā spriedumā *Association France Nature Environnement*)?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/42/EK (2001. gada 27. jūnijs) par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV 2001, L 197, 30. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 23. janvārī iesniedza Fővárosi Törvényszék (Ungārija)
— Telenor Magyarország Zrt./Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke**

(Lieta C-39/19)

(2019/C 139/29)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Törvényszék

Pamatlietas puses

Prasītāja: Telenor Magyarország Zrt.

Atbildētāja: Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai komerciāla vienošanās starp interneta piekļuves pakalpojumu sniedzēju un tiešo lietotāju, saskaņā ar kuru pakalpojumu sniedzējs piemēro tiešajam lietotājam nulles tarifu par datplūsmu, kas tiek nodrošināta saistībā ar atsevišķām lietojumprogrammām (proti, ar konkrētu lietojumprogrammu palīdzību nodrošinātā datplūsmā netiek ņemta vērā datu patēriņa uzskaites nolūkā un tās ātrums netiek samazināts, ja ir patērēts datu apjoms, par kuru ir noslēgts līgums), un saskaņā ar kuru šis pakalpojumu sniedzējs, piemērojot ar tiešo lietotāju noslēgtās komerciālās vienošanās noteikumus, pieļauj diskrimināciju tikai pret tādu tiešo lietotāju, kas ir šī vienošanās slēdzēja puse, un nevis pret tiešo lietotāju, kas nav tās slēdzēja puse, ir jāinterpretē atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/2120 (2015. gada 25. novembris), ar ko nosaka pasākumus sakarā ar piekļuvi atvērtam internetam un groza Direktīvu 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem un Regulu (ES) Nr. 531/2012 par viesabonēšanu publiskajos mobilo sakaru tīklos Savienībā (¹) (turpmāk tekstā — "regula"), 3. panta 2. punktam?

- 2) Ja uz pirmo jautājumu ir sniedzama noraidoša atbilde, vai regulas 3. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai konstatētu pārkāpuma esamību, ņemot vērā arī regulas 7. apsvērumu, ir jāveic ietekmes un tirgus novērtējums, saskaņā ar kuru tiek noteikts, vai interneta piekļuves pakalpojumu sniedzēja noteiktie pasākumi faktiski ierobežo un attiecīgā gadījumā — cik lielā mērā — tiesības, kas tiešajam lietotājam ir atzītas regulas 3. panta 1. punktā?
- 3) Neskarot pirmo un otro prejudiciālo jautājumu, vai regulas 3. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā noteiktais aizliegums ir beznosacījuma, vispārīgs un objektīvs, tāpēc ar to ir aizliegts jebkurš datplūsmas pārvaldības pasākums, ar ko tiek noteikta atšķirīga attieksme pret konkrētu interneta saturu, neatkarīgi no tā, vai interneta piekļuves pakalpojumu sniedzējs to ir paredzējis līgumā, izmantojot komercpraksi vai citu rīcību?
- 4) Ja atbilde uz trešo jautājumu ir apstiprinoša, vai regulas 3. panta 3. punkta pārkāpumu var konstatēt arī tikai diskriminācijas pastāvēšanas dēļ, nerodoties nepieciešamībai papildus veikt tirgus un ietekmes novērtējumu, no kā izriet, ka šajā gadījumā novērtējums saskaņā ar regulas 3. panta 1. un 2. punktu nav jāveic?

(¹) OV 2015, L 310, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 23. janvārī iesniedza Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungārija) — EY/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Lieta C-40/19)

(2019/C 139/30)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītājs: EY

Atbildētājs: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Pamattiesību hartas 47. pants un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/3[2]/ES (¹) (tā sauktā “Procedūru direktīva”) 31. pants, ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. un 13. pantā noteikto, ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts var nodrošināt efektīvu tiesību aizsardzību tiesā arī tad, ja tās tiesas nevar grozīt patvēruma procedūrās pieņemtos lēmumus, bet tikai var tos atcelt vai likt uzsākt jaunu procedūru?

- 2) Vai Pamattiesību hartas 47. pants un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/3[2]/ES (tā sauktā "Procedūru direktīva") 31. pants, tāpat ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. un 13. pantā noteikto, ir jāinterpretē tādējādi, ka [ar minēto tiesisko regulējumu] ir saderīgi valsts tiesību akti, ar kuriem tiesvedībai patvēruma lietās ir noteikts viens obligāts kopējais sešdesmit dienu termiņš — neatkarīgi no jebkādiem individuālajiem apstākļiem un neņemot vērā lietas īpatnības, nedz arī iespējamās grūtības sniegt pierādījumus?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (OV 2013, L 180, 60. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 24. janvārī iesniedza Supremo Tribunal Administrativo (Portugāle) — SONAECOM, SGPS, SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Lieta C-42/19)

(2019/C 139/31)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Supremo Tribunal Administrativo

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: SONAECOM, SGPS, SA

Atbildētāja apelācijas sūdzībā: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar PVN atskaitāmības noteikumiem, kas paredzēti Sestajā PVN direktīvā (¹), konkrēti tās 4. panta 1. un 2. punktā un 17. panta 1., 2. un 5. punktā, ir saderīgi, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja *Sonaecom SGPS* atskaita priekšnodokli par konsultāciju pakalpojumiem tirgus izpētes jomā, kas saņemti saistībā ar iecerētu līdzdalības iegādi, ja attiecīgā iegāde neīstenojās?
- 2) Vai ar PVN atskaitāmības noteikumiem, kas paredzēti Sestajā PVN direktīvā, konkrēti tās 4. panta 1. un 2. punktā un 17. panta 1., 2. un 5. punktā, ir saderīgi, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja *Sonaecom SGPS* atskaita priekšnodokli — par komisijas maksu, kas samaksāta *BCP* par obligāciju aizņēmuma organizēšanu un noformēšanu it kā nolūkā integrēt sev piederošo sabiedrību finansēšanas struktūru — kas pilnā apmērā tika pārņemts koncerna mātesuzņēmumam *Sonae SGPS*, jo attiecīgie ieguldījumi neīstenojās?

(¹) Padomes Sestā direktīva (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par aprozijuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV 1977, L 145, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 24. janvārī iesniedza Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugāle) — Vodafone Portugal — Comunicações Pessoais, SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Lieta C-43/19)

(2019/C 139/32)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Pamatlietas puses

Prasītāja: Vodafone Portugal — Comunicações Pessoais, SA

Atbildētāja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Direktīvas 2006/112/EK 2. panta 1. punkta c) apakšpunkts, 9., 24., 72. un 73. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka par pakalpojuma sniegšanu, kas ir apliekama ar PVN, ir uzskatāms tas, ka elektronisko sakaru operators iekasē no saviem bijušajiem klientiem (kuriem tika piešķirtas atlaides, kas var būt pakalpojuma ierīkošana, aktivizācija, pārnese, aprīkojums bez maksas vai īpašu tarifu piemērošana apmaiņā pret apņemšanos ievērot līguma minimālo darbības termiņu, kas netika izpildīts no viņiem atkarīgu iemeslu dēļ) summu, kas saskaņā ar tiesību aktiem nedrīkst pārsniegt izmaksas, kuras radušās pakalpojumu sniedzējam uzņēmumam un kuras ir jānosaka proporcionāli klientam piešķirtajai priekšrocībai, kas ir skaidri norādīta un skaitļos izteikta noslēgtajā līgumā, un kas nevar automātiski atbilst līguma izbeigšanas dienā neveikto maksājumu kopējai vērtībai?
- 2) Vai, ņemot vērā iepriekš minētās normas, apstākļi, ka šīs summas ir jāsamaksā pēc līguma izbeigšanas, kad operators vairs nesniedz pakalpojumus klientam, un ka pēc līguma izbeigšanas nav nekāda patēriņa, liedz kvalificēt tās kā atlīdzību par pakalpojumu sniegšanu?
- 3) Vai, ņemot vērā iepriekš minētās normas, ir jāizslēdz, ka minētā summa ir atlīdzība par pakalpojumu sniegšanu, tāpēc, ka operators un viņa bijušie klienti saskaņā ar tiesību aktiem standartlīgumā ir iepriekš noteikuši formulu, lai aprēķinātu summu, kas bijušajiem klientiem ir jāsamaksā, ja netiek ievērots līguma minimālais darbības termiņš, kas ir paredzēts pakalpojumu sniegšanas līgumā?
- 4) Vai, ņemot vērā iepriekš minētās normas, ir jāizslēdz, ka minētā summa ir atlīdzība par pakalpojumu sniegšanu, ja strīdīgā summa neatbilst summai, ko operators saņemtu atlikušajā līguma darbības laikā, ja līgums netiktu izbeigts?

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 29. janvārī iesniedza Landgericht Saarbrücken (Vācija)
— JC/Kreissparkasse Saarlouis**

(Lieta C-66/19)

(2019/C 139/33)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Saarbrücken

Pamatlietas puses

Prasītājs: JC

Atbildētāja: Kreissparkasse Saarlouis

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītliģumiem un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 87/102/EEK⁽¹⁾ 10. panta 2. punkta p) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka nepieciešamā informācija par “laika periodu, kurā var izmantot atteikšanās tiesības”, vai “cit[iem] minēto tiesību izmantošanas nosacījumiem” ietver arī priekšnosacījumus atteikuma termiņa sākumam?
2. Ja uz a) jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši:

Vai ar Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punkta p) apakšpunktu netiek pieļauta tāda interpretācija, ka informācija par atteikumu ir “skaidra” un “lakoniska”, ja attiecībā uz atteikuma termiņa sākumu tajā pašā nav pilnībā minēta obligāti sniedzamā informācija, lai šis termiņš varētu sākties, bet šajā sakarā ir paredzēta atsauce uz valsts tiesību normu — šajā gadījumā BGB [Vācijas Civilt kodeksa] 492. panta 2. punktu redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014. gada 12. jūnijam, kurā savukārt ir paredzēta atsauce uz citām valsts tiesību normām — šajā gadījumā EGBGB [Vācijas Civilt kodeksa ievadlikuma] 247. panta 3. līdz 13. paragrāfu redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014. gada 12. jūnijam, un patērētājam tāpēc ir jāizlasa daudzas tiesību normas dažādos tiesību aktos, lai noskaidrotu, kāda ir obligāti sniedzamā informācija, lai viņa aizdevuma līgumam sāktos atteikuma termiņš?

3. Ja uz b) jautājumu tiek atbildēts noliedzoshi (un nepastāv pamatoti iebildumi pret atsauci uz valsts tiesību normām):

Vai ar Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punkta p) apakšpunktu netiek pieļauta tāda interpretācija, saskaņā ar kuru informācija par atteikumu ir “skaidra” un “lakoniska”, ja atsauce uz valsts tiesību normu — šajā gadījumā BGB 492. panta 2. punktu redakcijā, kas bija spēkā no 2010. gada 30. jūlija līdz 2014. gada 12. jūnijam, — un tajā ietvertā tālākā atsauce — šajā gadījumā uz EGBGB 247. panta 3. līdz 13. paragrāfu redakcijā, kas bija spēkā no 2011. gada 4. augusta līdz 2014. gada 12. jūnijam, noteikti nozīmē, ka patērētājam papildus tiesību normu izlasīšanai ir jāpiemēro juridiska subsumcija, proti, vai aizdevums viņam tika izsniegts uz ar tiesībām uz nekustamo īpašumu nodrošinātu līgumu un to pagaidu finansējuma parastajiem nosacījumiem, vai pastāv saistītie kredītliģumi, lai noskaidrotu, kāda ir obligāti sniedzamā informācija, lai viņa aizdevuma līgumam sāktos atteikuma termiņš?

⁽¹⁾ OV 2008, L 133, 66. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 30. janvārī iesniedza Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) — KD/Bevándorlási Menekültügyi Hivatal

(Lieta C-67/19)

(2019/C 139/34)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: KD

Atbildētājs: Bevándorlási Menekültügyi Hivatal

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Pamattiesību hartas 47. pants un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/3[2]/ES⁽¹⁾ (tā sauktā “Procedūru direktīva”) 31. pants, ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. un 13. pantā noteikto, ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts var nodrošināt efektīvu tiesību aizsardzību tiesā arī tad, ja tās tiesas nevar grozīt patvēruma procedūrās pieņemtos lēmumus, bet tikai var tos atcelt vai likt uzsākt jaunu procedūru?
- 2) Vai Pamattiesību hartas 47. pants un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/3[2]/ES (tā sauktā “Procedūru direktīva”) 31. pants, tāpat ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. un 13. pantā noteikto, ir jāinterpretē tādējādi, ka [ar minēto tiesisko regulējumu] ir saderīgi valsts tiesību akti, ar kuriem tiesvedībai patvēruma lietās ir noteikts viens obligāts kopējais sešdesmit dienu termiņš — neatkarīgi no jebkādiem individuālajiem apstākļiem un neņemot vērā lietas īpatnības, nedz arī iespējamās grūtības sniegt pierādījumus?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (OV 2013, L 180, 60. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 31. janvārī iesniedza Hof van beroep te Antwerpen (Nīderlande) — Belgische Staat vertegenwoordigd door de Minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse handel, Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Directeur-Generaal van de Algemene Directie Economische Inspectie, Directeur-Generaal van de Algemene Directie Economische Inspectie/Movic BV, Events Belgium BV, Leisure Tickets & Activities International BV

(Lieta C-73/19)

(2019/C 139/35)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van beroep te Antwerpen

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse handel, Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Directeur-Generaal van de Algemene Directie Economische Inspectie, Directeur-Generaal van de Algemene Directie Economische Inspectie*

Atbildētājas: *Movic BV, Events Belgium BV, Leisure Tickets & Activities International BV*

Prejudiciālie jautājumi

Vai lieta, kuras pamatā ir Beļģijas valsts saskaņā ar 2013. gada 30. jūlija Likuma par ieejas biļešu uz pasākumiem tālākpārdošanu 14. pantu un WER XVII.7. pantu pret Nīderlandes sabiedrībām celta prasība par prettiesiskas tirgus prakses un/vai komercprakses, kurai ir negatīva ietekme uz patērētājiem, konstatēšanu un izbeigšanu, kura izpaužas tādējādi, ka šīs sabiedrības no Nīderlandes ar interneta vietņu palīdzību, tālākpārdodot biļetes uz pasākumiem Beļģijā, galvenokārt vēršas pie Beļģijas klientiem, ir civillieta vai komerclieta Regulas (ES) Nr. 1215/2012 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās⁽¹⁾ 1. panta 1. punkta izpratnē un vai šādā lietā pieņemts tiesas nolēmums tāpēc var ietilpt šīs regulas piemērošanas jomā?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 22. februārī Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta paplašinātā sastāvā) 2018. gada 12. decembra spriedumu lietā T-691/14 Servier u.c./Komisija

(Lieta C-176/19 P)

(2019/C 139/36)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji: B. Mongin, F. Castilla Contreras, J. Norris, C. Vollrath)

Pārējie lietas dalībnieki: *Servier SAS, Servier Laboratories Ltd, Les Laboratoires Servier SA, European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA)*

Prasījumi

— atcelt sprieduma rezolūīvās daļas 1), 2) un 3) punktu, ar kuriem tiek atcelti (i) Komisijas Lēmumā C(2014) 4955 *final* (2014. gada 9. jūlijs) par procedūru saskaņā ar LESD 101. un 102. pantu (Lieta AT.39612 — *Perindopril (Servier)*) 4. pants, ciktāl tajā ir konstatēta *Servier* dalība nolīgumos, ko *Servier* noslēgusi ar sabiedrību *Krka*, (ii) minētā lēmuma 7. panta 4. punkta b) apakšpunkts, kurā ir noteikts *Servier* par šo nolīgumu noslēgšanu piemērotā naudas soda apmērs, (iii) minētā lēmuma 6. pants, kurā ir konstatēts, ka *Servier* ir pārkāpusi LESD 102. pantu, un (iv) minētā lēmuma 7. panta 6. punkts, kurā ir noteikts *Servier* saistībā ar šo pārkāpumu piemērotā naudas soda apmērs;

- atcelt spriedumu, ciktāl tajā par pieņemamiem ir atzīti prasības pieteikuma pielikumi A 286 un A 287 un replikas raksta pielikums C 29 (sprieduma 1461., 1462. un 1463. punkts);
- izspriest galīgi par *Servier* iesniegto prasības pieteikumu par lēmuma atcelšanu un noraidīt *Servier* prasību par lēmuma 4. panta, 7. panta 4. punkta b) apakšpunkta, 6. panta un 7. panta 6. punkta atcelšanu, kā arī apmierināt Komisijas prasību par to, lai tiktu atzīti par nepieņemamiem Vispārējā tiesā iesniegtā prasības pieteikuma pielikumi A 286 un A 287 un Vispārējai tiesai iesniegtā replikas raksta pielikums C 29 (sprieduma 1461.–1463. punkts);
- piespriest *Servier* atlīdzināt visus ar šo apelācijas tiesvedību saistītos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai Komisija izvirza *pirmo virkni pamatu* par LESD 101. panta pārkāpumu (lai panāktu, ka tiek atcelti sprieduma rezolutīvās daļas 1) un 3) punkts, ciktāl tajos tiek atcelti lēmuma 4. pants un 7. panta 4. punkta b) apakšpunkts, kuros ir konstatēts, ka trīs nolīgumi, ko *Servier* u.c. ir noslēguši ar sabiedrību *Krka*, ir vienots LESD 101. panta pārkāpums, un sabiedrībai *Servier* piespriests naudas sods).

Ar pirmo daļējās atcelšanas pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatīdama, ka aplūkojamo nolīgumu laikā *Krka* nav radījusi konkurences spiedienu uz *Servier*.

Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā, izvērtējama licences līguma saturu un mērķus kā mudinājumu sabiedrībai *Krka* pieņemt izlīgumā noteiktos ierobežojumus.

Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā, piemērodama jēdzienu “konkurences ierobežojums mērķa dēļ” LESD 101. panta 1. punkta izpratnē.

Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, LESD 101. panta piemērošanas mērķiem izvērtējama pušu nodomu.

Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, ņemdama vērā konkurenci veicinošo ietekmi, kāda licencei ir tirgos, kuri neietilpst lēmumā identificētajā LESD 101. panta 1. punkta pārkāpuma tvērumā.

Ar sesto prasības pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, izvērtējama cesijas nolīguma priekšmetu.

Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, piemērojot jēdzienu “konkurences ierobežojums seku dēļ” LESD 101. panta 1. punkta izpratnē.

Komisija izvirza arī *otro virkni pamatu* par LESD 102. panta pārkāpumu (lai panāktu, ka tiek atcelti sprieduma rezolutīvās daļas 2) un 3) punkts, ciktāl tajos tiek atcelti lēmuma 6. pants un 7. panta 6. punkts, kuros ir konstatēts, ka *Servier* ir pārkāpusi LESD 102. pantu, un šai sabiedrībai ir piespriests naudas sods).

Ar astoto prasības pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā, analizējama jautājumu par to, vai galaproduktu tirgus noteikšanā ir ņemams vērā cenas kritērijs.

Ar devīto prasības pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā, analizējama jautājumu par to, vai galaproduktu tirgus noteikšanā ir ņemama vērā ārstnieciskā aizstājāmība.

Ar desmito pamatu tiek apgalvots, ka noteikti pielikumi esot nepieņemami.

Ar vienpadsmito prasības pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā, analizējama tehnoloģijas tirgu.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 28. februārī Servier SAS, Servier Laboratories Ltd, Les Laboratoires Servier SA iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta paplašinātā sastāvā) 2018. gada 12. decembra spriedumu lietā T-691/14 Servier u.c./Komisija

(Lieta C-201/19 P)

(2019/C 139/37)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Servier SAS, Servier Laboratories Ltd, Les Laboratoires Servier SA* (pārstāvji: *M. Utges Manley, Solicitor, A. Robert*, advokāte, *J. Killick, J. Jourdan, T. Reymond, O. de Juvigny*, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, *European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA)*

Prasījumi

galvenokārt — ievērojot 1.–5. pamatu, kuros tiek apstrīdēta LESD 101. panta pārkāpuma esamība:

— atcelt Vispārējās tiesas sprieduma 2018. gada 12. decembra sprieduma lietā T-691/14 *Servier* [u.c.]/Komisija rezolutīvās daļas 4), 5) un 6) punktu;

— atcelt Komisijas Lēmuma C(2014) 4955 *final* (2014. gada 9. jūlijs) (AT.39612 — *Perindopril (Servier)*) 1. panta b) punktu, 2. panta b) punktu, 3. panta b) punktu un 5. panta b) punktu un līdz ar to — tā 7. panta 1) punkta b) apakšpunktu, 7. panta 2) punkta b) apakšpunktu, 7. panta 3) punkta b) apakšpunktu un 7. panta 5) punkta b) apakšpunktu, vai arī gadījumā, ja tas netiek darīts, nosūtīt lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā izspriestu par attiecīgo nolīgumu sekām;

pakārtoti — ievērojot 6. pamatu:

— atcelt sprieduma rezolutīvās daļas 4) un 5) punktu, ciktāl tajos ir apstiprināti gan lēmumā izdarītais secinājums par atsevišķu pārkāpumu esamību, gan kumulatīvie naudas sodi par *Niche* un *Matrix* nolīgumiem; līdz ar to — atcelt lēmuma 1. panta b) punktu, 2. panta b) punktu, 7. panta 1) punkta b) apakšpunktu un 7. panta 2) punkta b) apakšpunktu;

pakārtotāk:

— atcelt sprieduma rezolutīvās daļas 4) un 5) punktu un lēmuma 7. panta 1) punkta b) apakšpunktu, 7. panta 2) punkta b) apakšpunktu, 7. panta 3) punkta b) apakšpunktu un 7. panta 5) punkta b) apakšpunktu, ievērojot 7.1. un 7.2. pamatu, ar kuru tiek apstrīdēti visu naudas sodu princips un apmērs;

— atcelt sprieduma rezolutīvās daļas 5) punktu un lēmuma 5. panta b) punktu un 7. panta 5) punkta b) apakšpunktu, ievērojot 5.4. pamatu par apgalvoto pārkāpuma ilgumu un to, kā aprēķināms naudas sods par *Servier* un *Lupin* starpā noslēgto nolēmumu, un tā rezultātā noteikt naudas sodā apmēru, izmantojot savu neierobežoto kompetenci;

katrā ziņā:

— piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmajā pamatā, kas attiecas uz visiem nolīgumiem, par kuriem ir saņemts sods, *Servier* apgalvo, ka spriedumā esot pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, ciktāl tas ir balstīts uz plašu un judikatūrai neatbilstošu jēdziena “pārkāpums mērķa dēļ” izpratni. Spriedumā neesot pievērsta uzmanība pieredzes trūkumam un acīmredzamajai ierobežojuma neesamībai un esot veikta gluži mehāniska pārbaude, kurā nav ņemts vērā attiecīgo izlīgumu konteksts un divējādās sekas.

Otrajā pamatā, kurš arī dzan ir transversāls, *Servier* uzskata, ka spriedumā esot kļūdaini piemērota judikatūra par potenciālās konkurences jēdzienu un ka spriedums esot balstīts uz nepamatotu pierādīšanas pienākuma pāreju.

Trešajā pamatā tiek apgalvots, ka nolīgumi, kas vienā un tajā pašā dienā ir noslēgti ar *Matrix* un tās izplatītāju *Niche*, neesot konkurenci ierobežojoši mērķa dēļ. *Servier* ieskatā, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, kvalificēdama šos uzņēmumus par potenciālajiem konkurentiem un uzskatīdama maksājumus par kaitējošiem un izlīgumam neraksturīgiem.

Ceturtajā pamatā *Servier* apgalvo, ka esot pieļautas kļūdas tiesību piemērošanā saistībā ar nolīgumu, kas noslēgts ar *Teva* un kurš arīdzan neesot konkurenci ierobežojošs mērķa dēļ, ievērojot šā nolīguma juridisko un ekonomisko kontekstu, tā divējādās sekas un pušu komplementaritāti, jo *Teva* — atšķirībā no *Servier* — nodarbojoties ar ģenērisko zāļu izplatīšanu Apvienotajā Karalistē.

Piektajā pamatā tiek apgalvots, ka esot pieļautas kļūdas tiesību piemērošanā saistībā ar nolēmumu, kas noslēgts ar *Lupin*. Vispārējai tiesai esot vajadzējis izvērtēt šā nolīguma sekas tāpēc, ka tā iedarbība esot vismaz divējāda, ja pat ne konkurenci veicinoša. Pakārtoti, tiek apgalvots, ka esot kļūdaini noteikts pārkāpuma ilgums un tāpat arī kļūdaini aprēķināts naudas soda apmērs.

Vēl pakārtotāk, sestajā pamatā *Servier* apgalvo, ka Vispārējai tiesai esot vajadzējis atcelt lēmumu, ciktāl lēmumā sods par nolīgumu, kas noslēgts ar *Matrix*, esot bargāks par sodu, kas piemērots par nolīgumu, kas noslēgts ar *Niche*, lai gan tie neesot atšķirīgi pārkāpumi.

Vispakārtotāk, septītajā pamatā tiek apgalvots, ka spriedums esot jāatceļ, ciktāl tajā ir apstiprināts tas, kādā veidā ir noteikts naudas sods.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 28. februārī Biogaran iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2018. gada 12. decembra spriedumu lietā T-677/14 Biogaran/Komisija

(Lieta C-207/19 P)

(2019/C 139/38)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Biogaran* (pārstāvji: M. Utges Manley, Solicitor, A. Robert, advokāte, O. de Juvigny, T. Reymond, J. Killick, J. Jourdan, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

- pilnībā atcelt Vispārējās tiesas 2018. gada 12. decembra spriedumu lietā T-677/14;
- atcelt Komisijas Lēmuma C(2014) 4955 *final* (Lieta AT.39612 — *Perindopril (Servier)*) 1. panta b) punkta iv) apakšpunktu, 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 8. pantu, ciktāl tie attiecas uz *Biogaran*;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar pirmo pamatu *Biogaran* apgalvo, ka spriedumā ir pieļautas kļūdas tiesību piemērošanā, jo tajā ir atzīts, ka licence ir uzskatāma par pārkāpumu tā iemesla dēļ, ka izlīgumam esot pret konkurenci vērstš mērķis. Apelācijas sūdzības iesniedzējas ieskatā, spriedums balstās uz jēdziena “pārkāpums mērķa dēļ” pārlieku plašu izpratni un tajā nav pievērsta uzmanība pieredzes trūkumam un acīmredzamai ierobežojuma neesamībai. Spriedums turklāt balstoties uz kļūdainu juridiskās pārbaudes shēmu, kurā nav ņemts vērā nedz *Servier* un *Niche* noslēgtā izlīguma konteksts, nedz fakts, ka šīs sabiedrības nebija potenciāli konkurenti.

Ar otro pamatu *Biogaran* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, aizstājot Komisijas pamatojumu ar savu pamatojumu. Vispārējā tiesa uzskata, ka apgalvotā *Biogaran* pamudināšana esot bijusi “noteicoša”, jo tai esot bijusi izšķiroša nozīme attiecībā uz *Niche* lēmumu neienākt tirgū. Taču nedz paziņojumā par iebildumiem, nedz lēmumā neesot nedz apgalvots, nedz konstatēts, ka šis pamudinājums — kas ir kvalificēts tikai kā “papildu” pamudinājums — būtu bijis “noteicošs” *Niche* veiktajā izlīguma noteikumu pieņemšanā.

Ar trešo pamatu *Biogaran* apgalvo, ka Vispārējā tiesa, atzīstot, ka *Biogaran* ir atbildīga līdzās savam mātesuzņēmumam, nav ievērojusi samērīguma principu un LESD 101. panta mērķus. Tā kā Vispārējā tiesa ir nospriedusi, ka mātesuzņēmums ir tieši piedalījies pārkāpumā un izmantojis savas kontroles pilnvaras, lai panāktu, ka tā meitasuzņēmums piedalās tā pārkāpjošajā rīcībā, un tādējādi meitasuzņēmumam nebija nekāda patstāvīguma, Vispārējā tiesa nevar līdzās mātesuzņēmumam atzīt par atbildīgu arī meitasuzņēmumu, nepārsniedzot to, kas ir strikti nepieciešams konkurences noteikumu pareizai piemērošanai.

Ar ceturto pamatu *Biogaran* apgalvo, ka spriedums ir jāatceļ tāpēc, ka ar to tiek apstiprināts naudas soda aprēķināšanas princips un kārtība, kaut arī šī ir sarežģīta un bezprecedenta lieta un *Biogaran* nebija nekādas noteicošas lomas.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2019. gada 6. marta spriedums — Hamas/Padome

(Lieta T-289/15) ⁽¹⁾

(Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām — Līdzekļu iesaldēšana — Trešās valsts iestādes iespēja tikt kvalificētai kā kompetentai iestādei Kopējās nostājas 2001/931/KĀDP izpratnē — Lēmumu par līdzekļu iesaldēšanu faktiskais pamats — Pienākums norādīt pamatojumu — Kļūda vērtējumā — Tiesības uz īpašumu)

(2019/C 139/39)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Hamas (Doha, Katāra) (pārstāvis: L. Glock, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: sākotnēji B. Driessen un N. Rouam, vēlāk B. Driessen un F. Naert, un visbeidzot B. Driessen un F. Naert un A. Sikora-Kalēda)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji F. Castillo de la Torre un R. Tricot, vēlāk F. Castillo de la Torre, L. Baumgart un C. Zadra)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt, pirmkārt, Padomes Lēmumu (KĀDP) 2015/521 (2015. gada 26. marts), ar ko atjaunina un groza to personu, grupu un vienību sarakstu, kurām piemēro 2., 3. un 4. pantu Kopējā nostājā 2001/931/KĀDP par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu, un ar ko atceļ Lēmumu 2014/483/KĀDP (OV 2015, L 82, 107. lpp.), un, otrkārt, Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2015/513 (2015. gada 26. marts), ar ko īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu (ES) Nr. 790/2014 (OV 2015, L 82, 1. lpp.) — daļā, kurā šie tiesību akti attiecas uz prasītāju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Hamas sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus.
- 3) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 245, 27.7.2015.

Vispārējās tiesas 2019. gada 28. februāra spriedums — Ateknea Solutions Catalonia/Komisija(Lieta T-69/16) ⁽¹⁾

(Šķīrējklauzula — Līgumi, kas noslēgti saistībā ar Sesto pamatprogrammu pētniecības un tehnoloģiju attīstības pasākumiem (2002. — 2006. gads) — Prasītājas izdevumu, kam pieskaitīti procenti, atlīdzināšana — Pieļaujamās izmaksas — Līgumiskā atbildība)

(2019/C 139/40)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Ateknea Solutions Catalonia, SA (Barselona, Spānija) (pārstāvji: M. Troncoso Ferrer, C. Ruixó Claramunt un S. Moya Izquierdo, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji L. Grønfeldt un M. Siekierzyńska, pēc tam M. Siekierzyńska un R. Lyal)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 272. pantu un ar ko tiek lūgts piespriest Komisijai samaksāt prasītājam summu 1 258 533,89 EUR apmērā, vai, pakārtoti, summu 1 025 845,29 EUR apmērā.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Ateknea Solutions Catalonia, SA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OVC 165, 10.5.2016.

Vispārējās tiesas 2019. gada 28. februāra spriedums — Drex Technologies/Padome(Lieta T-414/16) ⁽¹⁾

(Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret Sīriju — Līdzekļu iesaldēšana — Tiesības uz aizstāvību — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā — Pienākums norādīt pamatojumu — Kļūda vērtējumā — Tiesības uz godu un reputāciju — Tiesības uz īpašumu — Nevainīguma prezumpcija — Samērīgums)

(2019/C 139/41)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Drex Technologies SA (Tortola, Britu Virdžīnu salas) (pārstāvis: E. Ruchat, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: sākotnēji S. Kyriakopoulou, G. Étienne un A. Vitro, vēlāk S. Kyriakopoulou, A. Vitro un V. Piessevaux)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2016/850 (2016. gada 27. maijs), ar ko groza Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV 2016, L 141, 125. lpp.), kā arī sekojošos tā īstenošanas aktus, Padomes Lēmumu (KĀDP) 2017/917 (2017. gada 29. maijs), ar ko groza Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV 2017, L 139, 62. lpp.), un Padomes Lēmumu (KĀDP) 2018/778 (2018. gada 28. maijs), ar ko groza Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV 2018, L 131, 16. lpp.), ciktāl šie akti attiecas uz prasītāju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Drex Technologies SA sedz savus, kā arī atļidzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 364, 3.10.2016.

Vispārējās tiesas 2019. gada 28. februāra spriedums — Almashreq Investment Fund/Padome

(Lieta T-415/16) (¹)

(Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret Sīriju — Līdzekļu iesaldēšana — Tiesības uz aizstāvību — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā — Pienākums norādīt pamatojumu — Kļūda vērtējumā — Tiesības uz godu un reputāciju — Tiesības uz īpašumu — Nevainīguma prezumpcija — Samērīgums)

(2019/C 139/42)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Almashreq Investment Fund (Damaska, Sīrija) (pārstāvis: E. Ruchat, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: sākotnēji S. Kyriakopoulou, G. Étienne un A. Vitro, vēlāk S. Kyriakopoulou un A. Vitro un visbeidzot S. Kyriakopoulou, A. Vitro un V. Piessevaux)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2016/850 (2016. gada 27. maijs), ar ko groza Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV 2016, L 141, 125. lpp.), kā arī tam sekojošos īstenošanas aktus, proti, Padomes Lēmumu (KĀDP) 2017/917 (2017. gada 29. maijs), ar ko groza Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV 2017, L 139, 62. lpp.), un Padomes Lēmumu (KĀDP) 2018/778 (2018. gada 28. maijs), ar ko groza Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV 2018, L 131, 16. lpp.), ciktāl šie akti attiecas uz prasītāju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Almashreq Investment Fund* sedz savus, kā arī atļūdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 364, 3.10.2016.

Vispārējās tiesas 2019. gada 28. februāra spriedums — Souruh/Padome

(Lieta T-440/16) (¹)

(Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret Sīriju — Līdzekļu iesaldēšana — Tiesības uz aizstāvību — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā — Pienākums norādīt pamatojumu — Kļūda vērtējumā — Tiesības uz godu un reputāciju — Tiesības uz īpašumu — Nevainīguma prezumpcija — Samērīgums)

(2019/C 139/43)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Souruh SA* (Damaska, Sīrija) (pārstāvis: E. Ruchat, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: sākotnēji S. Kyriakopoulou, G. Étienne un A. Vitro, vēlāk S. Kyriakopoulou un A. Vitro un visbeidzot S. Kyriakopoulou, A. Vitro un V. Piessevaux)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2016/850 (2016. gada 27. maijs), ar ko groza Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV 2016, L 141, 125. lpp.), kā arī tam sekojošos īstenošanas aktus, proti, Padomes Lēmumu (KĀDP) 2017/917 (2017. gada 29. maijs), ar ko groza Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV 2017, L 139, 62. lpp.), un Padomes Lēmumu (KĀDP) 2018/778 (2018. gada 28. maijs), ar ko groza Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV 2018, L 131, 16. lpp.), ciktāl šie akti attiecas uz prasītāju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Souruh SA* sedz savus, kā arī atļūdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 364, 3.10.2016.

Vispārējās tiesas 2019. gada 26. februāra spriedums — Fútbol Club Barcelona/Komisija(Lieta T-865/16) ⁽¹⁾

(Valsts atbalsts — Atbalsts, ko Spānijas iestādes piešķirušas atsevišķiem profesionālā futbola klubiem — Preferenciāla ienākumu nodokļa likme, ko piemēro klubiem, kuriem ir atļauts izmantot bezpeļņas organizācijas statusu — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Priekšrocība)

(2019/C 139/44)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Fútbol Club Barcelona (Barselona, Spānija) (pārstāvji: sākotnēji J. Roca Sagarra, J. del Saz Cordero, R. Vallina Hoset, A. Sellés Marco un C. Iglesias Megías, vēlāk J. Roca Sagarra, J. del Saz Cordero, R. Vallina Hoset un A. Sellés Marco, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: G. Luengo, B. Stromsky un P. Němečková)

Persona, kas iestājusies lietā prasītāja prasījumu atbalstam: Spānijas Karaliste (pārstāvji: sākotnēji A. Gavela Llopis un J. García-Valdecasas Dorrego, vēlāk A. Gavela Llopis)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2016/2391 (2016. gada 4. jūlijs) par valsts atbalstu SA.29769 ((2013/C) (ex 2013/NN)), ko īstenojusi Spānija konkrētu futbola klubu labā (OV 2016, L 357, 1. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2016/2391 (2016. gada 4. jūlijs) par valsts atbalstu SA.29769 ((2013/C) (ex 2013/NN)), ko īstenojusi Spānija konkrētu futbola klubu labā.
- 2) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina Fútbol Club Barcelona tiesāšanās izdevumus.
- 3) Spānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 30, 30.1.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 5. marta spriedums — Pethke/EUIPO(Lieta T-169/17) ⁽¹⁾

(Civildienests — Ierēdņi — Iecelšana amatā — Dienesta vadītāja pārcelšana galvenā administratora amatā — Civildienesta noteikumu 7. panta 1. punkts — Dienesta intereses — Darba līdzvērtība — Diskriminācija dzimuma dēļ — Samērīgums — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Nepieņemamība — Pirmstiesas procedūras neievērošana)

(2019/C 139/45)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Ralph Pethke (Alikante, Spānija) (pārstāvis: H. Tettenborn, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: A. Lukošūtē, kam palīdz B. Wägenbaur, advokāts)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar ko tiek lūgts, pirmkārt, atcelt EUIPO izpilddirektora 2016. gada 17. oktobra lēmumu, ar kuru prasītājs ir pārcelts no EUIPO "Operatīvās" nodaļas direktora amata uz amatu "Novērošanas" nodaļā, un, otrkārt, atļūdzināt apgalvoto prasītajam nodarīto kaitējumu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Ralph Pethke sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumus.

(¹) OVC 151, 15.5.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 5. marta spriedums — Yellow Window/EIGE

(Lieta T-439/17) (¹)

(Publiski pakalpojumu līgumi — Iepirkuma procedūra — Pakalpojumu sniegšana pētījumu par sieviešu dzimumorgānu kropļošanu veikšanai — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana — Pienākums norādīt pamatojumu — Konsekvence starp komentāriem un skaitlisko vērtējumu — Ārpuslīgumiskā atbildība)

(2019/C 139/46)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Yellow Window (Antverpene, Beļģija) (pārstāvis: M. Velardo, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Dzimumu līdztiesības institūts (pārstāvji: V. Ost un M. Vanderstraeten, advokāti)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt EIGE 2017. gada 8. maija lēmumu, ar kuru prasītājas piedāvājums tika atzīts par neveiksmīgu publiskā iepirkuma procedūrā EIGE/2017/OPER/04, kā arī pieņemtos lēmumus, ar kuriem nolemts atzīt sabiedrības Y piedāvājumu par veiksmīgu un piešķirt tai šī līguma slēgšanas tiesības, otrkārt, prasība, kas pamatota ar LESD 268. pantu un ar ko tiek lūgts atlīdzināt prasītājai sakarā ar šo lēmumu pieņemšanu nodarītos zaudējumus un, treškārt, pakārtoti, tiek lūgta kompensācija sakarā ar šajā publiskā iepirkumā pieļautajiem pārkāpumiem.

Rezolutīvā daļa

- 1) *Atcelt EIGE 2017. gada 8. maija lēmumu, ar kuru Yellow Window NV iesniegtais piedāvājums tika atzīts par neveiksmīgu publiskā iepirkuma procedūrā EIGE/2017/OPER/04, kā arī 2017. gada 8. maija lēmumus, ar kuriem nolemts atzīt sabiedrības Y piedāvājumu par veiksmīgu šīs procedūras ietvaros un piešķirt šī līguma slēgšanas tiesības.*
- 2) *Prasību pārējā daļā noraidīt.*
- 3) *Yellow Window sedz savus tiesāšanas izdevumus 25 % apmērā un EIGE sedz savus tiesāšanās izdevumus pati, kā arī atlīdzina Yellow Window tiesāšanas izdevumus 75 % apmērā.*

(¹) OVC 338, 9.10.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 5. marta spriedums — Eurosupport — Fineurop support/EIGE**(Lieta T-450/17) (¹)****(Publiski pakalpojumu līgumi — Iepirkuma procedūra — Pakalpojumu sniegšana pētījumu par sieviešu dzimumorgānu kropļošanu veikšanai — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana — Pienākums norādīt pamatojumu — Konsekvence starp komentāriem un skaitlisko vērtējumu)**

(2019/C 139/47)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eurosupport — Fineurop support Srl (Milāna, Itālija) (pārstāvis: M. Velardo, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Dzimumu līdztiesības institūts (pārstāvji: V. Ost un M. Vanderstraeten, advokāti)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt EIGE 2017. gada 8. maija lēmumu, ar kuru prasītājas piedāvājums tika atzīts par neveiksmīgu publiskā iepirkuma procedūrā EIGE/2017/OPER/04, kā arī pieņemtos lēmumus, ar kuriem nolemts atzīt sabiedrības Y piedāvājumu par veiksmīgu un piešķirt tai šī līguma slēgšanas tiesības, otrkārt, prasība, kas pamatota ar LESD 268. pantu un ar ko tiek lūgts atlīdzināt prasītājai sakarā ar šo lēmumu pieņemšanu nodarītos zaudējumus un, treškārt, pakārtoti, tiek lūgta kompensācija sakarā ar šajā publiskā iepirkumā pieļautajiem pārkāpumiem.

Rezolutīvā daļa

- 1) *Izbeigt tiesvedību lietā par EIGE 2017. gada 8. maija lēmumiem, ar kuriem nolemts atzīt sabiedrības Y piedāvājumu par veiksmīgu publiskā iepirkuma procedūrā EIGE/2017/OPER/04 un piešķirt šī līguma slēgšanas tiesības.*

- 2) Atcēlt EIGE 2017.gada 8. maija lēmumu, ar kuru Eurosupport –Fineurop support Srl šīs procedūras ietvaros iesniegtais piedāvājums tika noraidīts.
- 3) Prasību pārējā daļā noraidīt.
- 4) Eurosupport –Fineurop sedz savus tiesāšanas izdevumus 25 % apmērā un EIGE sedz savus tiesāšanās izdevumus pati, kā arī atlīdzina Eurosupport –Fineurop support tiesāšanas izdevumus 75 % apmērā.

(¹) OV C 357, 23.10.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 27. februāra spriedums — Aytekin/EUIPO — Dienne Salotti (“Dienne”)

(Lieta T-107/18) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Dienne” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “ENNE” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2019/C 139/48)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Erkan Aytekin (Ankara, Turcija) (pārstāvis: V. Martín Santos, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: A. Folliard-Monguiral un G. Sakalaite-Orlovskiene)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnice, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Dienne Salotti SRL (Altamura, Itālija) (pārstāvis: D. Russo, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2017. gada 15. decembra lēmumu lietā R 1444/2017-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp E. Aytekin un Dienne Salotti.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Erkan Aytekin sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam (EUIPO) un Dienne Salotti Srl šajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 134, 16.4.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 28. februāra spriedums — Pozza/Parlaments(Lieta T-216/18) ⁽¹⁾

(Civildienests — Ierēdņi — Atalgojums — Ekspatriācijas pabalsts — Civildienesta noteikumu VII pielikuma 4. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Galvenā profesionālās darbības veikšanas vieta — Starpiestāžu pārcelšana — Lēmums vairs nepiešķirt ekspatriācijas pabalstu — Kompetence — Tiesiskā palāvība)

(2019/C 139/49)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībniekiPrasītājs: *Geoffray Pozza* (*Waldbillig*, Luksemburga) (pārstāvji: *S. Orlandi* un *T. Martin*, advokāti)Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji: *J. Van Pottelberge* un *M. Windisch*)**Priekšmets**

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt 2017. gada 8. jūnija lēmumu, ar kuru Parlaments nolēma prasītājam vairs nepiešķirt ekspatriācijas pabalstu no brīža, kad viņš stājās amatā.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Geoffray Pozza* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV 2018, C 211, 18.6.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 5. marta spriedums — Meblo Trade/EUIPO — Meblo Int (“MEBLO”)(Lieta T-263/18) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Atcelšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “MEBLO” — Preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas (ES) 2017/1001 58. pants 1. punkta a) apakšpunkts — Faktiskas izmantošanas pierādījums)

(2019/C 139/50)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībniekiPrasītājs: *Meblo Trade d.o.o.* (Zagreba, Horvātija) (pārstāvis: *A. Ivanova*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: E. Markakis un H. O'Neill)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Meblo Int, proizvodnja izdelkov za spanje d.o.o. (Nova Gorica, Slovēnija) (pārstāvis: A. Plesničar, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2018. gada 27. februāra lēmumu lietā R 883/2017-4 attiecībā uz atcelšanas procesu starp Meblo Trade un Meblo Int, proizvodnja izdelkov za spanje.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Meblo Trade d.o.o. atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 231, 2.7.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 6. marta spriedums — Serenity Pharmaceuticals/EUIPO — Gebro Holding (“NOCUVANT”)

(Lieta T-321/18) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “NOCUVANT” reģistrācijas pieteikums — Agrākas vārdiskas preču zīmes “NOCUTIL” — Faktiskas izmantošanas pierādījums — Regulas (ES) 2017/1001 47. panta 2. punkts — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2019/C 139/51)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Serenity Pharmaceuticals LLC (Milford, Pensilvānija, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis: J. Day, solicitor)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: A. Lukošūtē un H. O'Neill)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Gebro Holding GmbH (Fieberbrunn, Austrija) (pārstāvis: M. Konzett, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 8. marta lēmumu lietā R 584/2017-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Gebro Holding un Allergan, Inc.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Serenity Pharmaceuticals LLC atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 240, 9.7.2018.

**Vispārējās tiesas 2019. gada 28. februāra spriedums — Lotte/EUIPO — Générale Biscuit-Glico France
("PEPERO original")**

(Lieta T-459/18) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiskā preču zīme "PEPERO original" — Agrāka valsts trīsdimensiju preču zīme — Iegarena cepuma, kas daļēji pārklāts ar šokolādi, forma — Atzīšana par spēkā neesošu — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 5. punkts — Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Agrākā preču zīme, ko veido preces forma — Lietošana kā preču zīmi — Atšķirtspējas izmaiņas neesamība)

(2019/C 139/52)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lotte Corp. (Seūla, Dienvidkoreja) (pārstāvis: G. Ringeisen, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: A. Folliard-Monguiral)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Générale Biscuit-Glico France (Clamart, Francija) (pārstāvis: A. Lecomte, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2018. gada 11. maija lēmumu lietā R 913/2017-1 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Générale Biscuit-Glico France un Lotte.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Lotte Corp. atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 364, 8.10.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 27. februāra rīkojums — Miserini Johansson/EIB(Lieta T-870/16) ⁽¹⁾

(Civildienests — EIB personāls — Ilgstoša vai atkārtota prombūtne slimības vai nelaimes gadījuma dēļ, kas nav arodslimības vai nelaimes gadījumi darbā — Samazināts atalgojums pēc 12 mēnešus ilgas prombūtnes — EIB Personāla reglamenta 33. pants — Procedūra slimības atzīšanai par arodslimību)

(2019/C 139/53)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Virna Miserini Johansson (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvis: A. Senes, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Investīciju banka (pārstāvji: T. Gilliams, G. Faedo un K. Carr, kuriem palīdz J. Currall un B. Wägenbaur, advokāti)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un Eiropas Savienības Tiesas statūtu 50.a pantu un ar ko tiek lūgts galvenokārt atcelt EIB 2016. gada 25. janvāra lēmumu un atļūdzināt ar šo lēmumu saistīto mantisko un morālo kaitējumu un pakārtoti vienīgi sniegt galvenokārt pieprasīto mantiskā un morālā kaitējuma atļūdzību, kā arī atmaksāt ar veselības problēmām, kuras esot radušās prasītājas pārciestās lielās spriedzes dēļ saistītās izmaksas, kas neesot atmaksātas saskaņā ar EIB Veselības apdrošināšanas shēmu.

Rezolutīvā daļa

- 1) *Prasību noraidīt.*
- 2) *Virna Miserini Johansson atļūdzina tiesāšanās izdevumus.*

⁽¹⁾ OV C 86, 20.3.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 27. februāra rīkojums — Sports Group Denmark/EUIPO — K&L (“WHISTLER”)(Lieta T-836/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Iebildumu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2019/C 139/54)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sports Group Denmark A/S (Ikast, Dānija) (pārstāvis: E. Skovbo, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: D. Gája un D. Walicka)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: K&L GmbH & Co. Handels-KG (Weilheim, Vācija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 18. oktobra lēmumu lietā R 311/2017-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp K&L un Sports Group Denmark.

Rezolutīvā daļa

- 1) Izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību.
- 2) Sports Group Denmark A/S atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 63, 19.2.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 27. februāra rīkojums — PAN Europe/Komisija

(Lieta T-25/18) (¹)

(Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Regula (EK) Nr. 1367/2006 — Dokumenti par endokrīnās sistēmas traucējumus izraisošām vielām — Lēmuma par piekļuves atteikumu atsaukšana — Izpaušana pēc prasības celšanas — Zudis strīda priekšmets — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2019/C 139/55)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Brisele (Beļģija), (pārstāvis: B. Klootra, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: A. Lewis, I. Naglis un G. Koleva)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas 2017. gada 9. novembra Lēmumu C(2017) 7604 final par atteikumu piešķirt prasītājam piekļuvi dokumentiem saistībā ar endokrīnās sistēmas traucējumus izraisošām vielām.

Rezolutīvā daļa

- 1) Izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību.
- 2) Eiropas Komisija atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 104, 19.3.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 28. februāra rīkojums — Région de Bruxelles–Capitale/Komisija

(Lieta T-178/18) (¹)

(Prasība atcelt tiesību aktu — Augu aizsardzības līdzekļi — Darbīgā viela glifosāts — Iekļaušanas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikumā atjaunošana — Tieša skāruma neesamība — Nepieņemamība)

(2019/C 139/56)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Région de Bruxelles–Capitale (pārstāvji: A. Bailleux un B. Magarinos Rey, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: F. Castillo de la Torre, A. Lewis, I. Naglis un G. Koleva)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar tiek lūgts atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 2017/2324 (2017. gada 12. decembris), ar ko atjauno darbīgās vielas glifosāta apstiprinājumu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū un groza Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikumu (OV 2017, L 333, 10. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt kā nepieņemamu.
- 2) Par Justice Pesticides, Région wallonne, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Health & Environment Alliance (HEAL), Nature & Progrès Belgique (Nature & Progrès), SomeOfUs, WeMove Europe (WeMove.EU), Monsanto Europe NV/SA, Monsanto Company, Helm AG, Barclay Chemicals Manufacturing Ltd, Albaugh Europe Sàrl, Albaugh TKI D.O.O. un Albaugh UK Ltd pieteikumiem par iestāšanos lietā vairs nav jālemj.

- 3) *Région de Bruxelles–Capitale* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijai radušos tiesāšanās izdevumus.
- 4) *Région de Bruxelles–Capitale*, Komisija, *Justice Pesticides*, *Région wallonne*, *PAN Europe*, *HEAL*, *Nature & Progrès*, *SomeOfUs*, *WeMove.EU*, *Monsanto Europe*, *Monsanto Company*, *Helm*, *Barclay Chemicals Manufacturing*, *Albaugh Europe*, *Albaugh TKI D.O.O.* un *Albaugh UK* paši sedz savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar pieteikumiem par iestāšanos lietā.

(¹) OVC 190, 4.6.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 28. februāra rīkojums — Gollnisch/Parlaments

(Lieta T-375/18) (¹)

(Prasība atcelt tiesību aktu un prasība atlīdzināt zaudējumus — Institucionālās tiesības — Eiropas Parlaments — Delegācijas darbs ārpus Savienības — Delegācijas attiecībām ar Japānu priekšsēdētāja lēmums — Personu, kurām ir atļauts piedalīties starpparlamentārā sanāksmē Japānā, saraksts, kurā nav iekļauts prasītāja uzvārds — Termins prasības celšanai — Nokavējums — Nepārsūdzams akts — Formas prasību neievērošana — Nepieņemamība)

(2019/C 139/57)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Bruno Gollnisch (*Villiers-le-Mahieu*, Francija) (pārstāvis: B. Bonnefoy-Claudet, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji — C. Burgos un S. Alonso de León)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība, kas pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts, galvenokārt, atcelt Delegācijas attiecībām ar Japānu priekšsēdētāja 2018. gada 20. marta lēmumu, ar ko nosaka personu, kurām ir atļauts piedalīties starpparlamentārā sanāksmē Japānā, sarakstu, un, pakārtoti, atcelt divus netieši pieņemtus noraidošus lēmumus, un, otrkārt, prasība, kas pamatota ar LESD 268. pantu un ar ko tiek lūgts atlīdzināt kaitējumu, kas prasītājam esot nodarīts minētā akta dēļ.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Bruno Gollnisch sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Parlamenta tiesāšanās izdevumus.

(¹) OVC 364, 8.10.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 27. februāra rīkojums — SFIE-PE/Parlaments

(Lieta T-401/18) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Institucionālās tiesības — Tulku streiks — Eiropas Parlamenta veiktie tulku pieprasīšanas pasākumi — Nepārsūdzams akts — Individuāla skārums neesamība — Nepieņemamība)

(2019/C 139/58)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Syndicat des fonctionnaires internationaux et européens — Section du Parlement européen (SFIE-PE)* (Brisele, Beļģija) (pārstāvis: L. Levi, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji: O. Caisou-Rousseau un E. Taneva)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. un 268. pantu un ar ko tiek lūgts, pirmkārt, atcelt Parlamenta personāla ģenerāldirektora 2018. gada 2. jūlija lēmumu par tulku un konferenču tulku pieprasījumu attiecībā uz 2018. gada 3. jūliju, kā arī turpmākos Parlamenta personāla ģenerāldirektora lēmumus par tulku un konferenču tulku pieprasījumiem attiecībā uz 2018. gada 4., 5., 10. un 11. jūliju un, otrkārt, piespriest Parlamentam atlīdzināt morālo kaitējumu, kas nodarīts ar šiem lēmumiem un kas *ex æquo et bono* novērtēts 10 000 euro apmērā.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt kā nepieņemamu.
- 2) Par Eiropas Savienības Padomes pieteikumu par iestāšanos lietā nav jālemj.
- 3) *Syndicat des fonctionnaires internationaux et européens — Section du Parlement européen (SFIE-PE)* atlīdzina tiesāšanās izdevumus, tai skaitā tiesāšanās izdevumus, kas ir saistīti ar pagaidu noregulējuma tiesvedību, izņemot tos, kuri ir saistīti ar Padomes pieteikumu par iestāšanos lietā.
- 4) SFIE-PE, Eiropas Parlaments un Padome katrs pats sedz savus tiesāšanās izdevumus, kas ir saistīti ar Padomes pieteikumu par iestāšanos lietā.

⁽¹⁾ OVC 364, 8.10.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 28. februāra rīkojums — eSlovensko Bratislava/Komisija

(Lieta T-460/18) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Publiskais iepirkums — Prasījumu ieskaits — Zudis strīda priekšmets — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2019/C 139/59)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: eSlovensko Bratislava (Bratislava, Slovākija) (pārstāvis: B. Fridrich, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: O. Verheecke, J. Estrada de Solà un F. van den Berghe)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas 2018. gada 22. jūnija vēstulē ietvertu lēmumu veikt ieskaitu par summu 229 711,16 EUR apmērā, dzēšot maksājumu, kas prasītājam būtu jāsaņem no Inovācijas un tīklu izpildaģentūras (INEA), ar eSlovensko parādu Komisijai.

Rezolutīvā daļa

- 1) Izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību.
- 2) Katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

(¹) OV C 328, 17.9.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 27. februāra rīkojums — ND (*) un OE (*/Komisija

(Lieta T-581/18) (¹)

(Prasība atcelt tiesību aktu — Apgalvota diskriminācija starp Savienības ierēdņiem un citiem valsts rezidentiem attiecībā uz kārtību, kādā tiek aprēķināts neto atalgojums, kas nosaka atsevišķu sociālo pakalpojumu tarifus — Sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinācija — Sūdzības izskatīšanas izbeigšana — Procedūras sakarā ar pienākumu neizpildi neuzsākšana — Nepieņemamība)

(2019/C 139/60)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: ND (*), OE (*) (pārstāvis: A. Bove, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvis: D. Martin)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas 2018. gada 27. jūlija vēstulē iekļauto lēmumu, kas prasītājiem paziņots 2018. gada 30. jūlijā un ar ko Komisija izbeidza to sūdzības pret Luksemburgas pilsētu, Luksemburgas valsti un Cour administrative de Luxembourg [Luksemburgas administratīvo tiesu] izskatīšanu.

(*) Informācija dzēsta vai aizstāta, ņemot vērā personas datu aizsardzību un/vai konfidencialitāti.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt kā nepieņemamu.
- 2) ND (*) un OE (*) sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

(¹) OV C 408, 12.11.2018.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 5. februāra rīkojums — Trifolio-M u.c./EFSA**(Lieta T-675/18 R)****(Pieteikums par pagaidu noregulējumu — Augu aizsardzības līdzekļi — Darbīgās vielas azadiraktīna apstiprinājuma pārskatīšanas procedūra — Pieteikuma par konfidencialitātes ievērošanu noraidīšana — Fumus boni juris neesamība)**

(2019/C 139/61)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Trifolio-M GmbH (Lahnau, Vācija), Oxon Italia SpA (Milāna, Itālija), Mitsui AgriScience International SA (Brisele, Beļģija) (pārstāvji: C. Mereu un S. Englebert, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (pārstāvji: D. Detken un S. Gabbi, kam palīdz S. Raes, advokāts)

Priekšmets

Pieteikums, kas ir pamatots ar LESD 278. un 279. pantu un ar ko tiek lūgts apturēt Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes izpilddirektora 2018. gada 11. septembra lēmuma par pieteikumiem par konfidencialitātes ievērošanu attiecībā uz secinājumiem par darbīgās vielas azadiraktīna pesticīdu riska novērtējuma salīdzinošo analīzi (EFSA1LA1DEC/1977743/2018) piemērošanu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt.
- 2) Atcelt 2018. gada 20. novembra rīkojumu Trifolio-M u.c./EFSA (T-675/18 R).
- 3) Katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

(*) Informācija dzēsta vai aizstāta, ņemot vērā personas datu aizsardzību un/vai konfidencialitāti.

Prasība, kas celta 2019. gada 30. janvārī — Cham Holding un Bena Properties/Padome**(Lieta T-55/19)**

(2019/C 139/62)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Cham Holding Co. SA (Damaska, Sīrija) un Bena Properties Co. SA (Damaska) (pārstāvis: E. Ruchat, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt prasītāju prasību par pieņemamu un pamatotu;
- līdz ar to piespriest Eiropas Savienībai atlīdzināt visu prasītājām nodarīto kaitējumu Vispārējās tiesas noteiktā saprātīgā apmērā;
- pakārtoti, piespriest iecelt ekspertu, lai noteiktu prasītājām nodarītā kaitējuma kopējo apmēru;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītājas izvirza galveno pamatu un papildu pamatu, kuri attiecas uz kaitējumu, kāds tām esot nodarīts un par ko atbildīga esot Eiropas Savienības Padome.

Galvenais pamats ir balstīts uz to, ka strīdīgie ierobežojošie pasākumi, proti, Padomes Lēmums (KĀDP) 2018/778 (2018. gada 28. maijs), ar ko groza Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju, un šī lēmuma turpmākie izpildes akti, esot nelikumīgi. Pirmkārt, tie pārkāpj pienākumu norādīt pamatojumu, kas ir paredzēts LESD 296. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā, un, otrkārt, tie pārkāpj prasītāju tiesības uz īpašumu un tiesības uz reputācijas aizsardzību. Šis pārkāpums prasītājām esot tieši radījis būtisku morālu un materiālu kaitējumu, kas ietver attiecīgi reputācijas aizskārums, no vienas puses, un līgumattiecību izbeigšanu, kā arī materiālo vērtību un ienākumu zaudēšanu, no otras puses, par ko tām būtu tiesības uz atlīdzību.

Papildu pamats ir balstīts uz Eiropas Savienības atbildības mehānisma pastāvēšanu neatkarīgi no vainas.

Prasība, kas celta 2019. gada 30. janvārī — Syriatel Mobile Telecom/Padome

(Lieta T-56/19)

(2019/C 139/63)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Syriatel Mobile Telecom (Joint Stock Company) (Damaska, Sīrija) (pārstāvis: E. Ruchat, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt prasītājas prasību par pieņemamu un pamatotu;
- līdz ar to piespriest Eiropas Savienībai atlīdzināt visu prasītājai nodarīto kaitējumu Vispārējās tiesas noteiktā saprātīgā apmērā;
- pakārtoti, piespriest iecelt ekspertu, lai noteiktu prasītājai nodarītā kaitējuma kopējo apmēru;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza galveno pamatu un papildu pamatu, kuri attiecas uz kaitējumu, kāds tai esot nodarīts un par ko atbildīga esot Eiropas Savienības Padome.

Galvenais pamats ir balstīts uz to, ka strīdīgie ierobežojošie pasākumi, proti, Padomes Lēmums (KĀDP) 2018/778 (2018. gada 28. maijs), ar ko groza Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju, un šī lēmuma turpmākie izpildes akti, esot nelikumīgi. Pirmkārt, tie pārkāpj pienākumu norādīt pamatojumu, kas ir paredzēts LESD 296. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā, un, otrkārt, tie pārkāpj prasītājas tiesības uz īpašumu un tiesības uz reputācijas aizsardzību. Šis pārkāpums prasītājai esot tieši radījis būtisku morālu un materiālu kaitējumu, kas ietver attiecīgi reputācijas aizskārumu, no vienas puses, un līgumattiecību izbeigšanu, kā arī materiālo vērtību un ienākumu zaudēšanu, no otras puses, par ko viņai būtu tiesības uz atlīdzību.

Papildu pamats ir balstīts uz Eiropas Savienības atbildības mehānisma pastāvēšanu neatkarīgi no vainas.

Prasība, kas celta 2019. gada 31. janvārī — Makhlouf/Padome

(Lieta T-57/19)

(2019/C 139/64)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Rami Makhlouf (Damaska, Sīrija) (pārstāvis: E. Ruchat, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt prasītāja prasību par pieņemamu un pamatotu;
- līdz ar to piespriest Eiropas Savienībai atlīdzināt visu prasītājam nodarīto kaitējumu Vispārējās tiesas noteiktā saprātīgā apmērā;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītājs izvirza galveno pamatu un papildu pamatu, kuri attiecas uz kaitējumu, kāds tam esot nodarīts un par ko atbildīga esot Eiropas Savienības Padome.

Galvenais pamats ir balstīts uz to, ka strīdīgie ierobežojošie pasākumi, proti, Padomes Lēmums (KĀDP) 2018/778 (2018. gada 28. maijs), ar ko groza Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju, un šī lēmuma turpmākie izpildes akti, esot nelikumīgi. Pirmkārt, tie pārkāpj pienākumu norādīt pamatojumu, kas ir paredzēts LESD 296. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā, un, otrkārt, tie pārkāpj prasītāja tiesības uz īpašumu un tiesības uz reputācijas aizsardzību. Šis pārkāpums prasītājam esot tieši radījis būtisku morālu un materiālu kaitējumu, kas ietver attiecīgi reputācijas aizskārums, no vienas puses, un līgumattiecību izbeigšanu, kā arī materiālo vērtību un ienākumu zaudēšanu, no otras puses, par ko viņai būtu tiesības uz atlīdzību.

Papildu pamats ir balstīts uz Eiropas Savienības atbildības mehānisma pastāvēšanu neatkarīgi no vainas.

Prasība, kas celta 2019. gada 31. janvārī — Othman/Padome

(Lieta T-58/19)

(2019/C 139/65)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Razan Othman (Damaska, Sīrija) (pārstāvis: E. Ruchat, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt prasītāja prasību par pieņemamu un pamatotu;

- līdz ar to piespriet Eiropas Savienībai atlīdzināt visu prasītājam nodarīto kaitējumu Vispārējās tiesas noteiktā saprātīgā apmērā;
- piespriet Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītājs izvirza galveno pamatu un papildu pamatu, kuri attiecas uz kaitējumu, kāds tam esot nodarīts un par ko atbildīga esot Eiropas Savienības Padome.

Galvenais pamats ir balstīts uz to, ka strīdīgie ierobežojošie pasākumi, proti, Padomes Lēmums (KĀDP) 2018/778 (2018. gada 28. maijs), ar ko groza Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju, un šī lēmuma turpmākie izpildes akti, esot nelikumīgi. Pirmkārt, tie pārkāpj pienākumu norādīt pamatojumu, kas ir paredzēts LESD 296. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā, un, otrkārt, tie pārkāpj prasītāja tiesības uz īpašumu un tiesības uz reputācijas aizsardzību. Šis pārkāpums prasītājam esot tieši radījis būtisku morālu un materiālu kaitējumu, kas ietver attiecīgi reputācijas aizskārums, no vienas puses, un līgumattiecību izbeigšanu, kā arī materiālo vērtību un ienākumu zaudēšanu, no otras puses, par ko viņam būtu tiesības uz atlīdzību.

Papildu pamats ir balstīts uz Eiropas Savienības atbildības mehānisma pastāvēšanu neatkarīgi no vainas.

Prasība, kas celta 2019. gada 31. janvārī — Makhlouf/Padome

(Lieta T-59/19)

(2019/C 139/66)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Ehab Makhlouf* (Damaska, Sīrija) (pārstāvis: *E. Ruchat*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt prasītāja prasību par pieņemamu un pamatotu;
- līdz ar to piespriet Eiropas Savienībai atlīdzināt visu prasītājam nodarīto kaitējumu Vispārējās tiesas noteiktā saprātīgā apmērā;
- piespriet Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītājs izvirza galveno pamatu un papildu pamatu, kuri attiecas uz kaitējumu, kāds tam esot nodarīts un par ko atbildīga esot Eiropas Savienības Padome.

Galvenais pamats ir balstīts uz to, ka strīdīgie ierobežojošie pasākumi, proti, Padomes Lēmums (KĀDP) 2018/778 (2018. gada 28. maijs), ar ko groza Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Siriju, un šī lēmuma turpmākie izpildes akti, esot nelikumīgi. Pirmkārt, tie pārkāpj pienākumu norādīt pamatojumu, kas ir paredzēts LESD 296. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā, un, otrkārt, tie pārkāpj prasītāja tiesības uz īpašumu un tiesības uz reputācijas aizsardzību. Šis pārkāpums prasītājam esot tieši radījis būtisku morālu kaitējumu, kas ietver reputācijas aizskārums, kāds esot nodarīts sakarā ar viņa iekļaušanu sankciju sarakstos, par ko viņam būtu tiesības uz atlīdzību.

Papildu pamats ir balstīts uz Eiropas Savienības atbildības mehānisma pastāvēšanu neatkarīgi no vainas.

Prasība, kas celta 2019. gada 3. februārī — Drex Technologies/Padome

(Lieta T-61/19)

(2019/C 139/67)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Drex Technologies SA (Tortola, Britu Virdžīnu Salas) (pārstāvis: E. Ruchat, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt prasītājas prasību par pieņemamu un pamatotu;
- līdz ar to piespriest Eiropas Savienībai atlīdzināt visu prasītājam nodarīto kaitējumu Vispārējās tiesas noteiktā saprātīgā apmērā;
- pakārtoti, piespriest iecelt ekspertu, lai noteiktu prasītājam nodarītā kaitējuma kopējo apmēru;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza galveno pamatu un papildu pamatu, kuri attiecas uz kaitējumu, kāds tai esot nodarīts un par ko atbildīga esot Eiropas Savienības Padome.

Galvenais pamats ir balstīts uz to, ka strīdīgie ierobežojošie pasākumi, proti, Padomes Lēmums (KĀDP) 2018/778 (2018. gada 28. maijs), ar ko groza Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Siriju, un šī lēmuma turpmākie izpildes akti, esot nelikumīgi. Pirmkārt, tie pārkāpj pienākumu norādīt pamatojumu, kas ir paredzēts LESD 296. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā, un, otrkārt, tie pārkāpj prasītājas tiesības uz īpašumu un tiesības uz reputācijas aizsardzību. Šis pārkāpums

prasītājam esot tieši radījis būtisku morālu un materiālu kaitējumu, kas ietver attiecīgi reputācijas aizskārums, no vienas puses, un līgumattiecību izbeigšanu, kā arī materiālo vērtību un ienākumu zaudēšanu, no otras puses, par ko tai būtu tiesības uz atlīdzību.

Papildu pamats ir balstīts uz Eiropas Savienības atbildības mehānisma pastāvēšanu neatkarīgi no vainas.

Prasība, kas celta 2019. gada 3. februārī — Almashreq Investment Fund/Padome

(Lieta T-62/19)

(2019/C 139/68)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Almashreq Investment Fund* (Damaska, Sīrija) (pārstāvis: *E. Ruchat*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt prasītājas prasību par pieņemamu un pamatotu;
- līdz ar to piespriest Eiropas Savienībai atlīdzināt visu prasītājam nodarīto kaitējumu Vispārējās tiesas noteiktā saprātīgā apmērā;
- pakārtoti, piespriest iecelt ekspertu, lai noteiktu prasītājam nodarītā kaitējuma kopējo apmēru;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza galveno pamatu un papildu pamatu, kuri attiecas uz kaitējumu, kāds tai esot nodarīts un par ko atbildīga esot Eiropas Savienības Padome.

Galvenais pamats ir balstīts uz to, ka strīdīgie ierobežojošie pasākumi, proti, Padomes Lēmums (KĀDP) 2018/778 (2018. gada 28. maijs), ar ko groza Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju, un šī lēmuma turpmākie izpildes akti, esot nelikumīgi. Pirmkārt, tie pārkāpj pienākumu norādīt pamatojumu, kas ir paredzēts LESD 296. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā, un, otrkārt, tie pārkāpj prasītājas tiesības uz īpašumu un tiesības uz reputācijas aizsardzību. Šis pārkāpums prasītājam esot tieši radījis būtisku morālu un materiālu kaitējumu, kas ietver attiecīgi reputācijas aizskārums, no vienas puses, un līgumattiecību izbeigšanu, kā arī materiālo vērtību un ienākumu zaudēšanu, no otras puses, par ko tai būtu tiesības uz atlīdzību.

Papildu pamats ir balstīts uz Eiropas Savienības atbildības mehānisma pastāvēšanu neatkarīgi no vainas.

Prasība, kas celta 2019. gada 5. februārī — CRIA un CCCMC/Komisija

(Lieta T-72/19)

(2019/C 139/69)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *China Rubber Industry Association (CRIA)* (Pekina, Ķīna) un *China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters (CCCMC)* (Pekina) (pārstāvji: R. Antonini, E. Monard un B. Maniatis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi

Prasītāju prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2018/1690 (2018. gada 9. novembris), ar ko nosaka galīgos kompensācijas maksājumus tādu konkrētu jaunu vai atjaunotu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes gumijas pneimatisko riepu importam, kuras paredzētas autobusiem vai kravas automobiļiem un kuru slodzes indekss pārsniedz 121, un groza Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2018/1579, ar kuru nosaka galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts tādu konkrētu jaunu vai atjaunotu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes gumijas pneimatisko riepu importam, kuras paredzētas autobusiem vai kravas automobiļiem un kuru slodzes indekss pārsniedz 121, un atceļ Īstenošanas regulu (ES) 2018/163, ciktāl tā attiecas uz prasītājiem un to attiecīgajiem dalībniekiem; un

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto regulu ir pārkāpts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1037 ("antisubsidēšanas pamatregula")⁽¹⁾ 2. panta d) punkts, 8. panta 1., 4. un 7. punkts un 27. pants (kopsakarā ar 10. panta 6. punktu), jo kaitējuma analīze ir veikta, pamatojoties uz "svērtajiem" reprezentatīvajā izlasē iekļauto sabiedrību datiem. Pat pieņemot, ka šis svērums būtu atļauts, ar veidu, kādā tas tika veikts, ir pārkāpts antisubsidēšanas pamatregulas 8. panta 1. 2. un 4. punkts un 15. panta 1. punkts.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka atjaunotu riepu iekļaušana neļauj Komisijai iegūt pamatu, lai loģiski turpinātu izmeklēšanu, tādējādi pārkāpjot antisubsidēšanas pamatregulas 2. panta d) punktu, 8. panta 1., 4. un 5. punktu un 9. panta 1. punktu. Kaitējuma un cēloņsakarības analīze, neņemot vērā jaunu un atjaunotu riepu iedalījumu līmeņos, nav balstīts uz tiešiem pierādījumiem un tā rezultātā netiek veikta objektīva pārbaude, tādējādi pārkāpjot antisubsidēšanas pamatregulas 8. panta 1. 4. un 5. punktu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, vērtējot ietekmi uz cenām (cenu samazināšanu) un nosakot kaitējuma novēršanas līmeni, ir pārkāpts antisubsidēšanas pamatregulas 8. panta 1. un 2. punkts un 15. panta 1. punkts, jo nav ņemtas vērā jaunas riepas daudz lielākās izmaksas kilometrā, salīdzinot ar atjaunotu riepu, un ir izmantotas aprēķinātās eksporta cenas.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka neatbilstību, nekoncekvences un tiešu un/vai objektīvu pierādījumu bāzes neesamības par cēloņsakarības analīzi dēļ ir pārkāpts antisubsidēšanas pamatregulas 8. panta 1. un 5. punkts. Apstrīdētajā regulā arī nav pienācīgi izskatīti citi zināmie faktori, lai nodrošinātu to, ka kaitējums, kādu radījuši šie citi faktori, netiek saistīts ar importu par dempinga cenām, kas būtu pretrunā antisubsidēšanas pamatregulas 8. panta 1. un 6. punktam.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi prasītāju tiesības uz aizstāvību un antisubsidēšanas pamatregulas 11. panta 7. punktu, 29. panta 1., 2. un 3. punktu un 30. panta 2. un 4. punktu, neizpauzdama un nesniegdama prasītājam piekļuvi informācijai par kaitējuma un dempinga noteikšanu.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdētajā regulā noteikto antidempinga maksājumu līmeni ir pārkāptas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1036 ("antidempinga pamatregula")⁽¹⁾ un antidempinga pamatregulas 2. panta 10. punkta b) apakšpunkta un 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta attiecīgās normas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1037 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV L 176, 30.6.2016., 55. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV L 176, 30.6.2016., 21. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 12. februārī — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International ("We Intelligence the World")

(Lieta T-84/19)

(2019/C 139/70)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Polija) (pārstāvji: E. Skrzydło-Tefelska un K. Gajek, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: MasterCard International, Inc. (Ņujorka, Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes "We Intelligence the World" reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 15 225 246

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 7. decembra lēmums lietā R 1062/2018-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest *EUIPO* un *MasterCard International Incorporated* segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies procesā *EUIPO*.

Izvirzītie pamati:

- Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 (2018. gada 5. marts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1001 par Eiropas Savienības preču zīmi un atceļ Deleģēto Regulu (ES) 2017/1430, 71. panta 1. punkta, lasot kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punktu, pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta, lasot kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punktu, pārkāpums;
- vienlīdzīgas attieksmes principa un labas pārvaldības principa pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 8. panta 5. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 15. februārī — Broughton/Eurojust

(Lieta T-87/19)

(2019/C 139/71)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Jon Broughton* (Amsterdama, Nīderlande) (pārstāvis: *D. C. Coppens*, advokāts)

Atbildētāja: Eurojust

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atbilstoši LESD 270. pantam atcelt Eurojust 2018. gada 20. novembra lēmumu 62/2018/AD, 2018. gada 4. maija lēmumus AD 2018-26 un AD 2018-27, kā arī 2018. gada 4. maija atgūšanas lēmumu;

- konstatēt, ka franču valoda ir jāuzskata par viņa otro valodu un holandiešu — par viņa trešo valodu;
- atzīt pret viņu vērsto atgūšanu par prettiesisku, atsaukt to un piespriest, lai viņam tiek atlīdzinātas *Eurojust* ieturētās summas;
- uzdot *Eurojust* atjaunot viņa tiesisko stāvokli, kas pastāvēja pirms apstrīdēto lēmumu pieņemšanas;
- piespriest *Eurojust* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz visiem apstrīdētajiem lēmumiem

- Pārbaude neesot veikta ne objektīvi, ne rūpīgi.
- Fakti, uz kuriem balstīts lēmums, neesot noskaidroti rūpīgā un neatkarīgā pārbaudē.
- Lēmumam neesot uz faktiem balstīta pamatojuma.
- Neesot pietiekami ņemtas vērā prasītāja intereses, pārkāpjot pušu procesuālo tiesību vienlīdzības principu.

2. Otrais pamats, kas attiecas uz lēmumiem AD 2018-26 un AD 2018-27: Lēmumiem neesot uz faktiem balstīta pamatojuma.

- Lēmumu pamatā esošie fakti nevarot būt lēmumu pamatojums.
- Faktu konstatējums esot kļūdain.
- Pierādījumu vērtējums esot kļūdain.

3. Trešais pamats attiecas uz atgūšanas lēmumu

- Lēmumam neesot uz faktiem balstīta pamatojuma.
- Lēmums neesot pietiekami pamatots.

Prasība, kas celta 2019. gada 13. februārī — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (“currencymachineassistant”)

(Lieta T-88/19)

(2019/C 139/72)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Polija) (pārstāvji: E. Skrzydło-Tefelska un K. Gajek, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: MasterCard International, Inc. (Ņujorka, Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “currencymachineassistant” reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 15 225 071

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 7. decembra lēmums lietā R 1059/2018-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO un MasterCard International Incorporated segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies procesā EUIPO.

Izvirzītie pamati:

- Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 (2018. gada 5. marts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1001 par Eiropas Savienības preču zīmi un atceļ Deleģēto Regulu (ES) 2017/1430, 71. panta 1. punkta, lasot kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punktu, pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta, lasot kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punktu, pārkāpums;
- vienlīdzīgas attieksmes principa un labas pārvaldības principa pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 8. panta 5. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 13. februārī — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (“robodealer”)

(Lieta T-89/19)

(2019/C 139/73)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Polija) (pārstāvji: E. Skrzydło-Tefelska un K. Gajek, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: MasterCard International, Inc. (Ņujorka, Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “robodealer” reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 15 225 212

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 7. decembra lēmums lietā R 1058/2018-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO un MasterCard International Incorporated segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies procesā EUIPO.

Izvirzītie pamati:

- Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 (2018. gada 5. marts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1001 par Eiropas Savienības preču zīmi un atceļ Deleģēto Regulu (ES) 2017/1430, 71. panta 1. punkta, lasot kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punktu, pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta, lasot kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punktu, pārkāpums;
- vienlīdzīgas attieksmes principa un labas pārvaldības principa pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 8. panta 5. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 13. februārī — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (“currencyassistant”)

(Lieta T-90/19)

(2019/C 139/74)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Polija) (pārstāvji: E. Skrzydło-Tefelska un K. Gajek, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: MasterCard International, Inc. (Ņujorka, Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “currencyassistant” reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 15 224 876

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 7. decembra lēmums lietā R 1057/2018-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest EUIPO un MasterCard International Incorporated segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies procesā EUIPO.

Izvirzītie pamati:

— Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 (2018. gada 5. marts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1001 par Eiropas Savienības preču zīmi un atceļ Deleģēto Regulu (ES) 2017/1430, 71. panta 1. punkta, lasot kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punktu, pārkāpums;

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta, lasot kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punktu, pārkāpums;
- vienlīdzīgas attieksmes principa un labas pārvaldības principa pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 8. panta 5. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 13. februārī — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (“tradingcurrencyassistant”)

(Lieta T-91/19)

(2019/C 139/75)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Polija) (pārstāvji: E. Skrzydło-Tefelska un K. Gajek, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: MasterCard International, Inc. (Ņujorka, Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “tradingcurrencyassistant” reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 1 5 225 238

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 7. decembra lēmums lietā R 1056/2018-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO un MasterCard International Incorporated segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies procesā EUIPO.

Izvirzītie pamati:

- Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 (2018. gada 5. marts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1001 par Eiropas Savienības preču zīmi un atceļ Deleģēto Regulu (ES) 2017/1430, 71. panta 1. punkta, lasot kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punktu, pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta, lasot kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punktu, pārkāpums;
- vienlīdzīgas attieksmes principa un labas pārvaldības principa pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 8. panta 5. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 13. februārī — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (“CKPL”)**(Lieta T-92/19)**

(2019/C 139/76)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Polija) (pārstāvji: E. Skrzydło-Tefelska un K. Gajek, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: MasterCard International, Inc. (Ņujorka, Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “CKPL” reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 15 368 897

Informācija par procesu EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 7. decembra lēmums lietā R 1060/2018-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO un MasterCard International Incorporated segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies procesā EUIPO.

Izvirzītie pamati:

- Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 (2018. gada 5. marts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1001 par Eiropas Savienības preču zīmi un atceļ Deleģēto Regulu (ES) 2017/1430, 71. panta 1. punkta, lasot kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punktu, pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta, lasot kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punktu, pārkāpums;
- vienlīdzīgas attieksmes principa un labas pārvaldības principa pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 8. panta 5. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 13. februārī — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (“AI moneypersonalassistant”)

(Lieta T-93/19)

(2019/C 139/77)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Polija) (pārstāvji: E. Skrzydło-Tefelska un K. Gajek, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: MasterCard International, Inc. (Ņujorka, Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “AI moneypersonalassistant” reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 15 225 188

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 7. decembra lēmums lietā R 1055/2018-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;

- piespriest *EUIPO* un *MasterCard International Incorporated* segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies procesā *EUIPO*.

Izvirzītie pamati:

- Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 (2018. gada 5. marts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1001 par Eiropas Savienības preču zīmi un atceļ Deleģēto Regulu (ES) 2017/1430, 71. panta 1. punkta, lasot kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punktu, pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta, lasot kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punktu, pārkāpums;
- vienlīdzīgas attieksmes principa un labas pārvaldības principa pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 8. panta 5. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 13. februārī — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (“moneyassistant”)

(Lieta T-94/19)

(2019/C 139/78)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Polija) (pārstāvji: E. Skrzydło-Tefelska un K. Gajek, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: MasterCard International, Inc. (Ņujorka, Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “moneyassistant” reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 15 225 105

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 7. decembra lēmums lietā R 1054/2018-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest *EUIPO* un *MasterCard International Incorporated* segt savus, kā arī atlidzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies procesā *EUIPO*.

Izvirzītie pamati:

- Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 (2018. gada 5. marts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1001 par Eiropas Savienības preču zīmi un atceļ Deleģēto Regulu (ES) 2017/1430, 71. panta 1. punkta, lasot kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punktu, pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta, lasot kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punktu, pārkāpums;
- vienlīdzīgas attieksmes principa un labas pārvaldības principa pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 8. panta 5. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 13. februārī — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (“AI currency personal assistant”)

(Lieta T-95/19)

(2019/C 139/79)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Cinkciarz.pl sp. z o.o.* (Zielona Góra, Polija) (pārstāvji: *E. Skrzydło-Tefelska* un *K. Gajek*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībiece: *MasterCard International, Inc.* (Ņujorka, Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “AI currencypersonalassistant” reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 15 225 097

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 7. decembra lēmums lietā R 1053/2018-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO un MasterCard International Incorporated segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies procesā EUIPO.

Izvirzītie pamati:

- Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 (2018. gada 5. marts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1001 par Eiropas Savienības preču zīmi un atceļ Deleģēto Regulu (ES) 2017/1430, 71. panta 1. punkta, lasot kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punktu, pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta, lasot kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punktu, pārkāpums;
- vienlīdzīgas attieksmes principa un labas pārvaldības principa pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 8. panta 5. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 14. februārī — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (“CNTX Trading”)

(Lieta T-96/19)

(2019/C 139/80)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Polija) (pārstāvji: E. Skrzydło-Tefelska un K. Gajek, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: MasterCard International, Inc. (Ņujorka, Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Prasītāja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “CNTX Trading” reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 15 368 939

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 7. decembra lēmums lietā R 986/2018-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO un *MasterCard International Incorporated* segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies procesā EUIPO.

Izvirzītie pamati:

- Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 (2018. gada 5. marts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1001 par Eiropas Savienības preču zīmi un atceļ Deleģēto Regulu (ES) 2017/1430, 71. panta 1. punkta, lasot kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punktu, pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta, lasot kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punktu, pārkāpums;
- vienlīdzīgas attieksmes principa un labas pārvaldības principa pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 8. panta 5. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 13. februārī — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (“AIdealer”)

(Lieta T-97/19)

(2019/C 139/81)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Polija) (pārstāvji: E. Skrzydło-Tefelska un K. Gajek, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: MasterCard International, Inc. (Ņujorka, Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes "Aldealer" reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 15 216 765

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 7. decembra lēmums lietā R 1063/2018-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO un MasterCard International Incorporated segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies procesā EUIPO.

Izvirzītie pamati:

- Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 (2018. gada 5. marts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1001 par Eiropas Savienības preču zīmi un atceļ Deleģēto Regulu (ES) 2017/1430, 71. panta 1. punkta, lasot kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punktu, pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta, lasot kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punktu, pārkāpums;
- vienlīdzīgas attieksmes principa un labas pārvaldības principa pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 8. panta 5. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 13. februārī — Cinkciarz.pl/EUIPO — MasterCard International (“CNTX”)

(Lieta T-98/19)

(2019/C 139/82)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Polija) (pārstāvji: E. Skrzydło-Tefelska un K. Gajek, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: MasterCard International, Inc. (Ņujorka, Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “CNTX” reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 1 536 895 4

Informācija par procesu EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 7. decembra lēmums lietā R 1064/2018-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO un MasterCard International Incorporated segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies procesā EUIPO.

Izvirzītie pamati:

- Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 (2018. gada 5. marts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1001 par Eiropas Savienības preču zīmi un atceļ Deleģēto Regulu (ES) 2017/1430, 71. panta 1. punkta, lasot kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punktu, pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta, lasot kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punktu, pārkāpums;
- vienlīdzīgas attieksmes principa un labas pārvaldības principa pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 8. panta 5. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 19. februārī — L. Oliva Torras/EUIPO — Mecánica del Frío (Sakabes ierīces transportlīdzekļiem)

(Lieta T-100/19)

(2019/C 139/83)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: L. Oliva Torras, SA (Manresa, Spānija) (pārstāve: E. Sugañes Coca, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Mecánica del Frío, SL (Cornellá de Llobregat, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus dizainparauga īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgais strīdus dizainparaugs: Kopienas dizainparaugs (Sakabes ierīces transportlīdzekļiem) — Kopienas dizainparaugs Nr. 2217 588-0001

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas trešās padomes 2018. gada 19. novembra lēmums lietā R 1397/2017-3

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- saistībā ar spēkā neesamības pamatu tiek lūgts apstiprināt Apelācijas padomes šajā jautājumā izdarītos secinājumus un atļaut spēkā neesamības atzīšanas procesu, kas balstīts uz Kopienas dizainparauga spēkā neesamības pamatiem atbilstoši katram no Regulas par Kopienas dizainparaugiem 4.–9. pantā paredzētajiem “aizsardzības iegūšanas nosacījumiem”;
- saistībā ar agrāku publikāciju, ar kuru ir pamatoti apgalvojumi par novitātes un individuāla rakstura neesamību, tiek norādīts, ka Anulēšanas nodaļas un Apelācijas padomes veiktais salīdzinājums, kas balstās tikai uz A bildi (katalogā ietvertais digitālais attēls), ir nepareizs, un tiek lūgts, lai salīdzinājumā tiktu ņemti vērā visi iesniegtie pierādījumi un konkrētie attiecīgās lietas apstākļi;
- runājot par būtību, tiek apgalvota Kopienas dizainparauga novitātes neesamība un tiek lūgts to atzīt par spēkā neesošu, jo tas ir gandrīz identisks prasītājas tirgū laistajam dizainparaugam un tādējādi veido praktiski identisku tā imitāciju bez atļaujas. Līdz ar to apstrīdētajam Kopienas dizainparaugam trūkst novitātes, kas ir nepieciešamais nosacījums aizsardzības iegūšanai ar Kopienas dizainparauga reģistrāciju;
- runājot par būtību, tiek apgalvota Kopienas dizainparauga individuāla rakstura neesamība un tiek lūgts apstrīdēto dizainparaugu atzīt par spēkā neesošu individuālā rakstura neesamības dēļ salīdzinājumā ar L. Oliva Torras, S.A. agrāk izplatītajiem dizainparaugiem, ņemot vērā nelielu autora brīvības pakāpi, ko nosaka detaļas, kas jāpiestiprina konkrētam transportlīdzekļa dzinējam, tehniskā funkcionalitāte, informētā lietotāja iezīmes un salīdzināto detaļu līdzības;

- runājot par būtību, tiek apgalvots, ka pastāv pamats izslēgšanai no Kopienas dizainparauga aizsardzības atbilstoši Regulas par Kopienas dizainparaugiem 8. pantam, un tiek lūgts apstrīdēto dizainparaugu atzīt par spēkā neesošu tāpēc, ka uz to attiecas 8. panta 1. un 2. punktā noteiktais aizliegums, jo dizainparauga izskatu nosaka vienīgi tā tehniskā funkcija, un atzīt par spēkā neesošu tādēļ, ka uz to attiecas absolūtais Regulas par Kopienas dizainparaugiem 4. pantā paredzētais aizliegums, jo tas ir kompleksa ražojuma sastāvdaļa;
- runājot par būtību, tiek apgalvots, ka Kopienas dizainparaugs ir pretrunā Regulas par Kopienas dizainparaugiem 9. pantam un tiek lūgts apstiprināt Apelācijas padomes lēmumu šajā jautājumā;
- tiek lūgts lemt atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta “Tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanas vispārīgie noteikumi” 1. punktam, saskaņā ar kuru lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.

Izvirzītais pamats:

- Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 5., 6., 8. un 9. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 19. februārī — Garriga Polledo u.c./Parlaments**(Lieta T-102/19)**

(2019/C 139/84)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Salvador Garriga Polledo (Madride, Spānija) un 45 citi prasītāji (pārstāvji: *A. Schmitt* un *A. Waisse*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- ciktāl nepieciešams, procesa organizatorisko pasākumu ietvaros uzdot Eiropas Parlamentam iesniegt Eiropas Parlamenta juridiskā dienesta atzinumus, kas sniegti 2018. gada 16. jūlijā, ka arī 2018. gada 3. decembrī — neskarot precīzu datumu, bet katrā ziņā, pirms tika pieņemts Parlamenta Prezidija 2018. gada 10. decembra lēmums, ar ko groza Eiropas Parlamenta deputātu nolikuma īstenošanas noteikumus (OV 2018, C 466, 8. lpp.);
- atcelt iepriekš minēto Parlamenta Prezidija 2018. gada 10. decembra lēmumu, ar ko groza Eiropas Parlamenta deputātu nolikuma īstenošanas noteikumus, ciktāl ar to ir grozīti Īstenošanas noteikumu 76. pants (iepriekš minētā lēmuma 5. un 6. apsvērums, 1. panta 7. punkts un 2. pants, ciktāl tas attiecas uz Īstenošanas noteikumu 76. pantu), vai, ja iepriekš minētās daļas netiktu uzskatītas par nodalāmām no pārēja apstrīdētā tiesību akta, pilnībā atcelt iepriekš minēto lēmumu;
- piespriet Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza piecus prasības pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Prezidijam trūkst kompetences *ratione materiae*.
 - pirmkārt, apstrīdētais tiesību akts esot pieņemts, pārkāpjot Eiropas Parlamenta deputātu nolikumu, kas pieņemts ar Eiropas Parlamenta Lēmumu 2005/684/EK, Euratom (2005. gada 28. septembris) (OV 2005, L 262, 1. lpp., turpmāk tekstā — “Nolikums”). Apstrīdētais tiesību akts esot pretrunā Nolikuma 27. pantam, kurā paredzēta “iegūto tiesību” un “nākotnē paredzamo tiesību” saglabāšana.
 - otrkārt, ar apstrīdēto tiesību aktu tiek noteikta īpaša nodeva 5 % apmērā no pensijas nominālvērtības, lai gan nodevas noteikšana neietilpst Prezidija pilnvarās saskaņā ar LESD 223. panta 2. punktu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots būtisku procedūras noteikumu pārkāpums.
 - pirmkārt, Prezidijam tiek pārmests, ka tas apstrīdēto tiesību aktu ir pieņēmis, neievērojot LESD 223. pantā paredzētos noteikumus.
 - otrkārt, apstrīdētais tiesību akts esot nepietiekami pamatots, un tādejādi ar to nav izpildīts LESD 296. panta otrajā daļā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunktā paredzētais pienākums norādīt pamatojumu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas iegūtās tiesības un nākotnē paredzamās tiesības, un tiesiskās paļāvības princips.
 - pirmkārt, ar apstrīdēto tiesību aktu tiekot pārkāptas iegūtās tiesības un nākotnē paredzamās tiesības, kas izriet gan no vispārējiem tiesību principiem, gan no Nolikuma, kurā *expressis verbis* tiek prasīts, ka tām jā saglabājas “pilnā apjomā” (27. pants).
 - otrkārt, ar apstrīdēto tiesību aktu tiekot pārkāpts tiesiskās paļāvības princips.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpti samērīguma un vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principi.
 - pirmkārt, prasītāju tiesību aizskārums esot nesamērīgs attiecībā pret apstrīdētā tiesību akta sasniedzamajiem mērķiem.
 - otrkārt, apstrīdētais tiesību akts esot jāatceļ vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principu pārkāpuma dēļ.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka pārejas pasākumu neesamības dēļ ir pārkāpts tiesiskās drošības princips.
 - pirmkārt, ar apstrīdēto tiesību aktu tiekot pārkāpts tiesiskās drošības princips, jo tam prettiesiski ir piešķirts atpakaļejošs spēks.
 - otrkārt, ar apstrīdēto tiesību aktu tiekot pārkāpts tiesiskās drošības princips, jo ar to nav paredzēti pārejas pasākumi.

Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — Mende Omalanga/Padome

(Lieta T-103/19)

(2019/C 139/85)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Lambert Mende Omalanga (Kinšasa, Kongo Demokrātiskā Republika) (pārstāvji: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois un A. Guillerme, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2018/1940 (2018. gada 10. decembris), ciktāl ar to prasītāja vārds tiek saglabāts Lēmuma 2010/788/KĀDP II pielikuma ierakstā Nr. 11;
- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2018/1931 (2018. gada 10. decembris), ciktāl ar to prasītāja vārds tiek saglabāts Regulas (EK) Nr. 1183/2005 I.a pielikuma ierakstā Nr. 11;
- konstatēt Lēmuma 2010/788/KĀDP 3. panta 2. punkta a) apakšpunkta un Regulas (EK) 1183/2005/EK 2.b panta 1. punkta a) apakšpunkta noteikumu prettiesiskumu;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots tiesību uz aizstāvību pārkāpums, tostarp pienākuma norādīt pamatojumu, kas varētu pamatot šos pasākumus un garantēt efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, pārkāpums, kā arī tiesību tikt uzklautam pārkāpums.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvota acīmredzama kļūda vērtējumā par prasītāja iesaistīšanos darbībās, ar ko tika kavēta uz vienprātību balstīta, miermīlīga risinājuma panākšana virzībā uz vēlēšanām Kongo Demokrātiskajā Republikā.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots tiesību uz privātās dzīves neaizskaramību un samērīguma principa pārkāpums.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvota Padomes Lēmuma 2010/788/KĀDP (2010. gada 20. decembris) par ierobežojošiem pasākumiem pret Kongo Demokrātisko Republiku un par Kopējās nostājas 2008/369/KĀDP atcelšanu (OV 2010, L 336, 30. lpp.) 3. panta 2. punkta a) apakšpunkta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1183/2005 (2005. gada 18. jūlijs), ar ko nosaka dažus īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret personām, kuras pārkāpj ieroču embargo attiecībā uz Kongo Demokrātisko Republiku (OV 2005, L 193, 1. lpp.), 2.b panta 1. punkta a) apakšpunkta noteikumu nepiemērojamība. Šajā ziņā prasītājs apgalvo, ka tāds juridiskais kritērijs, kā šajos pantos noteiktais un ar ko ir pamatota prasītāja vārda iekļaušana attiecīgajos sarakstos, ir pretrunā Savienības tiesību aktu paredzamības principam un samērīguma principam, jo ar to Padomei tiek piešķirta patvaļīga un diskrecionāra rīcības brīvība.

Prasība, kas celta 2019. gada 19. februārī — Dermavita/EUIPO — Allergan Holdings France (“JUVÉDERM”)

(Lieta T-104/19)

(2019/C 139/86)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Dermavita Co. Ltd* (Beirūta, Libāna) (pārstāve: *G. Paricheva*, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Allergan Holdings France SAS (Courbevoie, Francija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "JUVÉDERM" — Eiropas Savienības preču zīme Nr. 5 807 169

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2018. gada 19. decembra lēmums lietā R 2630/2017-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO un otrai procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniecei segt savus, kā arī atlidzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus katrā no spēkā neesamības atzīšanas procesa posmiem un apelācijas procesā, tostarp šīs tiesvedības ietvaros.

Izvirzītais pamats

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 18. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — Louis Vuitton Malletier/EUIPO — Wisniewski (Dambretes raksta attēls)

(Lieta T-105/19)

(2019/C 139/87)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Louis Vuitton Malletier (Parīze, Francija) (pārstāvji: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, N. Parrotta un F. Rossi, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks: Norbert Wisniewski (Varšava, Polija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: grafiskas preču zīmes, kas attēlo dambretes rakstu, starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību — starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību, Nr. 2 829 851

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 22. novembra lēmums lietā R 274/2017-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas prasītājam radušies šajā tiesvedībā;
- piespriest Norbert Wisniewski atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas prasītājam radušies šajā tiesvedībā.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 3. punkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 2. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — ACRE/Parlaments

(Lieta T-107/19)

(2019/C 139/88)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Alliance of Conservatives and Reformists in Europe (ACRE) (Brisele, Beļģija) (pārstāvji: E. Plasschaert un E. Montens, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Parlamenta 2018. gada 10. decembra lēmumu, kas ir ietverts 2018. gada 12. decembra vēstulē ar numuru D202862 par prasītājas galīgo dotāciju 2017. gadam, ciktāl tajā:
 - summa, kas ir saistīta ar “Pētījumu par attieksmi pret Apvienotās Karalistes minoritāšu grupām ES”, proti, 108 985,58 EUR, ir pārkvalificēta kā neattiecināmi izdevumi, kas ir jāatmaksā, pamatojoties uz iespējamu neatbilstību Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 2004/2003 (2003. gada 4. novembris) (1) 7. pantam;
 - summa, kas ir saistīta ar “Apvienotās Karalistes Tirdzniecības partnerības konferenci”, proti, 122 295,10 EUR, ir pārkvalificēta kā neattiecināmi izdevumi, kas ir jāatmaksā, pamatojoties uz iespējamu neatbilstību Regulas Nr. 2004/2003 7. pantam;
 - summa, kas ir saistīta ar “Starptautiskie konservatīvie — 2017. gada 26.–27. maija konferenci Maiami”, proti, 249 589,17 EUR, ir pārkvalificēta kā neattiecināmi izdevumi, kas ir jāatmaksā, pamatojoties uz iespējamu neatbilstību Regulas Nr. 2004/2003 8. pantam;
 - summa, kas ir saistīta ar “Starptautiskie konservatīvie — 2017. gada 13.–15. jūlija konferenci Kampalā”, proti, 91 546,58 EUR, ir pārkvalificēta kā neattiecināmi izdevumi, kas ir jāatmaksā, pamatojoties uz iespējamu neatbilstību Regulas Nr. 2004/2003 8. pantam;
- ir atzīts, ka dalības maksas maksājumiem 133 043,80 EUR apmērā, ko veikusi *Prosperous Armenian Party*, ir piemērojama robeža 12 000 EUR apmērā, kas ir noteikta attiecībā uz ziedojumiem; un prasītājai ir likts minētajam dalībniekam atmaksāt summu, kas pārsniedz 12 000 EUR, t.i., summu 121 043,80 EUR apmērā;
- atcelt lēmumu par iemaksām ar numuru FINS-2019-5, ciktāl ar to Eiropas Parlamenta maksājums 100 % apmērā no priekšfinansējuma summas 4 422 345,48 EUR ir padarīts atkarīgs no tā, vai līdz 2019. gada 15. janvārim i) Eiropas Parlamentam tiek atmaksāta summa 535 609,48 EUR apmērā un ii) trešajām personām tiek atmaksāti no tām nepamatoti saņemtie maksājumi, un līdz ar to atcelt minētajam lēmumam par iemaksām pievienoto Īpašo noteikumu un nosacījumu 1.5.1. pantu;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmās prasības pamatojumam prasītāja izvirza trīspadsmit pamatus.

Pamati, kas ir saistīti ar visiem strīdīgajiem lēmuma aspektiem:

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts labas pārvaldības princips, Eiropas Parlamenta biroja 2004. gada 29. marta lēmuma, ar ko tiek noteiktas procedūras Regulas Nr. 2004/2003 īstenošanai, 7. un 8. pants, lēmuma par dotācijas piešķiršanu 2017. gadam II.14.1. pants un prasītājas tiesības uz aizstāvību.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas Nr. 2004/2003 9. panta 3. punkts.

Pamati, kas attiecas uz summas 108 985,58 EUR pārkvalificēšanu par neattiecināmiem un atmaksājamiem izdevumiem:

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas Nr. 2004/2003 7. pants un katrā ziņā ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts ES vispārējais tiesiskās noteiktības princips.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts ES vispārējais vienlīdzīgas attieksmes princips.

Pamati, kas attiecas uz summas 122 295,10 EUR pārkvalificēšanu par neattiecināmiem un atmaksājamiem izdevumiem:

6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas Nr. 2004/2003 7. pants un katrā ziņā ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts ES vispārējais vienlīdzīgas attieksmes princips.

Pamati, kas attiecas uz summas 249 589,17 EUR un 91 546,58 EUR pārkvalificēšanu par neattiecināmiem un atmaksājamiem izdevumiem:

8. Ar astoto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas Nr. 2004/2003 8. pants, LES 10. panta 4. punkts, Finanšu regulas 204.a pants, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11. un 12. pants un katrā ziņā ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.
9. Ar devīto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts ES vispārējais tiesiskās noteiktības princips.
10. Ar desmito pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts ES vispārējais vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas princips.

Pamati, kas ir saistīti ar summas 1 33 043 EUR apmērā pārkvalificēšanu un rīkojumu atmaksāt 121 043,80 EUR:

11. Ar vienpadsmito pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas Nr. 2004/2003 2. un 6. pants un katrā ziņā ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.
12. Ar divpadsmito pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts ES tiesiskās noteiktības princips.
13. Ar trīspadsmito pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts ES vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas princips.

Otrās prasības pamatojumam prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts labas pārvaldības princips, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 1141/2014 (2014. gada 22. oktobris) ⁽²⁾ 19. pants un prasītājas tiesības uz aizstāvību.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Eiropas Parlamenta biroja 2018. gada 28. maija lēmuma, ar ko nosaka procedūras Regulas Nr. 1141/2014 īstenošanai, 6. panta 1. punkts.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 2004/2003 (2003. gada 4. novembris) par noteikumiem, kas attiecas uz Eiropas līmeņa politiskajām partijām un to finansēšanu (OV L 297, 15.11.2003, 1. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 1141/2014 (2014. gada 22. oktobris) par Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu statusu un finansēšanu (OV L 317, 4.11.2014, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī – Kerry Luxembourg/EUIPO – Döhler (“TasteSense By Kerry”)

(Lieta T-108/19)

(2019/C 139/89)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Kerry Luxembourg Sàrl* (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvji: A. von Mühlendahl un H. Hartwig, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniiece: *Döhler GmbH* (Darmstadt, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “TasteSense By Kerry” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 15 820 509

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 27. novembra lēmums lietā R 1179/2018-2

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- noraidīt iebildumu, kuru *Döhler GmbH* cēlusi pret preču zīmes “TasteSense By Kerry” Nr. 15 820 509 reģistrāciju;
- piespriest EUIPO un *Döhler*, ja tā iestāsies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — Kerry Luxembourg/EUIPO — Döhler (“TasteSense”)**(Lieta T-109/19)**

(2019/C 139/90)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Kerry Luxembourg Sàrl* (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvji: *A. von Mühlendahl* un *H. Hartwig*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: *Döhler GmbH* (Darmstadt, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “TasteSense” reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 15 820 525

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 27. novembra lēmums lietā R 1178/2018-2

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- noraidīt iebildumu, kuru *Döhler GmbH* cēlusi pret preču zīmes “TasteSense” Nr. 15 820 525 reģistrāciju;
- piespriest EUIPO un *Döhler*, ja tā iestāsies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — Kazembe Musonda/Padome

(Lieta T-110/19)

(2019/C 139/91)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Jean-Claude Kazembe Musonda* (Lubumbashi, Kongo Demokrātiskā Republika) (pārstāvji: *T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois* un *A. Guillerme*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2018/1940 (2018. gada 10. decembris), ciktāl ar to prasītāja vārds tiek saglabāts Lēmuma 2010/788/KĀDP II pielikuma ierakstā Nr. 10;
- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2018/1931 (2018. gada 10. decembris), ciktāl ar to prasītāja vārds tiek saglabāts Regulas (EK) Nr. 1183/2005 Ia pielikuma ierakstā Nr. 10;
- konstatēt Lēmuma 2010/788/KĀDP 3. panta 2. punkta b) apakšpunkta un Regulas (EK) 1183/2005/EK 2.b panta 1. punkta b) apakšpunkta noteikumu prettiesiskumu;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus, kas būtībā ir identiski vai līdzīgi lietā T-103/19 *Mende Omalanga*/Padome izvirzītajiem pamatiem.

Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — Boshab/Padome

(Lieta T-111/19)

(2019/C 139/92)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Évariste Boshab* (Kinšasa, Kongo Demokrātiskā Republika) (pārstāvji: *T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois* un *A. Guillerme*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2018/1940 (2018. gada 10. decembris), ciktāl ar to prasītāja vārds tiek saglabāts Lēmuma 2010/788/KĀDP II pielikuma ierakstā Nr. 8;
- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2018/1931 (2018. gada 10. decembris), ciktāl ar to prasītāja vārds tiek saglabāts Regulas (EK) Nr. 1183/2005 I.a pielikuma ierakstā Nr. 8;
- konstatēt Lēmuma 2010/788/KĀDP 3. panta 2. punkta b) apakšpunkta un Regulas (EK) 1183/2005/EK 2.b panta 1. punkta b) apakšpunkta noteikumu prettiesiskumu;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus, kas būtībā ir identiski vai līdzīgi lietā T-103/19 *Mende Omalanga*/Padome izvirzītajiem pamatiem.

Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — Kibelisa Ngambasai/Padome

(Lieta T-112/19)

(2019/C 139/93)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Roger Kibelisa Ngambasai (Kinšasa, Kongo Demokrātiskā Republika) (pārstāvji: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois un A. Guillerme, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2018/1940 (2018. gada 10. decembris), ciktāl ar to prasītāja vārds tiek saglabāts Lēmuma 2010/788/KĀDP II pielikuma ierakstā Nr. 6;
- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2018/1931 (2018. gada 10. decembris), ciktāl ar to prasītāja vārds tiek saglabāts Regulas (EK) Nr. 1183/2005 I.a pielikuma ierakstā Nr. 6;

- konstatēt Lēmuma 2010/788/KĀDP 3. panta 2. punkta a) apakšpunkta un Regulas (EK) 1183/2005/EK 2.b panta 1. punkta a) apakšpunkta noteikumu prettiesiskumu;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus, kas būtībā ir identiski vai līdzīgi lietā T-103/19 *Mende Omalanga*/Padome izvirzītajiem pamatiem.

Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — Kampete/Padome

(Lieta T-113/19)

(2019/C 139/94)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Ilunga Kampete (Kinšasa, Kongo Demokrātiskā Republika) (pārstāvji: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois un A. Guillerme, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2018/1940 (2018. gada 10. decembris), ciktāl ar to prasītāja vārds tiek saglabāts Lēmuma 2010/788/KĀDP II pielikuma ierakstā Nr. 1;
- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2018/1931 (2018. gada 10. decembris), ciktāl ar to prasītāja vārds tiek saglabāts Regulas (EK) Nr. 1183/2005 I.a pielikuma ierakstā Nr. 1;
- konstatēt Lēmuma 2010/788/KĀDP 3. panta 2. punkta b) apakšpunkta un Regulas (EK) 1183/2005/EK 2.b panta 1. punkta b) apakšpunkta noteikumu prettiesiskumu;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus, kas būtībā ir identiski vai līdzīgi lietā T-103/19 *Mende Omalanga*/Padome izvirzītajiem pamatiem.

Prasība, kas celta 2019. gada 19. februārī — Bacardi/EUIPO — La Fée (“ANGEL’S ENVY”)**(Lieta T-115/19)**

(2019/C 139/95)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki*Prasītāja: Bacardi Co. Ltd (Vaduca, Lihtenšteina) (pārstāvis: A. Parassina, advokāts)**Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)**Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: La Fée LLP (Hertfordshire, Apvienotā Karaliste)***Informācija par procesu EUIPO***Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā**Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “ANGEL’S ENVY” reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 1 3 896 551**Process EUIPO: iebildumu process**Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 7. decembra lēmums lietā R 338/2018-2***Prasījumi***Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:*

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- noraidīt iebildumu pret vārdiskas-grafiskas preču zīmes Nr. 1 3 896 551 reģistrāciju attiecībā uz 33. klasē ietilpstošajām precēm;
- nosūtīt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas spriedumu EUIPO;
- piespriest *La Fée LLP* atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 95. panta pārkāpums;
 - Komisijas Deleģētās regulas (EK) 2018/625 27. panta no 2. līdz 4. punktam pārkāpums;
 - Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11. panta pārkāpums;
 - Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — Kande Mupompa/Padome

(Lieta T-116/19)

(2019/C 139/96)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Alex Kande Mupompa* (Kinšasa, Kongo Demokrātiskā Republika) (pārstāvji: *T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois* un *A. Guillerme*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2018/1940 (2018. gada 10. decembris), ciktāl ar to prasītāja vārds tiek saglabāts Lēmuma 2010/788/KĀDP II pielikuma ierakstā Nr. 9;
- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2018/1931 (2018. gada 10. decembris), ciktāl ar to prasītāja vārds tiek saglabāts Regulas (EK) Nr. 1183/2005 I.a pielikuma ierakstā Nr. 9;
- konstatēt Lēmuma 2010/788/KĀDP 3. panta 2. punkta b) apakšpunkta un Regulas (EK) 1183/2005/EK 2.b panta 1. punkta b) apakšpunkta noteikumu prettiesiskumu;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus, kas būtībā ir identiski vai līdzīgi lietā T-103/19 *Mende Omalanga*/Padome izvirzītajiem pamatiem.

Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — Kahimbi Kasagwe/Padome

(Lieta T-117/19)

(2019/C 139/97)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Delphin Kahimbi Kasagwe* (Kinšasa, Kongo Demokrātiskā Republika) (pārstāvji: *T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois* un *A. Guillerme*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2018/1940 (2018. gada 10. decembris), ciktāl ar to prasītāja vārds tiek saglabāts Lēmuma 2010/788/KĀDP II pielikuma ierakstā Nr. 7;
- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2018/1931 (2018. gada 10. decembris), ciktāl ar to prasītāja vārds tiek saglabāts Regulas (EK) Nr. 1183/2005 1.a pielikuma ierakstā Nr. 7;
- konstatēt Lēmuma 2010/788/KĀDP 3. panta 2. punkta a) apakšpunkta un Regulas (EK) 1183/2005/EK 2.b panta 1. punkta a) apakšpunkta noteikumu prettiesiskumu;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus, kas būtībā ir identiski vai līdzīgi lietā T-103/19 *Mende Omalanga*/Padome izvirzītajiem pamatiem.

Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — Amisi Kumba/Padome

(Lieta T-118/19)

(2019/C 139/98)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Gabriel Amisi Kumba (Kinšasa, Kongo Demokrātiskā Republika) (pārstāvji: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois un A. Guillerme, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2018/1940 (2018. gada 10. decembris), ciktāl ar to prasītāja vārds tiek saglabāts Lēmuma 2010/788/KĀDP II pielikuma ierakstā Nr. 2;
- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2018/1931 (2018. gada 10. decembris), ciktāl ar to prasītāja vārds tiek saglabāts Regulas (EK) Nr. 1183/2005 I.a pielikuma ierakstā Nr. 2;

- konstatēt Lēmuma 2010/788/KĀDP 3. panta 2. punkta b) apakšpunkta un Regulas (EK) 1183/2005/EK 2.b panta 1. punkta b) apakšpunkta noteikumu prettiesiskumu;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus, kas būtībā ir identiski vai līdzīgi lietā T-103/19 *Mende Omalanga*/Padome izvirzītajiem pamatiem.

Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — Mutondo/Padome

(Lieta T-119/19)

(2019/C 139/99)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Kaleb Mutondo (Kinšasa, Kongo Demokrātiskā Republika) (pārstāvji: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois un A. Guillaume, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2018/1940 (2018. gada 10. decembris), ciktāl ar to prasītāja vārds tiek saglabāts Lēmuma 2010/788/KĀDP II pielikuma ierakstā Nr. 14;
- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2018/1931 (2018. gada 10. decembris), ciktāl ar to prasītāja vārds tiek saglabāts Regulas (EK) Nr. 1183/2005 I.a pielikuma ierakstā Nr. 14;
- konstatēt Lēmuma 2010/788/KĀDP 3. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkta un Regulas (EK) 1183/2005/EK 2.b panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta noteikumu prettiesiskumu;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus, kas būtībā ir identiski vai līdzīgi lietā T-103/19 *Mende Omalanga*/Padome izvirzītajiem pamatiem.

Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — Numbi/Padome

(Lieta T-120/19)

(2019/C 139/100)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: John Numbi (Kinšasa, Kongo Demokrātiskā Republika) (pārstāvji: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois un A. Guillaume, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2018/1940 (2018. gada 10. decembris), ciktāl ar to prasītāja vārds tiek saglabāts Lēmuma 2010/788/KĀDP II pielikuma ierakstā Nr. 5;
- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2018/1931 (2018. gada 10. decembris), ciktāl ar to prasītāja vārds tiek saglabāts Regulas (EK) Nr. 1183/2005 I.a pielikuma ierakstā Nr. 5;
- konstatēt Lēmuma 2010/788/KĀDP 3. panta 2. punkta a) apakšpunkta un Regulas (EK) 1183/2005/EK 2.b panta 1. punkta a) apakšpunkta noteikumu prettiesiskumu;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus, kas būtībā ir identiski vai līdzīgi lietā T-103/19 *Mende Omalanga*/Padome izvirzītajiem pamatiem.

Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — Ruhorimbere/Padome

(Lieta T-121/19)

(2019/C 139/101)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Éric Ruhorimbere (Kinšasa, Kongo Demokrātiskā Republika) (pārstāvji: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois un A. Guillaume, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2018/1940 (2018. gada 10. decembris), ciktāl ar to prasītāja vārds tiek saglabāts Lēmuma 2010/788/KĀDP II pielikuma ierakstā Nr. 12;
- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2018/1931 (2018. gada 10. decembris), ciktāl ar to prasītāja vārds tiek saglabāts Regulas (EK) Nr. 1183/2005 I.a pielikuma ierakstā Nr. 12;
- konstatēt Lēmuma 2010/788/KĀDP 3. panta 2. punkta b) apakšpunkta un Regulas (EK) 1183/2005/EK 2.b panta 1. punkta b) apakšpunkta noteikumu prettiesiskumu;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus, kas būtībā ir identiski vai līdzīgi lietā T-103/19 *Mende Omalanga*/Padome izvirzītajiem pamatiem.

Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — Ramazani Shadary/Padome

(Lieta T-122/19)

(2019/C 139/102)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Emmanuel Ramazani Shadary (Kinšasa, Kongo Demokrātiskā Republika) (pārstāvji: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois un A. Guillerme, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2018/1940 (2018. gada 10. decembris), ciktāl ar to prasītāja vārds tiek saglabāts Lēmuma 2010/788/KĀDP II pielikuma ierakstā Nr. 13;

- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2018/1931 (2018. gada 10. decembris), ciktāl ar to prasītāja vārds tiek saglabāts Regulas (EK) Nr. 1183/2005 I.a pielikuma ierakstā Nr. 13;
- konstatēt Lēmuma 2010/788/KĀDP 3. panta 2. punkta b) apakšpunkta un Regulas (EK) 1183/2005/EK 2.b panta 1. punkta b) apakšpunkta noteikumu prettiesiskumu;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus, kas būtībā ir identiski vai līdzīgi lietā T-103/19 *Mende Omalanga*/Padome izvirzītajiem pamatiem.

Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — Kanyama/Padome

(Lieta T-123/19)

(2019/C 139/103)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Célestin Kanyama (Kinšasa, Kongo Demokrātiskā Republika) (pārstāvji: *T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois un A. Guillerme*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2018/1940 (2018. gada 10. decembris), ciktāl ar to prasītāja vārds tiek saglabāts Lēmuma 2010/788/KĀDP II pielikuma ierakstā Nr. 4;
- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2018/1931 (2018. gada 10. decembris), ciktāl ar to prasītāja vārds tiek saglabāts Regulas (EK) Nr. 1183/2005 I.a pielikuma ierakstā Nr. 4;
- konstatēt Lēmuma 2010/788/KĀDP 3. panta 2. punkta b) apakšpunkta un Regulas (EK) 1183/2005/EK 2.b panta 1. punkta b) apakšpunkta noteikumu prettiesiskumu;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus, kas būtībā ir identiski vai līdzīgi lietā T-103/19 *Mende Omalanga*/Padome izvirzītajiem pamatiem.

Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — Ilunga Luyoyo/Padome

(Lieta T-124/19)

(2019/C 139/104)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Ferdinand Ilunga Luyoyo* (Kinšasa, Kongo Demokrātiskā Republika) (pārstāvji: *T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois* un *A. Guillerme*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2018/1940 (2018. gada 10. decembris), ciktāl ar to prasītāja vārds tiek saglabāts Lēmuma 2010/788/KĀDP II pielikuma ierakstā Nr. 3;
- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2018/1931 (2018. gada 10. decembris), ciktāl ar to prasītāja vārds tiek saglabāts Regulas (EK) Nr. 1183/2005 I.a pielikuma ierakstā Nr. 3;
- konstatēt Lēmuma 2010/788/KĀDP 3. panta 2. punkta b) apakšpunkta un Regulas (EK) 1183/2005/EK 2.b panta 1. punkta b) apakšpunkta noteikumu pretiesiskumu;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus, kas būtībā ir identiski vai līdzīgi lietā T-103/19 *Mende Omalanga*/Padome izvirzītajiem pamatiem.

Prasība, kas celta 2019. gada 21. februārī — Dyson u.c./Komisija

(Lieta T-127/19)

(2019/C 139/105)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Dyson Ltd* (*Malmesbury*, Apvienotā Karaliste) un 14 citi prasītāji (pārstāvji: *E. Batchelor, T. Selwyn Sharpe* un *M. Healy*, Solicitors)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt atbildētāju par atbildīgu par zaudējumiem, kas prasītājiem radīti ar Komisijas Deleģēto regulu (ES) Nr. 665/2013 (2013. gada 3. maijs) ⁽¹⁾ par summu aptuveni
 - 176 100 000 EUR apmērā, ieskaitot kompensācijas procentus, par marķējuma neesamības radīto hipotētisko situāciju, sākot no Deleģētās regulas Nr. 665/2013 stāšanās spēkā līdz 2019. gada 19. janvārim, kad tika atcelta marķēšanas regula; un/vai alternatīvi
 - 127 100 000 EUR apmērā, ieskaitot kompensācijas procentus, par pilnas putekļu tvertnes metodes radīto hipotētisko situāciju, sākot no Deleģētās regulas Nr. 665/2013 stāšanās spēkā līdz 2019. gada 19. janvārim, kad tika atcelta marķēšanas regula; un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir pārkāpusi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2010/30/ES (2010. gada 19. maijs) ⁽²⁾ 10. panta 1. punktu un pārsniegusi tai LESD 290. pantā paredzētās likumīgās pilnvaras, Deleģētajā regulā Nr. 665/2013 nosakot pārbaudes ar tukšu tvertni metodi.

Atbildētāja neesot ņēmusi vērā Direktīvas 2010/30/ES 10. panta 1. punkta būtisku elementu un esot pārsniegusi tai LESD 290. pantā paredzētās kompetences robežas.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes pamatprincipu, pieņemot Deleģēto regulu Nr. 665/2013, ar ko salīdzinājumā ar tradicionālajiem putekļsūcējiem ar putekļu maisiņu tiek nepamatoti prettiesiski diskriminēti bez maisiņa lietojamie, ciklona tehnoloģijas putekļsūcēji, kādus ražo prasītāji.
3. Trešajā pamatā tiek norādīts, ka atbildētāja ir pārkāpusi labas pārvaldības pamatprincipu un/vai nav izpildījusi rūpības pienākumu, pieņemdama pārbaudes ar tukšu tvertni metodi, jo tādējādi: (i) neesot ticis ņemts vērā būtisks Direktīvas 2010/30/ES elements; (ii) tiekot diskriminētas pilnībā atšķirīgas tehnoloģijas; un (iii) neesot rūpīgi un objektīvi izvērtētas tobrīd pieejamās alternatīvas pārbaudes ar pilnu tvertni metodei.
4. Ceturtā pamata ietvaros tiek norādīts, ka atbildētāja esot pārkāpusi prasītāju pamattiesības veikt uzņēmējdarbību.

Atbildētāja ir pieņēmusi regulu, kas ir labvēlīgāka tradicionālajiem putekļsūcējiem ar putekļu maisiņu, kuri zaudē veiktspēju, kad savākšanas maisiņš ir pilns ar putekļiem, nevis tādiem putekļsūcējiem kā prasītāju ražotie, kuros izmantota ciklona tehnoloģija un kuri veiktspēju nezaudē visu lietošanas laiku. Šādi esot tikušas ierobežotas prasītāju iespējas nodarboties ar uzņēmējdarbību un godīgi konkurēt ar uzņēmumiem, kuru ražojumu zemākā veiktspēja, kad to tvertnes ir pilnas, tiktu maskēta ar atbildētājas prasīto marķējumu, kas nozīmē pārbaudi ar tukšu tvertni.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka šie nopietnie Eiropas Savienības tiesību pārkāpumi prasītājiem ir radījuši ievērojamu materiālu un nemateriālu kaitējumu, par ko atbildētājai ir jāmaksā prasītājiem zaudējumu atlīdzība.

⁽¹⁾ Komisijas Deleģētā regula Nr. 665/2013 (2013. gada 3. maijs), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/30/ES papildina attiecībā uz putekļsūcēju energomarķējumu (OV 2013, L 192, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/30/ES (2010. gada 19. maijs) par enerģijas un citu resursu patēriņa norādīšanu ražojumiem, kas saistīti ar energopatēriņu, izmantojot etiķetes un standarta informāciju par precēm (OV 2010, L 153, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 26. februārī — Spadafora/Komisija

(Lieta T-130/19)

(2019/C 139/106)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Sergio Spadafora (Brisele, Beļģija) (pārstāvis: G. Belotti, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt OLAF ģenerāldirektora 2018. gada 26. novembra lēmumu, ar kuru ir noraidīta prasītāja 2018. gada 24. jūlijā iesniegtā sūdzība;
- atcelt OLAF ģenerāldirektora pienākumu izpildītāja — darbinieka, kurš rīkojas kā iecelēj institūcija — lēmumu par OLAF.C4 (Juridiskās konsultācijas) nodaļas vadītāja iecelšanu amatā no 2018. gada 1. jūnija;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt prasītājam mantisko un nemantisko kaitējumu;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība galvenokārt ir vērsta pret lēmumiem par OLAF direkcijas "Atbalsts izmeklēšanai" nodaļas "Juridiskās konsultācijas" vadītāja iecelšanu amatā no 2018. gada 1. jūnija un par prasītāja sūdzības par minēto iecelšanu amatā, kas tika iesniegta atbilstoši Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktam, noraidīšanu.

Prasības pamatojumam prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Pirmais pamats ir par Komisijas Lēmuma C(2016) 3288 *final* 8. panta 1. un 2. punkta pārkāpumu.

— Šajā ziņā tiek norādīts, ka iecelējinstācija neesot ņēmusi vērā ārējās konsultantu sabiedrības ziņojumā ietvertos novērtējumus, kas savukārt ir paredzēti iepriekš minētā Komisijas lēmuma 8. panta 1. punktā, lai varētu veikt leģitīmu nodaļas vadītāja atlasi.

2. Otrais pamats ir par objektivitātes pienākuma pārkāpumu.

— Šajā ziņā tiek norādīts, ka šajā lietā neesot ievērots Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pants, jo lēmums par konkrētā nodaļas vadītāja iecelšanu amatā, lai gan tas ir likumīgi pieņemts taisnīgas atlases procedūras rezultātā, bija atbildētājas iepriekš nelikumīgi izvirzīts mērķis. Uz atbildētājas iepriekš izvirzītā mērķa nelikumīgumu norāda divi galvenie elementi: i) favorītisms attiecībā pret prasītāja konkurentu; ii) Vispārējās tiesas (Apelāciju palāta) 2017. gada 5. decembra sprieduma lietā T-250/16 P neņemšana vērā.

3. Trešais pamats ir par apstākli, ka, lai gan saskaņā ar Komisijas Lēmuma C(2016) 3288 *final* 8. panta 2. punkta a) apakšpunktu “*pirms izlemt par iecelšanu amatā, attiecīgais ģenerāldirektors konsultējas ar komisāru, kurš ir atbildīgs par šo departamentu*”, iecelējinstācija šajā lietā neesot ievērojusi šo konsultēšanās procedūru, bet vienojusies ar vienu vai vairākām personām par kandidāta iecelšanu nodaļas vadītāja amatā.

Prasība, kas celta 2019. gada 28. februārī — Off-White/EUIPO (“OFF-WHITE”)

(Lieta T-133/19)

(2019/C 139/107)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Off-White LLC (Springfield, Ilinoisa, Amerikas Savienotās Valstis)* (pārstāvis: *M. Decker*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “OFF-WHITE” reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 17 360 009

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 14. decembra lēmums lietā R 580/2018-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— jebkurā gadījumā piespriet *EU IPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas *OFF-WHITE LLC* radušies tiesvedībā Vispārējā tiesā un procesā *EU IPO* Apelācijas padomē.

Izvirzītie pamati:

- Apstrīdētajā lēmumā neesot ņemta vērā agrāka prakse un esot pārkāpti labas pārvaldības, tiesiskās drošības un vienlīdzīgas attieksmes principi.
- Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta pārkāpums.
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 4. martā — Pilatus Bank/ECB

(Lieta T-139/19)

(2019/C 139/108)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Pilatus Bank plc (Ta'Xbiex, Malta) (pārstāvji: O. Behrends, M. Kirchner un L. Feddern, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- saskaņā ar LESD 264. pantu atzīt par spēkā neesošu apstrīdēto lēmumu, ar ko ECB atteicās pārņemt prasītājas tiešu uzraudzību saskaņā ar VUM regulas ⁽¹⁾ 6. panta 5. punkta b) apakšpunktu
- piespriet atbildētājam atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 134. un 135. pantu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza deviņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ECB ir kļūdaini pieņēmusi, ka tās kompetencē vairs neietilpst prasītājas uzraudzība pēc tās licences atsaukšanas.
2. Otrajā pamatā tiek norādīts, ka ECB ir pienākums pārņemt uzraudzību, jo tās pienākums ir nodrošināt augstus uzraudzības standartus.
3. Ar trešo pamatu tiek norādīts tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību un pušu procesuālo tiesību vienlīdzības principa pārkāpums.
4. Ceturtā pamata ietvaros tiek apgalvots, ka tikuši pārkāpti tiesiskās paļāvības un tiesiskās drošības principi.

5. Ar piekto prasības pamatu tiek apgalvots samērīguma principa pārkāpums.
6. Sestajā pamatā tiek norādīts uz pilnvaru nepareizu izmantošanu.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots atbilstoša pamatojuma trūkums.
8. Astotā pamata ietvaros tiek apgalvots tiesību tikt uzklausītam pārkāpums.
9. Ar devīto pamatu tiek apgalvots *nemo auditur* principa pārkāpums.

(¹) Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV 2013, L 287, 63. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 7. martā — Kludi/EUIPO — Adlon Brand (“ADLON”)

(Lieta T-144/19)

(2019/C 139/109)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Kludi GmbH & Co. KG (Menden, Vācija) (pārstāvis: A. Zafar, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniiece: Adlon Brand GmbH & Co. KG (Düren, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “ADLON” reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 11 115 961

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 26. novembra lēmums lietā R 1500/2018-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 5. punkta pārkāpums;
- Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 7. panta pārkāpums;
- Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 27. panta 4. punkta pārkāpums;
- pierādījumu iesniegšanas principa pārkāpums.

Vispārējās tiesas 2019. gada 27. februāra rīkojums — Seigneur/ECB**(Lieta T-674/16) ⁽¹⁾**

(2019/C 139/110)

Tiesvedības valoda — franču

Astotās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OVC 419, 14.11.2016.

Vispārējās tiesas 2019. gada 27. februāra rīkojums — Bowles/ECB**(Lieta T-677/16) ⁽¹⁾**

(2019/C 139/111)

Tiesvedības valoda — franču

Astotās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OVC 419, 14.11.2016.

Vispārējās tiesas 2019. gada 27. februāra rīkojums — Government of Gibraltar/Komisija**(Lieta T-783/16) ⁽¹⁾**

(2019/C 139/112)

Tiesvedības valoda — angļu

Septītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 22, 23.1.2017.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV